

Universitat Politècnica de València

CURS 2010 – 2011

**OFICINA DEL DEFENSOR
DE LA COMUNITAT UNIVERSITÀRIA**

MEMÒRIA D'ACTIVITATS

Universitat Politècnica de València

CURS 2010 – 2011

**OFICINA DEL DEFENSOR
DE LA COMUNITAT UNIVERSITÀRIA**

MEMÒRIA D'ACTIVITATS

UNIVERSITAT POLITÈCNIA DE VALÈNCIA

EDITORIAL UPV

Ref.: 2011.iiii

Edita: EDITORIAL DE LA UPV
Camí de Vera, s/n
46022 VALÈNCIA
Tel. 96 387 70 12
Fax 96 387 79 12

Imprimeix: ùùùùùùùùùùùùùùùù
Tel. ùùùùùùùùùùùù

Dipòsit Legal: V-ùùùù-2011

ÍNDIX

Presentació.....	3
Capítol 1. Tretzena Trobada Estatal de Defensors	
Universitaris.....	7
Defensor de la Comunitat Universitària: funcions orgàniques.....	7
Sobre l'Oficina del Defensor de la Comunitat Universitària.....	10
Els riscos psicosocials a la universitat: antecedents de l'assetjament psicològic a la faena.....	19
Reflexions sobre el règim disciplinari dels estudiants universitaris..	23
Capítol 2. Selecció classificada d'expedients i consultes d'alumnes.....	47
Secció 2.1 Alumnes: Beques en general, convalidacions, matrícula i trasllats.....	47
Secció 2.2 Alumnes: Beques Erasmus, Promoe, Marie Curie i altres	87
Secció 2.3 Alumnes: Temes sobre exàmens.....	93
Secció 2.4 Alumnes: Temes sobre avaluació curricular.....	111
Secció 2.5 Alumnes: Problemes sobre seguretat i falsificacions.....	113
Secció 2.6 Alumnes: Temes varis.....	119
Capítol 3. Temes relacionats amb administració i serveis.	153
Capítol 4. Temes relacionats amb el professorat.	155
Capítol 5. Expedients i consultes relatius a titulats.....	157

PRESENTACIÓ

Seguint les indicacions de l'article 24 del Reglament del Defensor de la Comunitat Universitària, ens complau presentar la Memòria anual de les activitats de l'Oficina del Defensor Universitari.

El capítol 1 es dedica a la Tretzena Trobada Estatal de Defensors Universitaris i es resumeixen les conclusions de les tres mesos de treball, que se centraren en les funcions del Defensor Universitari, els riscos psicosocials a la universitat, i en la necessitat del règim disciplinari per als estudiants a la universitat.

A la nostra universitat, la Comissió de Riscos Psicosocials està estudiant els riscos psicosocials, que es va constituir al juny dins del Comitè de Seguretat i Salut. Un dels seus membres és el Defensor Adjunt.

El tema del règim disciplinari dels estudiants universitaris es considerarà sobre el llavors esborrany de l'Estatut de l'Estudiant Universitari, aprovat dos mesos després pel Reial Decret 1791/2010, de 30 de desembre de 2010. La disposició addicional segona, Regulació dels procediments administratius sancionadors en l'àmbit universitari, ha quedat publicada amb el text següent:

“El Govern presentarà a les Corts Generals, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor del present reial decret, un projecte de llei reguladora de la potestat disciplinària, en què es contindrà la tipificació d'infraccions, sancions i mesures complementàries del règim sancionador per als estudiants universitaris d'acord amb el principi de proporcionalitat. D'igual manera, en el dit projecte de llei, s'adaptaran els principis del procediment administratiu sancionador a les especificitats de l'àmbit universitari, de manera que garantisca els drets de defensa de l'estudiant i l'eficàcia en el

desplegament del procediment.”

El termini indicat no es pot complir. Per tant, continuarà en vigor el Reglament de Disciplina Acadèmica, de 8 de setembre de 1954, que va substituir el de 1906, amb les modificacions introduïdes per les sentències del Tribunal Suprem de 1988 i 1989 i amb els dubtes respecte a la constitucionalitat d'uns quants articles.

Es va posar de manifest que disposar d'una llei reguladora uniforme en tot el nostre sistema universitari de la potestat disciplinària és una preocupació important per a molts sectors de la nostra universitat. Un dels ponents, el professor Enrique Hita, que és el Defensor Universitari de la Universitat de Granada, va recordar que en el mateix sentit s'ha pronunciat la RUNAE (Red Universitaria Nacional de Asociaciones de Estudiantes):

"Es fa necessari un Règim Disciplinari General per a totes les universitats espanyoles i no descentralitzar aquesta competència totalment, ja que s'ha d'evitar que una mateixa falta siga objecte d'un tractament distint segons la universitat on es cometa".

El capítol 2 recull una selecció de 126 casos referents a l'alumnat dividits en sis seccions. En l'última s'han agrupat problemes molt variats per a no subdividir excessivament aquest capítol en seccions. L'increment d'un 40% sobre els 89 casos que s'inclogueren en la Memòria del curs anterior correspon a l'augment de casos relacionats amb alumnes atesos a l'Oficina del Defensor Universitari. Fan referència a:

- 1 beques (del Ministeri, Erasmus, Promoe, Marie Curie, etc.), així com compatibilitat de beques, incompliment de condicions de concessió de beques,
- 2 pràctiques d'empresa,
- 3 convalidacions,
- 4 matrícula,
- 5 trasllats,
- 6 exàmens,
- 7 avaluació curricular, etc.

Desitjaria destacar dues qüestions que poden denotar una certa desinformació, més o menys voluntària:

La primera és sobre els alumnes que han hagut de reintegrar l'import de la beca per no haver-se presentat al mínim de crèdits exigint en concedir-se la beca. No s'ha pogut fer res des de la Universitat, que solament ha sigut la transmissora de l'ordre del Ministeri d'Educació. Amb ajudes d'acció social s'ha pogut alleujar la situació d'alguns alumnes afectats que tenien causes addicionals sobrevingudes. Uns altres alumnes han utilitzat la remuneració de les Pràctiques en Empresa obtingudes a través del Servei Integrat d'Ocupació per a satisfer part de la devolució.

La segona qüestió fa referència a alguns alumnes que se n'han anat d'Erasmus sense tenir clar què se'ls convalidava. Tal volta pensaven que es aclariria la convalidació durant l'estada o que se'ls aplicarien les convalidacions establides en altres escoles. En algun sentit han demostrat desconeixement respecte que aquestes convalidacions són entre les parts concretes que signen el conveni, després de l'estudi comparatiu previ dels programes en les institucions signants, generalment escoles o facultats.

Els capítols següents recullen els temes més significatius considerats a l'Oficina del Defensor relacionats amb Administració i Serveis, Professorat i Titulats. No s'han recollit casos en els capítols 3 i 4 per la facilitat de reconeixement de cada problema en l'entorn en què es va generar, fet que vulneraria la confidencialitat deguda a les actuacions de l'Oficina del Defensor. Han representat un poc més del 10% dels casos de l'Oficina. Per aquesta mateixa raó de confidencialitat no es fa mai distinció entre Defensor i Defensor Adjunt, cosa que ressalta, a més, la nostra manera unitària d'actuar.

Alguns dels problemes considerats en aquests capítols s'han pogut generar pel retard en la constitució de la Mesa Negociadora entre Administració i sindicats, que és el lloc idoni de consideració i tractament. Per descomptat que no es pretén imputar a ningú el retard comentat, ja que som conscients de les dificultats que tenir-ne la constitució.

No es pot acabar aquesta introducció sense destacar que hi ha hagut algun problema que ha preocupat les parts involucrades i l'Oficina del Defensor per la possibilitat de deteriorament de les bones relacions que sempre hi ha hagut a la nostra universitat, amb independència que els punts de vista puguin ser diferents o oposats. Afortunadament, el nombre d'aquests casos ha sigut reduït i en tots s'ha actuat conjuntament amb el Defensor Adjunt, professor Eduardo Vicens, i buscant tot l'assessorament jurídic que ha calgut, pel qual expressem el nostre reconeixement als serveis jurídics de la Universitat.

Com és habitual en totes les memòries anuals, els tres integrants de l'Oficina del Defensor desitgem agrair l'ajuda rebuda de tots els membres de la comunitat universitària. Com que la part relativa a alumnat ha suposat més del vuitanta per cent dels casos de l'Oficina, desitgem ressaltar el suport de tots les vicerectors relacionats amb alumnat, així com de les direccions i unitats d'estudis de tots els centres, sense excepció, les respostes dels quals han sigut quasi sempre immediates, i la col·laboració de tot el Servei d'Alumnat, on hem anat quasi cada dia algun membre de l'Oficina per a mitjançar, sol·licitar informació o demanar ajuda.

L'acord de col·laboració que es va signar el 9 de juliol de 2010 entre el Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana i les cinc universitats públiques, en el marc de la reunió anual de la Xarxa Lluís Vives, s'ha revelat eficaç i hem obtingut el suport de la Sindicatura de Greuges de la Comunitat en totes les qüestions plantejades. A més, sempre s'han acceptat el trasllat dels casos plantejats a l'Oficina del Defensor amb components que eren competència de la Sindicatura.

Sempre donem les gràcies, i enguany no podia ser l'excepció, a tots els que ens han exposat els seus problemes, queixes, suggeriments o crítiques, ja que han sigut una ajuda eficaç en la nostra decidida voluntat d'avançar en el servei a la comunitat universitària, seguint les indicacions dels nostres Estatuts.

Mari Carmen Ruiz Sabater, Manuel López Pellicer i Eduardo Vicens Salort
Oficina del Defensor Universitari
València, 15 d'octubre de 2011.

CAPÍTOL 1.

TRETZENA TROBADA ESTATAL DE DEFENSORS UNIVERSITARIS

La XIII Trobada Estatal de Defensors Universitaris va tenir lloc a la Universitat de Barcelona el 28 i 29 d'octubre. Es va estructurar en torn de les tres sessions de treball següents:

- 1 Defensor de la Comunitat Universitària: òrgan i oficina.
- 2 Els riscos psicosocials a la universitat: l'assetjament.
- 3 Règim disciplinari dels estudiants universitaris: una necessitat.

Igual que s'ha fet en anys anteriors transcriurem part dels documents de la trobada per creure que poden ser d'interès per a la nostra comunitat universitària.

1. Defensor de la Comunitat Universitària: funcions orgàniques

Rosa María Galán Sánchez, Defensora Universitària de la Universitat Complutense de Madrid, presentà la ponència *La Defensoría como órgano*. Va recordar els principis bàsics d'actuació dels defensors universitaris espanyols, i va recolzar en el document elaborat a la VI Trobada Estatal de Defensors Universitaris (Universitat de Còrdova, 28–30 d'octubre de 2003) i que va ser aprovat en la XII reunió de la Comissió Permanent de Defensors Universitaris (Universitat Autònoma de Madrid, 16 de desembre de 2003). Aquests principis es poden consultar a <www.defensores.es>. Es resumeixen en:

1. **Imparcialitat.** Els defensors universitaris han de ser elegits com a persones imparcials, i mantenir-se independents i no han de tenir cap altre càrrec a la universitat que pugui comprometre'n la neutralitat.

Els defensors universitaris han d'actuar amb objectivitat i imparcialitat; en les seues recomanacions, han de suggerir actuacions i polítiques justes i equitatives per a totes les parts. **És essencial que eviten situacions que puguin provocar conflictes d'interessos**, han d'estar a disposició de tots els membres de la seua comunitat universitària que en sol·liciten l'actuació, i considerar els interessos legítims de totes les parts involucrades en el conflicte, **sense actuar com a advocats de persones o de la institució.**

2. **Independència i autonomia.** Els defensors universitaris no estaran sotmesos a mandat imperatiu de cap instància universitària i actuaran amb independència i autonomia, tenint accés a les fonts d'informació rellevants.

Els defensors universitaris han de ser independents dels òrgans de govern i autoritats acadèmiques i poden actuar per iniciativa pròpia en problemes, preocupacions, consultes o queixes. De la mateixa manera, poden establir contactes i intercanvis d'informació, si és el cas, de les seues activitats amb els defensors d'altres universitats. Va recordar la professora Galán que la consecució de l'autonomia exigeix personal d'oficina amb dedicació exclusiva, ja que la dedicació parcial pot atemptar contra la confidencialitat i la independència.

3. **Confidencialitat.** Tota comunicació amb els defensors universitaris es considera, per principi, **confidencial**. Els defensors universitaris no poden subministrar informació obtinguda confidencialment, excepte quan hi pugui haver un risc seriós de dany imminent, fet que queda a criteri del Defensor. **En tot cas, han de salvaguardar la identitat de les persones i les situacions i no divulgar-les sense consentiment seu.** Per això, no donen informacions, sense permís, de comunicacions rebudes de cap de

les parts, durant el curs de les seues actuacions. També poden demanar confidencialitat respecte a les entrevistes i comunicacions que mantinguen amb altres persones o institucions, i mantenir sota custòdia seua els registres i la informació dels casos.

La Memòria o informe anual i les estadístiques han de preservar la confidencialitat i tractar d'impedir la identificació de les persones. Els defensors universitaris només faciliten informació sempre que la identitat de la persona no quede compromesa o siga autoritzat per aquesta.

La professora Galán assenyala que aquesta és la part més delicada del treball de Defensor Universitari, ja que s'ha de ponderar i trobar l'equilibri perquè, sense vulnerar la independència i la confidencialitat, s'aconsegueixca l'eficàcia.

4. ***Absència de poder executiu.*** La labor dels defensors universitaris es realitza escoltant, mitjançant amb diplomàcia, subministrant i rebent informació, desenvolupant opcions, enviant solucions i propostes a les persones i òrgans competents. Els defensors han de recomanar canvis responsables i apropiats, i cridar l'atenció de les persones i autoritats sobre polítiques, programes, assumptes de persones, pràctiques de la institució o decisions que afecten la salut, seguretat i/o drets de les persones.

En aquest sentit, els defensors universitaris actuen a instàncies de part o d'ofici i les accions específiques relacionades amb un cas individual es prenen amb el permís de l'afectat. No prenen decisions vinculants, ni ordenen polítiques, ni enjudicien, però ajuden a desenvolupar un rang d'opcions responsables per a solucionar els problemes, i facilitar la discussió per a identificar millores alternatives.

En el seu treball, sol·liciten informació als òrgans universitaris i a les persones a qui afecten les queixes rebudes i realitzen les investigacions que consideren oportunes. En conseqüència, **no prenen part activa en cap investigació**

oficial o procés legal, tot i que poden investigar informalment o assenyalar irregularitats en processos formals, omissions, impropietats i/o problemes d'organització de la seua universitat.

En tot cas, no han de suplir ni substituir cap pas requerit en els processos formals interns o externs, però poden col·laborar en el procés de manera externa per a assegurar la resolució justa. **En cap cas han de ser un escaló obligatori en els processos formals.**

Han d'informar sobre els distints processos formals que es puguem seguir, i **adreçar els interessats cap a les instàncies apropiades**. Finalment, han de proporcionar informació sobre tendències, assumptes, polítiques i pràctiques sense trencar la confidencialitat, i identificar nous problemes, i **facilitar ajuda per a la reforma del sistema universitari i la millora de la qualitat**.

La professora Galán Sánchez va acabar la seua ponència i va assenyalar que considerava important per a l'eficàcia del treball del Defensor que tinga reconeixement com a *òrgan*, cosa que, a més de l'actuació pròpia equilibrada, equànime i raonable, suposa que es valore el treball del Defensor Universitari mitjançant:

- 1 Invitació a assistir a reunions d'òrgans importants de la universitat (Consell de Govern, Claustre, Consell Social...), sense perjudici del nostre dret a sol·licitar assistir a qualsevol en què es debaten assumptes d'interès del Defensor.
- 2 Col·laboració amb els serveis i òrgans de la universitat.
- 3 Tomar en consideració les recomanacions emeses, amb l'obligació –o almenys intenció– de respondre-hi.
- 4 Cuidar el protocol en actes acadèmics.

2. Sobre l'Oficina del Defensor de la Comunitat Universitària

El professor Lluís Caballol i Angelats, adjunt al Síndic de Greuges de la Universitat de Barcelona va ser l'encarregat de desenvolupar aquesta ponència.

Va assenyalar el professor Caballol que tots, i particularment els defensors universitaris, saben que les funcions pròpies de Defensor Universitari no se circumscriuen únicament a la figura titular per la impossibilitat que una sola persona pugui assumir de manera eficaç els reptes que es plantegen els defensors.

Sense els mitjans materials i personals, i els criteris de gestió adequats, les responsabilitats derivades del càrrec poden arribar a resultar no assumibles. Per tant, va assenyalar el professor Caballol que podia afirmar que en moltes de les nostres universitats la figura de defensor/a universitari identifica pròpiament un òrgan, en el sentit d'unitat o servei (reduït si es vol), en què el màxim responsable és la persona del defensor o defensora.

Va continuar indicant el professor Caballol que els anys de rodatge de la institució del Defensor Universitari han demostrat que l'Oficina del Defensor Universitari és un centre d'atenció a les persones i de gestió de dades, amb la missió de tramitar peticions, queixes, propostes o consultes que se li adrecen, buscar i obtenir la informació necessària per a atendre-les, i pronunciar-s'hi. *Ahora, ha de donar compte de la seua activitat i de les seues raons més rellevants a través de l'informe anual corresponent. Des d'un altre punt de vista, l'Oficina del Defensor és també un centre de gestió de la relació amb les institucions, unitats o negociats de la mateixa universitat, les defensories d'unes altres universitats, les institucions autonòmiques o estatals, o, fins i tot, internacionals.*

El ponent va recordar que, a l'inici, la majoria de les oficines del Defensor Universitari estaven constituïdes únicament per la persona del defensor i que, fins i tot ara, una part dels nostres companys assumeixen pràcticament sols les tasques de la dita oficina. Ens va dir que era just assenyalar que han sigut els mateixos òrgans de govern de les universitats els que, per les necessitats posades de manifest en el dia a dia dels defensors

han propiciat que l'oficina del defensor/a tinga actualment certa entitat.

En definitiva, les oficines del Defensor Universitari requereixen uns mitjans materials i humans, junt amb uns instruments o criteris de gestió per a portar a cap la seua tasca, que, *de facto*, defineixen la seua capacitat de donar resposta a la comunitat universitària i la seua posició en el conjunt de la universitat, d'acord amb el que estableix la llei i la missió que se li encomana.

El professor Caballol va fixar l'objecte de la seua ponència a tractar qüestions concretes relacionades amb el funcionament de les oficines del Defensor Universitari per tal de propiciar la posada en comú d'experiències o qüestions que se'ns poden plantejar, sense pretendre fixar o referir-se a uns estàndards de funcionament i, ni de bon tros, adjectivar implícitament o explícitament les nostres pràctiques o la nostra situació, ja que cada defensor o defensora universitari té plena autonomia per a determinar-ne l'estil de funcionament i que cada universitat té un funcionament autònom. A més, la realitat de cada universitat i de les respectives defensories és tan variada i heterogènia que les solucions òptimes i ineludibles per a unes poden arribar a ser completament inadequades per a altres.

En aquest sentit, el ponent indicà que únicament aspirava a oferir *una* visió, que no *la* visió, de l'activitat de l'oficina del defensor, amb la convicció que la reflexió i el debat sobre aquestes qüestions poden contribuir en major o menor mesura a reforçar la comprensió de la nostra institució cap a dins i cap a fora. Va assegurar que els possibles temes a tractar són molts i heterogenis i que no els esgotaria, ni en l'enumeració, ni en el tractament. Va deixar a l'audiència la tasca de descartar els temes que hagueren de veure amb la seua realitat concreta i va agrair anticipadament les aportacions per a esmenar, completar i millorar la ponència.

2.1. La seu

El professor Caballol va distingir entre el local i la seu virtual.

2.1.1. El local, la seu o l'oficina pròpiament dita

Va lamentar que hi ha hagut i hi ha defensories que no han disposat o no disposen d'aquest espai o local propi, i que en realitat només hi ha hagut o hi ha en la persona del defensor/a. Va defensar la necessitat que cada universitat tinga assignat un espai específic en què el defensor ubique la seu, on se centralitze tota l'activitat de la defensoria, i que siga l'espai de treball habitual, el punt de cita amb els interessats, i el punt d'arxivament i custòdia de la documentació que genera o rep el Defensor.

La ubicació del local és un aspecte que pot tenir una importància relativa, si bé que l'oficina es trobe en una zona d'accés general afavoreix la proximitat i l'agilitat en el tracte personal. L'espai o local ha d'estar identificat específicament, i se n'ha de divulgar la ubicació de manera que qualsevol persona pugua conèixer on s'ha d'adreçar si vol anar a la defensoria.

2.1.2. La pàgina web de la defensoria: la seu virtual

Part dels aspectes que considerarà el professor Caballol estan incorporats ja en la Universitat Politècnica de València, ja que va assenyalar la necessitat que la defensoria tinga un espai de presència constant al campus a través del seu enllaç en la pàgina web, que permeta als usuaris tenir coneixement detallat de la defensoria a través del web, *i fins i tot formular-hi la petició o queixa, i facilitar al màxim la presentació de queixes.*

A aquest respecte considerarà necessari incloure el formulari de queixa en la pàgina web, el funcionament del qual seria equivalent al del correu electrònic, que afegiria l'avantatge de guiar l'interessat i assegurar la recopilació de les dades necessàries per a gestionar el cas, i oferiria més possibilitats d'adjuntar documents electrònics. Descartà la possibilitat d'exigir-ne l'ús de manera obligatòria, atès que els usuaris dels serveis de l'Oficina del Defensor han de tenir la possibilitat d'adreçar-s'hi per qualsevol dels mitjans tradicionals de comunicació.

És desig de l'Oficina del Defensor de la Universitat Politècnica de València disposar en breu del formulari de queixes en el nostre web, amb les indicacions necessàries sobre la privacitat en l'ús de les dades, la utilització de les quals es limitarà a la gestió de la queixa, i que en queda prohibida la cessió. Mentre que no es generalitze la signatura electrònica, el formulari exigeix dades que, si és el cas, permeten contrastar la identitat del remitent i la seua condició de membre de la comunitat universitària.

2.2 L'atenció a les persones

Amb gran encert el professor Caballol va exposar que l'atenció a les persones és l'objectiu prioritari i determinant de la confiança i prestigi de la institució davant de la comunitat universitària, i va considerar com a usuaris tant els que s'adrecen a la defensoria com els afectats per les queixes rebudes.

Considerà aconsellable que els interessats s'adrecen a la defensoria per escrit, ja que la reflexió de l'interessat sobre la seua situació permet al defensor/a un millor diagnòstic inicial de la situació per a orientar l'interessat o definir l'estratègia. No obstant això, va assenyalar que són moltes les persones que telefonen directament a l'oficina amb el propòsit de plantejar-ne la queixa o formular una consulta, o que s'hi presenten per a exposar oralment la seua situació.

En ambdós casos és necessari un primer contacte per a escoltar la persona sobre les línies de la queixa i orientar-la sobre possibles alternatives. No és imprescindible que realitze el primer contacte el defensor o la defensora, que pot estar molt condicionat pel volum de treball, però l'empatia, la capacitat d'orientació i el ben fer de la persona encarregada del suport administratiu i dels col·laboradors de l'oficina resulta determinant de la percepció que tenen els usuaris del servei que presta la defensoria.

Fins ara, a la Universitat Politècnica de València ha sigut possible l'atenció presencial o telefònica de tots els casos plantejats, i des de la mateixa Oficina del Defensor s'ha elaborat el resum de cada cas considerat, ja que s'ha valorat la importància del contacte personal amb l'interessat i també la necessitat d'elaborar un resum inicial clar de cada cas.

2.3 Els expedients

L'expedient és la unitat de gestió que reuneix i sistematitza la informació relacionada amb una queixa, consulta o petició que s'adreça a la defensoria: escrits, informes, documents, resum de reunions, fotografies, gestions realitzades, recomanacions, etc.

2.3.1 Expedient digital

Una gran part de la documentació que contenen els expedients arriba a l'Oficina del Defensor en format digital, ja que la majoria dels usuaris s'hi adrecen mitjançant correu electrònic o a través del formulari de queixa que algunes oficines han posat a disposició seua. També és freqüent que els interessats adjunten en els seus correus electrònics documentació en format digital per a justificar-ne les posicions, o que a les mateixes oficines se'ls demane que ens envien documentació.

Sembla que no té sentit imprimir els documents electrònics per a la incorporació a l'expedient, per la qual cosa un pas intermedi pot ser utilitzar expedients mixtos, paper i digital, com a camí cap a expedients digitals. Afortunadament, cada vegada és més senzilla la digitalització dels documents que arriben a la defensoria per mitjà del correu ordinari, a través de l'oficina de registre de la universitat, o per lliurament personal dels interessats a la mateixa seu de la defensoria.

2.3.2 La gestió d'expedients

Els reglaments de les distintes defensories determinen unes pautes mínimes en la gestió dels expedients, com ara terminis per a comunicar l'admissió a tràmit, la no admissió de la queixa, o per a pronunciar-s'hi.

Més enllà d'aquestes previsions indicades, el procediment d'actuació no sol estar pautat, cosa que ofereix un marge d'informalitat que, ben aprofitat, pot redundar en una actuació menys burocràtica i més operativa i eficaç, tot això, esclar, sense minva de les garanties.

Un tràmit important és l'admissió i la catalogació de les peticions adreçades a la defensoria, ja que és freqüent que els interessats s'hi adrecen sense abans haver plantejat la petició corresponent davant dels òrgans executius responsables de la gestió de la matèria. En aquests casos, l'actuació de la defensoria es redueix a l'orientació sobre les gestions a realitzar i la manera de portar-les a cap, ja que la responsabilitat primera per a atendre l'assumpte és dels òrgans de govern.

Altres vegades, a pesar de trobar-nos en les mateixes circumstàncies de derivar la qüestió a l'autoritat competent, pot ser objecte de seguiment per la defensoria, si es detecten aspectes que aconsellen contactar amb els responsables per a traslladar-los les impressions del Defensor sobre el cas. El seguiment permet donar compte sobre la forma com ha finalitzat el cas, i són els mateixos interessats els que sovint vénen a l'Oficina del Defensor per a indicar els progressos o retrocessos en el problema que plantejaren.

Un altre aspecte a considerar és el relatiu a la conclusió d'un expedient, que pot ser:

1. **La no admissió**, que es produeix quan hi concorren algunes circumstàncies previstes reglamentàriament que impedeixen que la defensoria conega del cas.
 - 1.1. **Les queixes anònimes.**
 - 1.2. **Les queixes formulades en perjudici de tercer.** És a dir, les que si s'estimen implicarien la modificació d'un dret d'una tercera persona que no s'ha adreçat a la defensoria.
 - 1.3. **Les que enteses en sentit ampli presenten persones que no formen part de la comunitat universitària** o del col·lectiu al qual se circumscriu l'actuació de la defensoria.
 - 1.4. Les que es refereixen a **qüestions pendents en procediments administratius o judicials.**
 - 1.5. Les que es **presenten després d'haver transcorregut un llarg període de temps** des que tingueren lloc.
2. **El desistiment.** Té lloc quan, després d'haver presentat la queixa, l'interessat manifesta a la defensoria que vol retirar-la o que ja s'ha solucionat.

Aquesta és una situació que pot resultar delicada en els casos que aquesta petició es fa argumentant que es volen evitar les represàlies que es podrien derivar per l'enuig dels denunciats a la defensoria.

3. **L'estimació.** En aquest cas el defensor/a considera procedent la queixa i recomana una possible solució. Cal fins i tot, en aquests casos, que realitzi alguna recomanació general més enllà de la solució del cas concret. **Amb relació a les recomanacions pot ser convenient registrar si aquesta ha sigut atesa o no**, cosa que determina si el cas ha sigut resolt o no.
4. **La desestimació.** Té lloc quan el defensor entén que amb l'actuació indicada no s'ha vulnerat cap dret dels interessats. En aquests casos és possible que s'aprecie algun aspecte millorable, tot i que aquesta no és rellevant per a modificar el sentit de la resolució del cas. Per això, no cal descartar que la finalització d'un expedient per desestimació vaja acompanyada d'una recomanació.

2.4 La base de dades

La senzillesa del maneig d'instruments de gestió com ara taules de Word, fulls Excel, bases de dades o les aplicacions de gestió d'incidències, fan que les oficines del Defensor Universitari puguin disposar de mitjans tècnics per a facilitar el seguiment, l'anàlisi, la formació de conclusions i la rendició de comptes.

Malgrat que la funció del Defensor és molt personal, cada vegada es treballa més en equip en relació amb cada expedient per a realitzar la gestió i el seguiment dels casos, i és la base de dades el punt que centralitza el registre de tota aquesta activitat de manera que aquesta pot ser accessible immediatament a la resta dels membres de l'equip i, de manera principal, del mateix defensor o síndic.

Va assenyalar el professor Caballol la necessitat d'organitzar la base de dades de l'Oficina del Defensor de manera que en el tractament de dades de caràcter personal es garantisca el manteniment de la confidencialitat i que siga possible *anonimitzar* els expedients.

2.4 L'arxiu

Està integrat pels expedients, la base de dades, la correspondència institucional, i la documentació tramesa per altres defensories i institucions. Es troba sota la custòdia del defensor i del personal de la defensoria.

Va recordar el professor Caballol que els expedients ja finalitzats han de quedar en un arxiu intermedi a l'espera que transcórreguen els terminis establits per a destruir-los o eliminar-los, totalment o parcialment, o a la conservació permanent, així com que els expedients i la documentació de les defensories tenen la qualificació de patrimoni documental i el tractament està regit per la legislació; en particular per la Llei de 16/1985, de 25 de juny, de Patrimoni Històric Espanyol. Per tant, hi ha l'obligació de conservar-los i de lliurar-los a qui succeisca en el càrrec. En tot cas, la destrucció dels expedients solament es podria fer legítimament després de l'autorització prèvia expressa o general de l'Administració competent.

2.5 L'informe anual

Les oficines del Defensor Universitari elaboren un informe anual de la gestió realitzada i de les principals recomanacions. *El professor Caballol aconsellà que en la gestió de cada expedient es recorde que, d'una manera o una altra, alguns aspectes d'aquest es veuran reflectits en l'informe final*, i recomana registrar en la gestió del cas les dades que es tindran en compte per a elaborar l'informe, a saber dades estadístiques dels usuaris i de la gestió, resum del cas, recomanacions realitzades, etc.

Finalment, el professor Caballol considerarà la possibilitat d'elaborar un informe conjunt anual sobre la labor desenvolupada per totes les defensories espanyoles, incloent-hi els casos que no poden ser tractats per les oficines del Defensor Universitari, per no ser la universitat la causant del greuge, però en què els defensors/es actuen de corretja de transmissió dels problemes detectats, i propiciar-ne la resolució. El mateix professor Caballol va ser conscient de les dificultats pràctiques de realització d'aquesta idea, que en part ja es realitza amb l'intercanvi anual de memòries entre els defensors/es de les universitats espanyoles.

3. Els riscos psicosocials a la universitat: antecedents de l'assetjament psicològic al treball

La sessió de treball del dijous 28 d'octubre es dedicà als riscos psicosocials a la universitat, amb especial atenció al problema de l'assetjament. A continuació, i per raons d'extensió, només es recull la ponència del professor Carlos Alcover, Defensor Universitari de la Universitat Rey Juan Carlos de Madrid, sobre *Factores organizacionales y psicosociales y características del ambiente laboral como antecedentes del acoso psicológico en el trabajo*.

El professor Alcover destacà que durant l'última dècada l'assetjament psicològic al treball (*mobbing*) ha rebut una atenció creixent tant en l'àmbit acadèmic i científic com en diferents contextos i per distints agents socials: professionals de la salut, legisladors, organitzacions sindicals, partits polítics, mitjans de comunicació, etc.

Aquest increment de consciència social ha permès conèixer, estudiar i valorar les importants conseqüències negatives que l'assetjament té sobre els treballadors i sobre les organitzacions (vegeu B. Moreno, A. Rodríguez, E. Garrosa i M^a. E. Morante, *Antecedentes organizacionales del acoso en el trabajo: un estudio exploratorio*. Psicothema 17 (2005) 627 – 632), com ara taxes d'absentisme altes, baixes mèdiques prolongades, intencions d'abandó de l'organització, alta rotació laboral i generació de climes de desconfiança, temor i cinisme, així com també propiciar enfrontaments interpersonals, intergrupals i interdepartamentals.

Des de l'estudi de H. Leymann, *The content and development of mobbing at work*. European Journal of Work and Organizational Psychology, 5 (1996) 165 – 184, l'assetjament o acaçament psicològic al treball es defineix com "*accions hostils sistemàtiques realitzades per un individu o un grup, que poden ser iguals, superiors o subordinats, adreçades cap a una persona companya de treball, almenys durant sis mesos i amb freqüència i almenys una vegada a la setmana; aquestes accions produeixen en la persona desemparament i indefensió i tenen conseqüències sobre la seua salut i benestar. Les accions hostils pretenen tenir un impacte sobre les possibilitats de comunicació, les*

relacions socials, la reputació, la situació ocupacional i la salut de la víctima" (vegeu també C. M^a. Alcover, D. Martínez, F. Rodríguez i R. Domínguez, R. *Introducción a la Psicología del Trabajo*, McGrawHill (2004) Madrid).

Bàsicament, segons S. Einarsen en *Harassment and bullying at work: a review of the Scandinavian approach*. *Aggression and Violent Behavior*, 4 (5) (2000) 379 – 401, s'han proposat tres formes diferents de conceptualitzar i tractar d'explicar els processos d'assetjament psicològic al treball, que es poden combinar (vegeu M^a. T. Velasco, *Mobbing, acoso laboral y acoso por razón de sexo*. Tecnos (2010). Madrid):

- a. explicació de l'assetjament en funció de variables de personalitat, tant de les víctimes com dels assetjadors;
- b. explicació en funció de les característiques inherents a les relacions interpersonals, i
- c. basant-se en característiques de l'entorn laboral, organitzacional i social.

Si bé les primeres explicacions són les més habituals i populars, una gran quantitat d'estudis han palesat que els factors organitzacionals i les característiques de l'ambient de treball són els antecedents més importants i són els predictors més eficaços de l'assetjament laboral (S. Einarsen i L.J. Hauge *Antecedentes y consecuencias del acoso psicológico en el trabajo: una revisión de la literatura*. *Revista de Psicología del Trabajo y de las Organizaciones* 22 (2006) 251-274), en particular:

- 1 Les organitzacions que presenten una elevada incidència d'agressions i violència mostren **més ambigüïtat, conflicte de rol i sobrecàrrega de tasques** (M. Meseguer, M^a. I. Soler, M. García Izquierdo, M^a. C. Sáez i J. Sánchez. *Los factores psicosociales de riesgo en el trabajo como predictores de mobbing*. *Psicothema* **19** (2007) 225 – 230), **concentrant empleats insatisfets amb el clima, el lideratge dels seus superiors i el control sobre el seu treball** (vegeu els articles S. Einarsen en *Harassment and bullying at work: a review of the Scandinavian approach*. *Aggression and Violent Behavior*, 4 (5) (2000) 379 – 401; H. Leymann, *Mobbing and psychological terror at workplaces*. *Violence and Victims* 5 (1990) 119– 126; i M. Vartia, *The sources of*

Bullying Psychological Work environment and Organizational Climate. European Journal of Work and Organizational Psychology 5 (2) (1996) 203 – 214).

- 2 Així mateix, en organitzacions en què **predominen valors de competitivitat, eficàcia i rendiment**, l'assetjament és més freqüent i tolerat; de manera semblant, **en organitzacions preferentment masculines** l'assetjament laboral té una prevalença superior (S. Einarsen i A. Skogstad, *Bullying at work: Epidemiological findings in public and private organizations. European Journal of Work and Organizational Psychology 5 (1996) 185 – 201).*
- 3 Finalment, també s'ha destacat l'important paper precedent exercit per les **polítiques i pràctiques organitzacionals de gestió de recursos humans i els tipus de contracte utilitzats** (B. Moreno, A. Rodríguez, E. Garrosa i M^a. E. Morante, *Antecedentes organizacionales del acoso en el trabajo: un estudio exploratorio. Psicothema 17 (2005) 627 – 632),* així com la coincidència trobada en les dades procedents de diferents països que assenyala **les organitzacions públiques, entre les quals les universitats, com un entorn laboral afavoridor del tipus de comportaments associats a l'assetjament psicològic al treball** (D. González i J. L. Grana, *El acoso psicológico en el lugar de trabajo: prevalencia y análisis descriptivo en una muestra multiocupacional. Psicothema 21 (2009) 288 – 293* i R. Justicia, J. L. Benítez, i E. Fernández, *Caracterización del acoso psicológico en el contexto universitario. Revista de Psicología del Trabajo y de las Organizaciones 22 (2006) 293308).*

Un metaanàlisi recent sobre factors antecedents i conseqüències de l'assetjament laboral (G. Topa, M. Depolo, i J. F. Morales. *Acoso laboral: metaanálisis y modelo integrador de sus antecedentes y consecuencias. Psicothema 19 (2007) 88 – 94)* ha trobat **suport empíric al model dels factors organitzacionals i les característiques de l'ambient de treball com a antecedents de l'assetjament, els quals tenen un pes més important que els factors personals o individuals en conjunt.** No obstant això, també es posa de manifest la importància de considerar les interaccions entre les dos tipus de factors, la multicausalitat dels fenòmens a causa de la multiplicitat de variables que intervenen i els

efectes moderadors i moduladors d'uns altres tipus de variables, com pot ser el suport social i familiar fora del context de treball o les oportunitats de canviar d'ocupació i d'organització per situacions estressants o potencialment amenaçadores.

Finalment, el professor Alcover va suggerir la necessitat de contextualitzar l'assetjament psicològic al treball en el marc del fenomen més ampli de la *violència al treball* (K. A. Rogers i D. Chappell. *Prevención y respuesta a la violencia en el trabajo*. Informes OIT. Ministeri de Treball i Assumptes Socials (2004) Madrid) amb l'objectiu de presentar una visió sistèmica dels comportaments individuals, grupals i col·lectius que tenen lloc en les organitzacions laborals.

4. Reflexions sobre el règim disciplinari dels estudiants universitaris

La tercera sessió de treball del divendres 29 d'octubre de 2010 va estar dedicada al règim disciplinari dels estudiants universitaris.

Els professors Jorge Mataix Baneyto, Defensor Universitari de la Universitat Miguel Hernández d'Elx, i de Joaquín Tornos Mas, catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Barcelona, oferiren en les seues ponències reflexions sobre el règim disciplinari dels estudiants universitaris, i el professor Enrique Hita Villaverde va impartir una ponència sobre la necessitat d'una llei reguladora del règim disciplinari dels estudiants universitaris.

4.1 Reflexions sobre el règim disciplinari dels estudiants I

El professor Jorge Mataix Baneyto va assenyalar que el règim disciplinari dels estudiants universitaris **constitueix una de les matèries menys regulades per la indiferència amb què la veuen les autoritats acadèmiques i per la seua impopularitat**, que dóna lloc que conflictes i fraus arriben a la via de la Justícia, fins i tot penal, per la limitada capacitat de resposta de les autoritats acadèmiques.

Va assenyalar el professor Mataix que aquesta situació està heretada de temps anteriors, ja que la LRU hi guardà silenci quasi absolut, i es va limitar en l'apartat 3 de l'article 27 a dir que:

"Les universitats, a proposta del Consell d'Universitats, han d'establir les normes que regulen les responsabilitats dels estudiants relatives al compliment de les seues obligacions acadèmiques".

L'absència de proposta del Consell d'Universitats ha impedit que les universitats exerciren aquesta competència, i el règim jurídic que s'ha aplicat en les situacions disciplinàries, ha sigut el que estableix el Reglament de Disciplina Acadèmica, de 8 de setembre de 1954, del qual s'ha qüestionat la legalitat, si bé el Tribunal Supremo en sentències de 1988 i 1989 ha admès aquest reglament, tot i que amb molts matisos.

La modificació substancial del context jurídic fa que l'aplicació del Reglament de Disciplina Acadèmica aparega esguitada d'abundants problemes i incerteses: no són pocs, en efecte, les preceptes inclosos en aquest que cal entendre derogats totalment o parcialment, o que han de ser objecte d'una reinterpretació, uns altres que s'han de completar amb el que disposen les normes posteriors.

A més, l'aplicació del Reglament de Disciplina Acadèmica es porta a cap per una pluralitat d'entitats públiques, algunes d'aquestes de creació molt recent i amb escassíssims mitjans, que actuen en aquesta matèria amb desconexió i segons els propis criteris.

Tot això, unit al fet que a penes hi ha la possibilitat de suport en criteris jurisprudencials, porta a una situació en què els instructors d'expedients tenen greus dificultats en aplicar el règim disciplinari contingut en el Reglament de Disciplina Acadèmica.

La constatació d'aquestes dificultats ha mogut el Sr. Juan Pemán Gavin a redactar unes notes amb observacions i reflexions per a posar en relleu les carències de la regulació

vigent, i la necessitat d'una nova regulació que la substituïska. I, d'altra banda, oferir algunes pautes interpretatives amb relació a determinats aspectes del Reglament de Disciplina Acadèmica que resulten problemàtics o mereixen algun comentari; pautes interpretatives que pretenen contribuir-ne a facilitar una correcta aplicació mentre que no es derogue.

La tipificació de les infraccions en què poden incórrer els estudiants es conté en l'article 5 del Reglament de Disciplina Acadèmica, i les que es consideren vigents després de l'entrada en vigor de la Constitució espanyola, són:

1. Faltes escolars greus.

- 1.1.** La injúria, ofensa o insubordinació contra les autoritats acadèmiques o contra els professorat.
- 1.2.** L'ofensa greu, de paraula o obra a companys, funcionaris i personal depenent del centre.
- 1.3.** La suplantació de personalitat en actes de la vida docent i la falsificació de documents.
- 1.4.** La falta de probitat i les constitutives de delictes. (La falta de probitat consisteix en la falta d'honradesa o rectitud en què pot incórrer un estudiant, per exemple quan realitza actes fraudulents en els exàmens.)
- 1.5.** La reiteració de faltes menys greus.

2. Faltes escolars menys greus.

- 2.1.** Les paraules o fets indecorosos o qualssevol actes que pertorben notablement l'ordre que hi ha d'haver als establiments d'ensenyament, dins o fora de les aules.
- 2.2.** La resistència, de totes les formes, a les ordres o acords superiors.
- 2.3.** La reiteració de faltes lleus.

3. Faltes escolars lleus. Són faltes lleus qualssevol altres fets no compresos en els apartats anteriors que poden causar pertorbació en l'ordre o la disciplina acadèmics.

Són molts els autors que consideren que algunes de les faltes del Reglament de Disciplina Acadèmica es contradiuen amb preceptes i amb el règim de llibertats que marca la Constitució. No estimen tampoc com a falta menys greu la no assistència a classe amb caràcter col·lectiu, ja que malgrat que no es pot dir que els estudiants siguin titulars del dret de vaga reconegut constitucionalment, atès que aquest dret, en virtut de la mateixa formulació constitucional, correspon exclusivament als treballadors (article 28.2 de la Constitució espanyola) i no als estudiants, com ha afirmat expressament el Tribunal Supremo en la sentència de 6 de maig de 1991, es pot afirmar que hi ha un reconeixement fàctic a la universitat espanyola d'aquest tipus d'accions com a protesta.

Ateses les infraccions anteriors, el Reglament de Disciplina Acadèmica té previstes en l'article 6, les sancions següents:

1. Per a faltes escolars greus:

- 1.1.** Inhabilitació temporal o perpètua per a cursar estudis en tots els centres docents.
- 1.2.** Expulsió temporal o perpètua dels centres compresos en el districte universitari.
- 1.3.** Expulsió temporal o perpètua del centre.

2. Per a faltes escolars menys greus:

- 2.1.** Prohibició d'examinar-se de la totalitat o part de l'assignatura en què es troba matriculat, en totes les convocatòries del curs acadèmic, amb la pèrdua consegüent dels drets de matrícula.
- 2.2.** Prohibició d'exàmens ordinaris en una o més assignatures.
- 2.3.** Pèrdua parcial o total, definitiva o temporal de beques, places de col·legis majors o uns altres beneficis. Aquesta sanció pot també imposar-se amb el caràcter d'accessòria en les establides en aquest apartat i en l'anterior.

3. Per a les faltes escolars lleus:

- 3.1.** Pèrdua de matrícula en una o més assignatures.
- 3.2.** Privació, durant el curs o temporal, del dret d'assistència a una o més classes.

D'aquestes sancions, l'única que resulta qüestionable és la inhabilitació perpètua per a cursar estudis universitaris, la derogació de la qual pot ser sostinguda sobre la base de la seua inconstitucionalitat per vulneració del dret fonamental a l'educació de l'article 27 de la Constitució espanyola.

Després de la derogació de la LRU, la LOU i la seua modificació per la LOU/2007, no es pronunciaren tampoc sobre el règim disciplinari dels estudiants, i traslladaren als Estatuts i les normes d'organització, l'establiment dels mecanismes de garantia per al compliment dels deures.

No obstant això, les universitats no han sigut tampoc entusiastes amb el règim disciplinari acadèmic, i s'han limitat a aplicar el reglament preconstitucional per la vigència d'aquest.

Llevat d'això, es pot dir, amb un caràcter general, que la tipificació inclosa en el Decret de 8 de setembre de 1954 s'orienta fonamentalment al manteniment d'un "*ordre públic acadèmic*" entès amb els caràcters propis del concepte en l'època de la seua redacció, i que només d'una manera parcial i imperfecta compleix la funció que en l'actualitat cal assignar a una regulació de les infraccions i sancions dels estudiants universitaris, que és donar suport per via disciplinària als criteris i principis que avui regeixen.

El professor Mataix es va preguntar en la seua ponència si les universitats tenen capacitat normativa per a elaborar una regulació de les infraccions i sancions dels estudiants universitaris. Amb el marc que crea la LOU no cal l'impuls de cap organisme superior, com era en la LRU el Consell d'Universitats, per a escometre aquesta activitat reglamentària. Ara les universitats tenen potestat per a elaborar els mecanismes de garantia i, a més, ho poden fer sense cap remissió a cap norma bàsica, ja que no n'hi ha. Lamentà l'estat de l'Estatut de l'Estudiant en l'última versió aprovada en comissió a l'abril de 2010, en què no s'hi preveu cap normativa bàsica, que deixara la resta de la matèria a cadascuna de les universitats.

En la part final de la intervenció, el professor Mataix indicà que hi ha autors que consideren que el règim disciplinari es reconduïble al règim sancionador, però hauria de disposar d'una cobertura suficient de rang legal, ja que no és raonable que no hi haja en tot l'Estat una normativa bàsica amb la coherència suficient per a evitar l'heterogeneïtat en matèries com ara drets i obligacions dels estudiants, en tot allò que afecta l'obtenció d'un títol acadèmic que s'ha d'obtenir en condicions molt semblants en tot l'Estat. Una norma d'aquest calat donaria més coherència al sistema universitari espanyol.

Recordà que el 2 de març de 2009 en una entrevista en televisió a Ángel Gabilondo, el president llavors de la CRUE, reclamava al Govern un marc disciplinari homogeni, que després les universitats desplegarien amb la seua autonomia i va repetir la referència a la disposició transitòria segona de l'esborrany de l'Estatut de l'Estudiant adés esmentat.

El professor Mataix va acabar la intervenció per a indicar que on no s'aplica en general el Reglament de Disciplina Acadèmica de 1954 és a les universitats privades, algunes de les quals disposen de reglaments de disciplina acadèmica, elaborats sobre la base de la LOU, que en l'apartat 2 de l'article 2 estableix que:

"En els termes de la present llei, l'autonomia de les universitats comprèn:

a) L'elaboració dels seus Estatuts i, en el cas de les universitats privades, de les pròpies normes d'organització i funcionament, així com de la resta de normes de règim intern".

4.2 Reflexions sobre el règim disciplinari dels estudiants II

El professor Joaquín Tornos Mas, catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de Barcelona completà les reflexions del professor Mataix amb les tres reflexions següents sobre el Règim Disciplinari dels Estudiants, amb què va respondre a preguntes enviades per uns altres defensors universitaris.

A) El professor Tornos va assenyalar que s'havien de diferenciar clarament dues

maneres d'aproximació al problema:

- a. D'una banda, l'aplicació del vigent encara Reglament de Disciplina Acadèmica de 1954,
- b. De l'altra, les propostes per a modificar-lo.

B) D'altra banda, a la vista de les consideracions dels defensors universitaris sobre els problemes reals que planteja l'aplicació d'aquest vell i obsolet reglament, va exposar que els principals problemes poden ser els següents:

- c. Valoració sobre la vigència del Reglament de Disciplina Acadèmica de 1954 en vista de la jurisprudència existent.
- d. Defectuosa tipificació de les infraccions, cosa que segurament suposa no poder incloure determinades conductes en cap dels tipus vigents, amb la qual cosa per aplicació del principi de legalitat, les dites conductes queden sense sanció possible.
- e. Defectuosa tipificació de les sancions i mesures accessòries.
- f. Especials problemes pel que fa a l'eficàcia de les sancions tenint en compte que atesa la naturalesa només poden ser efectives sobre l'alumne matriculat. La lentitud del procediment, i les garanties procedimentals i processals a favor de l'alumne, anomenades mesures cautelars, solen fer inaplicable la sanció.
- g. Dificultat per a fer efectiva la sanció consistent a inhabilitar per a cursar estudis en tots els districtes universitaris.
- h. Determinació del procediment aplicable, ja que hi ha normativa estatal, autonòmica i de la mateixa universitat, i problemes que en planteja la regulació.

C) Amb relació a les propostes de redacció d'una nova normativa en matèria de règim disciplinari dels estudiants, les qüestions a tractar podrien ser les següents:

- i. Quin marc normatiu és necessari? Es requereix una norma de rang legal, i en aquest cas, ha de ser estatal? Es pot atendre a la teoria de les relacions de subjecció especial per a debilitar el principi de reserva legal i donar autonomia àmplia als Estatuts universitaris?
- j. Al marge del tema formal, quant als aspectes substantius, les qüestions a debatre

per tal de fer propostes de nova regulació serien les exposades adés en tractar l'aplicació del vigent Reglament de Disciplina Acadèmica, és a dir, **les que afecten la tipificació d'infraccions i sancions, efectivitat de les sancions i especialitats del procediment sancionador en aquesta matèria.**

4.3 La necessitat d'una llei reguladora del Règim Disciplinari dels Estudiants

Després de les reflexions dels professors Mataix i Tornos, el professor Enrique Hita Villaverde, Defensor Universitari de la Universitat de Granada, va exposar la seua ponència titulada “*El régimen disciplinario de los estudiantes universitarios: la necesidad de una ley reguladora*”, que la va dividir en vuit apartats, que resumim a continuació.

4.3.1. Introducció

El professor Hita començà la intervenció per a indicar que no és possible realitzar cap reflexió sobre el règim disciplinari aplicable als estudiants universitaris sense abans reconèixer que ens trobem davant d'una de les *assignatures pendents* del nostre sistema universitari, que només superarem quan disposem d'una llei moderna que actualitze el règim d'infraccions i sancions, en què es reconeguen les garanties concretes dels estudiants i s'establisquen els procediments a seguir en cada cas.

Indicà que en aquesta matèria entenem que hi ha tres problemes bàsics, tot i que complementaris:

- 1 El problema del suport normatiu que ha de tenir la matèria que ens ocupa.
- 2 Els continguts concrets.
- 3 I, en tercer lloc, la necessitat d'una aplicació fluida i articulada dins d'un context universitari actualitzat i modern.

Es tracta, en definitiva, de disposar d'unes normes que encaixen en el nostre sistema democràtic, tant pel que fa a la concepció i l'estructura, com als procediments.

Si, com diu el nostre ministre d'Educació, "*no ens agrada l'actual reglament de sancions universitàries, perquè tenen un estil i un tarannà molt allunyat de la idea actual d'universitat*", està clar que no cal més avanç que la reforma, i tot indica que aquesta es produirà, a tenor de la disposició addicional segona de la proposta d'Estatut de l'Estudiant Universitari de 21 d'abril de 2010 (per a facilitar la lectura es reproduïx en aquesta nota l'anterior nota 1).

És hora que el sistema universitari espanyol es dote, d'una vegada per totes, d'una normativa sancionadora actualitzada, dinàmica i eficaç. A més, la normativa que al final es promulgue ha de ser àgil i transparent, de fàcil comprensió i aplicació, ja que les persones que intervenen, o que poden tenir algun tipus de competència en la matèria dins de les nostres universitats, no són necessàriament juristes.

El professor Hita va posar l'èmfasi que els defensors universitaris ens enfrontem amb freqüència a problemes que, quan no aconseguim prevenir a les nostres oficines (precisament prevenció és un de les nostres comeses més nobles), esdevenen procediments disciplinaris. Disposem, doncs, d'una experiència pròxima i molt àmplia que forma, així entenem, un patrimoni d'informació que pot ser d'utilitat general.

Considerà molt oportuna la idea del Síndic de Greuges de la Universitat de Barcelona d'incloure aquest tema en el programa de la Trobada Estatal de Defensors Universitaris, ja que no sembla que hi pugui haver moment més propici que aquest perquè tota la nostra experiència col·lectiva aflorisca en els debats de la Trobada, per tal que pugui ser després utilitzada en uns altres àmbits.

Va deixar clar el professor Hita que la seua intervenció no s'havia d'entendre, ni de bon tros, com una aportació d'expert en matèria jurídica, ja que no l'és i d'això ja s'encarregaran veus més autoritzades, sinó com la d'un mer coadjuvant o propiciador d'un debat que, estem segurs, serà fructífer.

4.3.2. L'aportació dels experts. Els buits legals

La prova que ens trobem amb una *assignatura pendent* és la quantitat que s'ha escrit en la doctrina sobre el tema: J. Pemán, A. Nieto, J. M. Suvirón, E. García de Enterría, F. de Asís Timermans, I. Jiménez Soto, J. M. del Valle, J. Esteve, L. Parejo, A. Embid, Espada i Lorenzo, entre altres, així com alguns dels nostres companys defensors. Tots ells han abocat les seues opinions autoritzades sobre la situació actual i sobre les perspectives de futur, en un context en què temes com ara la mobilitat estudiantil o les universitats privades poden condicionar els plantejaments generals.

Un dels principals aspectes tractats ha sigut les llacunes jurídiques que evidentment hi ha en la matèria, derivades de la falta de responsabilitat amb què tradicionalment s'ha abordat el tema disciplinari a la universitat espanyola. Recordem respecte això, com en la LRU de 1983 es podia apreciar una renúncia total del legislador estatal a entrar a regular el règim disciplinari dels estudiants, i realitzar una remissió a les universitats en l'art. 27.3: "*Les universitats, a proposta del Consell d'Universitats, establiran les normes, que regulen les responsabilitats dels estudiants relatives al compliment de les seues obligacions acadèmiques*"; després, a l'empara d'aquesta norma, la situació no ha pogut ser més clara, ja que l'absència de propostes del Consell d'Universitats ha impedit que les universitats exerceixen aquesta competència, i s'han limitat a preveure en els seus Estatuts l'aprovació de reglaments per l'òrgan corresponent, i estant vigent el repetit Reglament de Disciplina Acadèmica de 8 de setembre de 1954.

Tot això ha acabat generant més confusió i deixant les universitats a la seua sort, situació que, com sabem, no s'ha vist millorada a l'empara del famós 46.2 de la LOU de 2001, en què, novament, basant-se en la tècnica de la remissió, es trasllada la matèria als Estatuts i normes d'organització i funcionament, i tot això amb l'únic abric del principi d'autonomia universitària, que aquesta vegada no donava per a tant, ja que aquest concepte no és tan ampli com es podria pensar, atès que, com ha aclarit el Tribunal Constitucional (STC 106/1990; STC 187/1991), "*l'autonomia no està més que al servei de la llibertat acadèmica en l'exercici de la docència i investigació*".

Va exposar el professor Hita que el problema està en si efectivament les universitats tenen capacitat normativa per a elaborar aquest tipus de normes. Hi ha autors que creuen que sí basant-se en l'article 46.2 de la LOU: "*Els Estatuts i les normes d'organització i funcionament desenvoluparan els drets i deures dels estudiants, així com els mecanismes per a la seua garantia*". Però caldria preguntar-se si les universitats estan habilitades per a tipificar infraccions i sancions de tot tipus, ja que l'article 25 de la Constitució espanyola indica que "*No pot ser ningú condemnat o sancionat per accions o omissions que, en el moment de produir-se, no constituïsquen delictes, falta o infracció administrativa segons la legislació vigent en aquell moment*", i està clar que la LOU no estableix ni tan sols unes mínimes línies bàsiques sobre infraccions o sancions.

Ens trobem, doncs, davant de la necessitat de disposar d'una cobertura de rang legal suficient, per a no xocar amb el principi de legalitat sancionadora que s'aplica al dret administratiu sancionador (segons es pot veure en distintes sentències del Tribunal Suprem, com ara la 18/1981 o la 219/1991).

4.3.3. La situació actual

El professor Hita va recordar que a les universitats públiques continua vigent el Reglament de Disciplina Acadèmica aprovat pel Decret de 8 de setembre de 1954, amb les adaptacions que el Tribunal Suprem ha hagut de fer per a salvar evidents problemes d'inconstitucionalitat.

La veritat és que aquest reglament de 1954, que va substituir el de 1906, ha intentat donar resposta durant més de cinquanta anys als problemes de disciplina dels estudiants universitaris espanyols. Dins d'aquest calaix de sastre, o tal vegada calaix de *desastre*, no ha deixat mai de sobreixir el concepte de probitat, amb què s'han intentat tapar algunes bretxes.

Són un poc injustes, per tant, les veus que critiquen les autoritats acadèmiques d'aplicar reglaments de règims autoritaris, perquè la jurisprudència ja ha intervingut i

perquè aquestes han fet l'únic que pot fer qui es veu obligat a bracejar entre buits normatius i normes anacròniques. I és que des de l'aprovació de la Constitució, fa més de trenta anys, cap govern o parlament s'ha volgut enfrontar al problema, possiblement, com diu Timerman, per l'aparent impopularitat.

Afirmà el professor Hita que afortunadament avui dia quasi cap defensor pensa ja que, en matèria de responsabilitat i disciplina universitària, la millor llei és la que no existeix. Qui entenga que en absència de llei brilla més la llibertat, s'equivoca. Qui rebutja la llei, deixa fora els procediments, i quan es queden fora els procediments, desapareixen les garanties, que en aquest cas són les dels nostres estudiants, i sense garanties no hi ha drets.

4.3.4. L'abast del principi de legalitat sancionadora

Com hem dit, la Constitució determina la subjecció de la potestat sancionadora al principi de legalitat, cosa que exigeix **la necessària cobertura en matèria sancionadora d'una norma amb rang legal.**

Però la interpretació del principi de legalitat sancionadora no pot arribar al punt de considerar que per via reglamentària (recordem que les universitats no disposen de potestat legislativa, sinó solament estatutària i reglamentària) no es pot regular cap aspecte relacionat amb la disciplina dels estudiants, fins i tot amb el règim d'infraccions i sancions, ja que el principi de legalitat sancionadora només exigeix cobrir amb llei formal una descripció genèrica de les conductes sancionables i les classes i quantia de les sancions, *però dona la possibilitat de remetre a la potestat reglamentària la descripció detallada de les conductes il·lícites*, és a dir, una especificació d'aquesta descripció genèrica perquè els tipus siguin més recognoscibles.

Així, la cobertura legal suposa una regulació mínima en la llei dels tipus i sancions i, sobretot, dels límits màxims d'aquestes (sentència del Tribunal Constitucional 42/1987). Després, seran les universitats les que han de crear i regular certs instruments de garantia, seguint el que indica la LOU.

4.3.5. Centralitzar o descentralitzar la regulació?

El professor Hita assenyala que disposar d'una cobertura de rang legal uniforme en tot el nostre sistema universitari sembla molt important. Va recordar que en aquest sentit s'ha pronunciat la RUNAE (Red Universitaria Nacional de Asociaciones Estudiantiles): *"Es fa necessari un règim disciplinari general per a totes les universitats espanyoles i no descentralitzar aquesta competència totalment, ja que s'ha d'evitar que una mateixa falta siga objecte d'un tractament distint segons la universitat on es cometa"*.

Va reforçar l'argumentació i assenyala que, com diu Jiménez Soto, *"és necessària una norma bàsica que establisca una coherència suficient per a evitar heterogeneïtats en matèria de drets i obligacions, màximament en un sistema inspirat en el principi de mobilitat estudiantil, i tenint en compte, a més, que l'ensenyament universitari acaba amb l'expedició d'un títol amb validesa en tot el territori nacional. Sembla doncs, si més no, estrany que un estudiant pugui ser mereixedor de sancions molt diferents en passar d'una universitat a una altra, almenys pel que fa a les faltes greus i molt greus"*.

Fins i tot es podria dir que una certa harmonia en matèria sancionadora és una exigència, ja que el mateix Tribunal Constitucional ha exigint en algun moment a les comunitats autònomes que *"les disposicions sancionadores autonòmiques no introduïsquen divergències irraonables i desproporcionades al fi perseguit respecte al règim jurídic aplicable en altres parts del territori"* (sentència 87/1985 del Tribunal Constitucional).

Va concloure el professor Hita per a assenyalar la necessitat d'una normativa general bàsica del règim disciplinari dels estudiants universitaris per a tot l'Estat, que posteriorment podrà ser completada per les comunitats autònomes a través de llei, si es tipifiquen noves sancions, i que també podrà contar amb la col·laboració dels Estatuts i reglaments universitaris per a la més correcta identificació de les conductes o la més precisa determinació de les sancions corresponents. Recalcà el professor Hita que la potestat reglamentària de les universitats no pot mai arribar a constituir infraccions o sancions que no encaixen en els tipus legalment prefixats, ni alterar la naturalesa o límits de les sancions que la llei preveu.

Recordà que per a altres col·lectius universitaris, com ara PAS i PDI, sí hi ha una normativa unificada a través de la Llei 7/2007 de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i del Reial Decret 33/1986, de Règim Disciplinari dels Funcionaris de l'Administració de l'Estat. Ens va dir l'exprofessor Hita que li semblava com si es volguera veure el cas dels estudiants universitaris com una cosa distinta i aïllada, cosa que li resultava de difícil comprensió.

4.3.6. L'Estatut de l'Estudiant Universitari com a punt d'ancoratge de la futura llei

Quan el professor Hita va exposar la seua ponència no estava encara aprovat l'Estatut de l'Estudiant Universitari. En els esborranys que es tenir l'oportunitat de veure, en el tràmit d'informació pública, es va apreciar una voluntat reguladora molt tímida en matèria de règim disciplinari, que ha augmentat gràcies a actuacions com les realitzades per la RUNAE o pels defensors universitaris. L'Estatut de l'Estudiant és molt concís en matèria de regulació dels procediments administratius sancionadors en l'àmbit universitari de règim disciplinari, ja que, com s'ha indicat anteriorment, es limita a assenyalar en la disposició addicional segona que:

“El govern presentarà a les Corts Generals, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor del present reial decret, un projecte de llei reguladora de la potestat disciplinària, en què es contindrà la tipificació d'infraccions, sancions i mesures complementàries del règim sancionador per als estudiants universitaris d'acord amb el principi de proporcionalitat. D'igual manera, en el dit projecte de llei, s'adaptaran els principis del procediment administratiu sancionador a les especificitats de l'àmbit universitari, de manera que garantisca els drets de defensa de l'estudiant i l'eficàcia en el desenvolupament del procediment”.

El punt d'ancoratge necessari de la futura llei és l'**article 13**, que porta el títol de *Deures dels estudiants universitaris*. Es compon de dos punts. El primer parla de compromís actiu i responsable i el segon enumera quinze deures derivats del dit compromís. La redacció de l'article 13 és:

1. *Els estudiants universitaris han d'assumir el compromís de tenir una presència activa i corresponsable a la universitat, han de conèixer la seua universitat, respectar-ne els Estatuts i la resta de normes de funcionament aprovades pels procediments reglamentaris.*
2. *Entesos com a expressió d'aquest compromís, els deures dels estudiants universitaris són els següents:*
 - 2.a. *L'estudi i la participació activa en les activitats acadèmiques que ajuden a completar-ne la formació.*
 - 2.b. *Respectar els membres de la comunitat universitària, el personal de les entitats col·laboradores o que presten serveis a la universitat.*
 - 2.c. *Cuidar i usar degudament els béns, equips, instal·lacions o recinte de la universitat o de les entitats col·laboradores amb aquesta.*
 - 2.d. *Abstenir-se de la utilització o cooperació en procediments fraudulents en les proves d'avaluació, en els treballs que es realitzen o en documents oficials de la universitat.*
 - 2.e. *Participar de manera responsable en les activitats universitàries i cooperar-ne al normal desenvolupament.*
 - 2.f. *Conèixer i complir els Estatuts i la resta de normes reglamentàries de la universitat.*
 - 2.g. *Conèixer i complir les normes internes sobre seguretat i salut, especialment les que es refereixen a l'ús de laboratoris de pràctiques i entorns d'investigació.*
 - 2.h. *Respectar el nom, els símbols i emblemes de la universitat o dels seus òrgans, així com l'ús degut.*
 - 2.i. *Respectar els actes acadèmics de la universitat, així com els participants en aquests, sense menyscar el lliure exercici d'expressió i manifestació.*
 - 2.j. *Exercir i promoure activament la no discriminació per raó de naixement, origen racial o ètnic, sexe, religió, convicció o opinió, edat, discapacitat, nacionalitat, malaltia, orientació sexual i identitat de gènere, condició socioeconòmica, idiomàtica o lingüística, o afinitat política i sindical, o per raó d'aparença, sobrepès o obesitat, o per qualsevol altra condició o circumstància personal o social, dels membres de la comunitat universitària, del personal de les entitats*

- col·laboradores o que presten serveis a la universitat.*
- 2.k. *Exercir, si és el cas, les responsabilitats pròpies del càrrec de representació per al qual s'han elegit.*
- 2.l. *Informar als seus representats sobre les activitats i resolucions dels òrgans col·legiats en què participa, així com de les pròpies actuacions, amb la reserva i discreció que s'establisquen en els dits òrgans.*
- 2.m. *Participar de manera activa i responsable en les reunions dels òrgans col·legiats per als quals s'ha elegit.*
- 2.n. *Contribuir a la millora dels fins i funcionament de la universitat.*
- 2.o. *Qualsevol altre deure que li assigne els Estatuts de la universitat en què està matriculat.*

Particularment creiem que altres dos articles de l'Estatut de l'Estudiant s'han de considerar en elaborar la Llei Reguladora de la Potestat Disciplinària són el 44, 45 i també el 46, que fa referència a l'atenció a l'estudiant pel Defensor Universitari. La redacció ha quedat així:

Article 44. Foment de la convivència

Correspon al rector de cada universitat adoptar les decisions relatives al foment de la convivència i el respecte a drets i deures dels membres de la comunitat universitària.

Article 45. Corresponsabilitat universitària

- 1. Cada universitat pot crear als seus centres comissions de corresponsabilitat, constituïdes per professorat, estudiants i personal d'administració i serveis.*
- 2. Aquestes comissions tenen com a objecte l'anàlisi, debat, crítica i formulació de propostes sobre totes les qüestions que per les seues implicacions ètiques, culturals i socials permeten a la comunitat universitària realitzar-hi aportacions al discurs públic i també sobre les que afecten la universitat mateixa com a espai d'aprenentatge i convivència i la seua relació amb la comunitat. En cap cas aquestes comissions tenen caràcter sancionador.*

Article 46. El Defensor Universitari

- 1. D'acord amb el que estableix la disposició addicional catorzena de la Llei Orgànica 6/2001, per a vetlar pel respecte als drets i les llibertats dels professors, estudiants i personal d'administració i serveis, davant de les actuacions dels diferents òrgans i serveis universitaris, les universitats establiran en la seua estructura organitzativa la figura del Defensor Universitari. Les seues actuacions, sempre adreçades cap a la millora de la qualitat universitària en tots els àmbits, no estaran sotmeses a mandat imperatiu de cap instància universitària i estaran regides pels principis d'independència i autonomia.*
- 2. Els defensors universitaris poden assumir tasques de mediació, conciliació i bons oficis, segons estableixen els Estatuts de les universitats i les disposicions de desenvolupament, i promoure especialment la convivència, la cultura de l'ètica, la corresponsabilitat i les bones pràctiques.*
- 3. Els defensors universitaris assessoraran els estudiants sobre els procediments administratius existents per a la formulació de les reclamacions, sense perjudici de les competències d'altres òrgans administratius.*
- 4. Els estudiants poden acudir al Defensor Universitari quan senten lesionats els seus drets i llibertats en els termes establits pels Estatuts de les universitats i les seues disposicions de desplegament.*
- 5. Els estudiants col·laboraran amb el Defensor Universitari, individualment o, si és el cas, a través dels seus representants, en els termes i segons els canals que estableixen les universitats.*

El professor Hita recordà que no s'ha d'oblidar que la principal causa del retard en l'aprovació de l'Estatut de l'Estudiant Universitari ha estat relacionat amb les discussions sobre el Règim Disciplinari, potser per la incomoditat del tema o per la laxitud amb què s'han comportat tots els que hi han tingut responsabilitats, generada tal vegada per la possibilitat de continuar en la indefinició dels últims quasi cinquanta anys, que en aquests moments ja no es pot mantenir.

4.3.7. A la manera de conclusió: algunes reflexions

El professor Hita va exposar les set reflexions següents:

1. La senda oberta per la disposició addicional segona de l'Estatut de l'Estudiant Universitari serà la ruta a seguir a partir d'ara. No obstant això, la Llei Reguladora de la Potestat Disciplinària, en què es contindrà la tipificació de les infraccions, sancions i mesures complementàries del règim sancionador per als estudiants universitaris, s'hauria d'haver discutit i debatut alhora que s'avançava en l'elaboració de l'Estatut de l'Estudiant Universitari. El final de la legislatura suposarà un retard en l'any previst en la disposició addicional referida.
2. El règim sancionador pot ser també complementat per llei autonòmica, que respecte la legislació bàsica estatal i dins dels corresponents àmbits competencials. Ara bé, les comunitats autònomes no han d'introduir divergències irraonables i desproporcionades respecte al règim jurídic aplicable en altres parts del territori nacional, seguint l'estipulació de la sentència 87/1985 del Tribunal Constitucional.
3. Les universitats disposen de la possibilitat de col·laborar amb la llei sancionadora, en els termes ja indicats adés, de manera que els òrgans d'aquestes que tinguen atribuïda la potestat reglamentària poden introduir especificacions al quadre de les infraccions o sancions establides legalment, així com establir determinats instruments de garantia.
4. Però hauríem d'anar amb compte que el resultat final no fóra un règim jurídic molt fragmentat normativament pel tema de la mobilitat estudiantil i també perquè les regulacions fragmentàries no ajuden a la seguretat jurídica, que és el que ara mateix ens preocupa. No s'haurien d'oblidar els greuges comparatius, tan en boca de tots, i que tanta indignació provoquen en el ciutadà: per què en un lloc sí i en uns altre no?
5. Una llei democràtica ha de ser sempre una llei sense complexos. Deixar sense tancar la

regulació de qüestions bàsiques per la via d'introduir conceptes indefinits (per exemple, "aquestes sancions seran aplicades en funció del que diga la llei", en referència a una llei que se sap que està plena de llacunes), o afegir garanties que ja es troben perfectament consagrades en l'ordenament jurídic, fins i tot en nivells normatius superiors ("d'acord amb el principi de proporcionalitat"), no revelen més que complexos. Quan un parlament democràtic sanciona determinats comportaments no s'estan posant en perill drets, sinó salvaguardant-los.

6. Una vegada entrada en vigor la llei anunciada per la disposició addicional segona, la situació quedarà de la manera següent: d'una banda, hi haurà una descripció genèrica dels deures dels estudiants en l'Estatut de l'Estudiant Universitari, així com dels drets que generen deures recíprocs entre ells, i, de l'altra, una descripció específica en la futura llei de les infraccions i de les sancions que corresponen a cada tipus d'infracció.
7. Com que la futura llei reguladora del règim sancionador serà una norma posterior a l'Estatut de l'Estudiant, podrà afegir, com és lògic, totes les tipificacions complementàries que es consideren convenientes en aquest moment, però el parlament hauria d'intentar servir en aquest punt la major coherència possible, fins i tot estructural, amb els deures ja catalogats en l'Estatut.

4.3.8. Altres consideracions personals

El professor Hita va acabar la seua ponència i ens va oferir la seua experiència en les sis consideracions personals següents.

1. Arribats en aquest punt, entenem que és un moment especialment propici per a iniciar l'ampli debat al qual ens referíem i del qual podem obtenir conclusions basades en la nostra experiència que poden servir de marc per a elaborar la llei esmentada. Ens estem referint a qüestions com ara copiar en els exàmens, en els diferents graus i possibilitats, als menyspreus i desconsideracions als professors, a l'assistència a actes acadèmics incorrectament vestits o desendreçats, a la

inassistència reiterada a classe, a l'obstaculització del normal desenvolupament de les classes, al llenguatge irrespectuós o bròfec, a la utilització del ciberespai per a escarnir la intimitat o l'honor dels companys o professors, a l'ús inadequat dels mitjans materials posats al servei de tots, etc. La llei reguladora del règim disciplinari dels estudiants universitaris haurà de ponderar bé quina d'aquestes i unes altres situacions hauran de ser regulades.

Necessitem una norma que, respectant l'autonomia universitària, siga capaç de donar un tractament com més homogeni millor des del punt de vista territorial i que establisca un procediment àgil i senzill que permeta, fins on és jurídicament possible, la delegació del rector en altres òrgans universitaris, encara que aquest continue mantenint l'última paraula, per tal d'evitar que s'allarguen innecessàriament els procediments.

Cal disposar d'una norma que estiga al servei de la integració i la corresponsabilitat i no de la cega repressió, però suficientment eficaç per a reconduir algunes situacions que comencen a preocupar-nos seriosament i que amenacen degradar el nostre sistema educatiu, sobretot quan aquests comportaments es produeixen dins de l'aula.

Volem una norma, d'altra banda, que deixi clar als professors quan i on són competents per a actuar directament, i fins a quins límits. Aquesta última necessitat es posa especialment de manifest quan es tracta d'alumnes que són sorpresos copiant en un examen (falta de probitat). Una norma que permeta sentir l'opinió de les delegacions d'estudiants en determinats processos, i en què els principis d'audiència i defensa estiguen garantits.

Ens trobem, per tant, en un bon moment perquè aquesta assemblea es pronuncie i pugui realitzar una certa supervisió del procés que se'ns acosta.

La funció més noble d'un defensor universitari, i a la qual tots nosaltres estem

entregats, és prevenir la infracció i intentar evitar la sanció mitjançant procediments de mediació i conciliació. Però desgraciadament les infraccions existeixen i estem detectant a les nostres oficines infraccions absolutament impròpies d'un universitari, d'una persona amb un nivell de formació privilegiat. Per fortuna, no es tracta de comportaments molt generalitzats, com es pot constatar examinant les memòries dels nostres defensors, inspectors de serveis o vicerectors corresponents, però estan i hem de prevenir-los, perquè altrament estarem traint el fi últim de la institució universitària: La formació de persones amb un tarannà específic, preparades per a afrontar els problemes del món en què vivim.

2. Una sanció ponderada és una sanció proporcionada. L'alumne que incompleix un deure es desqualifica. L'alumne que copia, o que dificulta el normal desenvolupament de les classes, o que causa danys als equipaments docents, etc., es desqualifica. Es desqualifica davant del seu professor, davant dels seus companys, davant de la societat, i, pitjor encara, davant de si mateix.

De la mateixa manera que les qualificacions que rep el nostre alumnat estan ponderades (matrícula d'honor, excel·lent, notable, aprovat i suspès), aquestes desqualificacions també hauran d'estar ponderades per la llei. No és igual copiar utilitzant un sofisticat artefacte connectat a un centre emissor, que fer momentàniament una *ullada* desesperat a l'examen d'un company. No és igual copiar amb premeditació (les *gracioses* xulles) que sense premeditació. No té la mateixa gravetat una calúmnia abocada a través de pasquins col·locats per tota la facultat contra un professor, o un exabrupte verbal proferit contra ell en públic, que un desaire més o menys contingut en el decurs d'una acalorada revisió d'exàmens, per a immediatament després demanar disculpes.

3. Fins i tot les infraccions d'aquells deures que es consideren col·loquialment com *més simpàtiques* (tornem a l'exemple de copiar en un examen) desqualifiquen. Perquè copiar en una prova, la finalitat de la qual és saber si un professional ha adquirit els coneixements necessaris per a operar quirúrgicament, construir un pont,

defensar un imputat, etc., no és un *acte graciós*, sinó un despropòsit, així com una lesió del principi d'igualtat i un desincentiu per als que estudien, a banda d'un frau a la societat a què ens devem i una forma de mal educar els nostres alumnes, als que es copiaren i als que no, i fer-los veure que “*la vida és així, dels llestos*”, que els convé ser “*llestos abans que decents*”. Així comencen les crisis, precisament en els sistemes educatius, crisi com la que ara patim, que més que una crisi econòmica (aquesta és només una de les cares, la d'ara) és una crisi de decència que a tots ens envolta (per això es repetirà). No volem dir, com és lògic, que una societat poc decent siga la conseqüència que els alumnes es copien en els exàmens. És al revés, el que tots somriem en veure algú preparar-se una xulla, mentre els seus companys s'esforcen i treballen, és una mostra, un petit botó de mostra, si se'ns permet, que no ens va del tot bé.

4. L'absència d'unes normes disciplinàries clares, que regulen els procediments a seguir i les garanties concretes dels estudiants, no és una bona notícia per a ningú, tot i que sempre hi ha algú que estiga disposat a aplaudir-la. Com ja hem comentat adés, el que crega que la llibertat brilla més en absència de llei s'equivoca, sempre que es tracte d'una llei democràtica, que és el que la legitima i dignifica.

Quants professors universitaris saben realment com han d'actuar quan sorprenen un alumne copiant en un examen? Realment molt pocs. Molts desconeixen tan sols que hi ha un procediment administratiu a seguir. No estrany, per tant, que quan es produeix una d'aquestes situacions, l'espai que deixa d'omplir la norma siga ocupat ràpidament per l'*anada cap enlloc del professor*, que a més no es produeix tampoc de manera temperada, atesa la lògica indignació de qualsevol docent quan veu defraudada pel seu alumne aquesta lleialtat que amb tanta cura ha teixit durant el curs.

Com en els pitjors moments és quan sorgeixen les pitjors idees, de seguida aquestes apareixen: “*desapareixeu de la meua vista per sempre*”, “*no vull veure'l més per aquest departament*”, “*suspès ara i al setembre*”, “*no aprovareu en la vida, ni en*

aquesta ni en cap universitat espanyola, d'això m'encarregaré jo"; "no aprovareu en aquesta facultat cap assignatura més", "li ho comentaré a la resta de professors i a tots perquè sàpiguen la classe de alumne que sou".

5. Necessitem, sobretot per al cas de les infraccions lleus i menys greus, tot i que diríem que per a totes, procediments que, preservant totes les garanties de l'administrat, se substancien de manera ràpida, fins i tot molt ràpida, per òrgans específics creats per a això per les universitats, a semblança, salvant les distàncies, del que ocorre en l'àmbit jurisdiccional amb els anomenats *judicis ràpids*. A un alumne, no se li pot tenir mesos sencers immers en llargs procediments, perquè és impossible que aquesta situació no acabe empitjorant les coses i afectant-ne seriosament el rendiment acadèmic.

6. Si descendim a l'arena, al dia a dia, ens trobem que, com a conseqüència d'aquesta falta d'una normativa àgil i clara, hi ha en l'actualitat un gran nombre de preguntes sense resposta senzilla en matèria disciplinària, que no impedeix, sinó més prompte propicia, que els nostres col·legues en la docència universitària les requereixen de nosaltres, els defensors, amb les consegüents dificultats per a contestar-les. Per exemple:
 - Què ha de fer exactament un professor quan diu a un alumne que sega i aquest li diu en públic que no?
 - Pot obligar un professor a un alumne que isca de classe perquè està molestant als seus companys o impedit-li impartir docència?
 - En quines hipòtesis concretes pot ordenar un professor a un alumne que abandone l'aula?
 - Hauria de continuar l'examen, a expenses del que en el futur es decidisca, un alumne al qual se sorprèn copiant-hi?
 - Pot un professor negar-se a fer classe o una tutoria si un alumne pareix incorrectament vestit o sense endreçar?
 - Què de fer exactament un professor si un alumne que no pertany al seu grup es

nega a abandonar l'aula?

- En quins hipòtesi podria un professor cridar als vigilants de seguretat?
- Poden aquests emprar *vis compulsiva*?
- Què ha de fer un professor quan sorprèn un alumne parlant en un examen?
- O amb una "artística" xulla? O donant una canviada? O connectat a l'exterior a través d'artefactes tècnics?
- El professor ha de comunicar a l'alumne que ha sigut sorprès copiant, de manera immediata i formal, aquesta circumstància? Ha de fer-ho en el mateix moment que el sorprèn o pot fer-ho en un moment posterior, fins i tot després de l'examen?
- Ha d'alçar algun tipus d'acta d'incidència quan l'alumne és observat copiant? Quins continguts n'hauria de tenir? Ha de sol·licitar allí mateix la presència de testimonis?
- Quins serien aquests? Quants?, etc.
- I si és en el moment de la correcció de l'examen quan es descobreix que l'alumne va copiar? Quin és aleshores el procediment?
- Què ha de fer un professor quan, després d'ocórrer una incidència al seu despatx amb un alumne l'invita a abandonar-lo i aquest s'hi nega?
- En quina hipòtesi pot negar el professor a un alumne el torn de paraula en un debat col·lectiu?
- Pot un professor indicar a un alumne que es canvie a un banc en què aquest no vol estar?
- Etc., etc., etc.

Si ens sentim dubitatius a l'hora de respondre a aquestes i a unes altres preguntes que es queden al tinter, o si simplement no tenim respostes, o si resulta que tenim cadascun dels defensors una resposta diferent, hem de deduir que el títol d'aquesta conferència, que va arribar ja prefixat pel nostre amic i defensor de la Universitat de Barcelona, va ser un encert de part seua: "*El règim disciplinari dels estudiants universitaris: la necessitat d'una llei reguladora*".

Volem donar-li, per tant, les gràcies a ell, i per extensió a tots els nostres companys defensors universitaris, per haver-nos donat l'oportunitat d'aprendre escrivint aquestes línies.

Per a finalitzar, va voler el professor Hita foragitar ben lluny de nosaltres qualsevol imatge de *legalisme*, *procedimentalisme*, *normativisme*, etc., ja que, per la mateixa configuració de la nostra institució, com a *magistratura de persuasió* o *magistratura d'opinió*, sempre impulsarem les *vies de la mediació i la conciliació* per a solucionar els conflictes. La diferència és que, en absència de normes clares i democràtiques, actuem “*segons el nostre saber i entendre*” i sense més referència que les nostres mateixes limitacions. Disposar d'un marc adequat podria facilitar aquestes labors, en què juga decisivament l'autoritat personal i moral del defensor, que contribueix a endolcir els conflictes, això sí, allí on és possible, a través de procediments mínims i antiformalistes.

CAPÍTOL 2. SELECCIÓ CLASSIFICADA D'EXPEDIENTS I CONSULTES D'ALUMNES

SECCIÓ 2.1 ALUMNES: BEQUES EN GENERAL, CONVALIDACIONS, MATRÍCULA I TRASLLATS

C-41-2010 (07-07-2010) (Ja no es permet l'ampliació de matrícula)

Una alumna s'adreçà al Defensor per a exposar-li que en no haver ampliació de matrícula en el curs 2010-2011 molts alumnes no podran definir el seu pla de matrícula en no saber els resultats de setembre. Va citar un secretari d'una escola que s'havia compromès a realitzar manualment totes les modificacions de matrícula que se sol·liciten mitjançant instància.

El Defensor li va indicar que efectivament no hi haurà ampliació de matrícula, però que al Servei d'Alumnat l'havien indicat que el nou sistema informàtic de matrícula ofereix als alumnes excel·lents possibilitats, com per exemple matrícula condicional a l'espera de resultats d'exàmens, i que és molt més àgil que el sistema actual.

C-42-2010 (16-07-2010) (Problemes en formalitzar la matrícula del màster)

Una alumna sol·licità l'admissió en el Màster *. Per raons de treball només es pot matricular de 30 crèdits i l'automatrícula a Internet indica que com a mínim se n'ha de matricular de 50.

Va a l'Oficina del Defensor per a manifestar la seua queixa i preguntar si és possible sol·licitar matricular-se només dels crèdits a què podrà assistir.

El Defensor li indica que està previst que els alumnes que per causa justificada no poden fer la matrícula completa, han d'adreçar un escrit a la Comissió Acadèmica del Màster o al director d'aquest i explicar-ne la situació. Si reben resposta positiva s'han d'adreçar a la secretaria de l'escola que gestiona el màster per a completar la matrícula parcial.

C-45-2010 (30-07-2010) (Problemes en rebre la notificació de matrícula)

Alumne que viu a * va ser admès a la Facultat ** en el curs 2010-2011 i va rebre al seu mòbil el missatge que havia sigut admès, però no s'adonà que al final del missatge se li donava dia i hora per a formalitzar-ne la matrícula. A més, durant uns dies va estar sense Internet.

Quan s'assabentà de la distracció va anar a la Secretaria de la Facultat ** per a explicar què li havia passat. Allí li indicaren que la seua plaça havia passat a l'oferta general.

Presentà un escrit i va demanar al Defensor la mediació perquè intercedira per ell davant de la Facultat, ja que té molt d'interès a cursar el grau que l'alumne desitjava.

És de justícia que el Defensor destaque la compressió del degà que va assegurar que l'alumne no tindria el menor problema per a accedir a la seua plaça.

C-48-2010 (03-09-2010) (Retard en la convalidació acadèmica)

Una alumna de * va acabar els estudis en el curs 2009-2010 i en la segona setmana de juliol presentà a la Secretaria de * tota la documentació per a l'expedició del títol.

Comprovà en començar setembre que encara no s'havia actualitzat el seu expedient, fet que li pot impedir realitzar el Màster **, el termini de matrícula del qual acaba a final de setembre.

Des de l'Oficina del Defensor es va parlar del 6 de setembre de 2010 amb la secretaria de * i se'ns indicà que el retard es devia a una malaltia de la persona encarregada de les convalidacions, però que uns altres companys estaven intentant resoldre-les.

Des de la secretaria aconsellaren a l'alumna que, de primer, sol·licitara l'expedició del seu títol i que, després, demanara un certificat del seu expedient, perquè en l'expedient quedara reflectit el títol.

L'11 de setembre l'alumna va agrair l'ajuda rebuda des de l'Oficina del Defensor i comunicà que en uns dies recolliria el títol i el certificat.

C-53-2010 (16-09-2010) (Retard en convalidacions Erasmus)

Una alumna de * realitzà el 2009-2010 el curs 3r en programa Erasmus a **.

Una professora d'institut, amiga de l'alumna, telefonà a l'Oficina del Defensor i va exposar el disgust de l'alumna ja que en no aparèixer encara en el seu expedient les qualificacions de Finlàndia se l'obligava a matricular-se de la mateixa matèria que l'any anterior.

El problema era que no s'havien realitzat les convalidacions fins en aquell moment i que és la Permanent de l'escola la que estudia i aprova les convalidacions.

Es va parlar amb el director de l'escola, el qual va dir que aquell mateix dia hi havia reunió de la Permanent.

El 20 de setembre el director comunicà a l'Oficina del Defensor que s'havien aprovat les convalidacions i que ja estaven en les actes.

E-13-2010 (17-09-2010) (Problemes en la matrícula 2010-2011)

Un alumne de l'Escola * ens indicà que va estar matriculat en primer durant el curs 2008-2009. Va haver de simultaniejar estudis i treball i va obtenir resultats molt negatius, per la qual cosa se li aconsellà adaptar-se a la corresponent titulació de grau i en el curs 2009-2010 es matriculà dels 60 crèdits del primer curs.

Desconeixia la normativa que li permetia demanar matrícula parcial per ser treballador donat d'alta. En continuar amb el seu treball només va poder aprovar 22,5 crèdits. Aquest deficient resultat li impulsà a demanar una excedència en el seu treball per a poder dedicar-li més temps a l'estudi.

De nou el desconeixement de la normativa l'ha portat a:

- 1 No es pot matricular de 2n curs, per no haver superat els 48 crèdits que marca la Normativa de Progrés i Permanència, publicada una vegada iniciat el curs acadèmic 2009-2010.
- 2 No poder sol·licitar beca.
- 3 I no tenir treball, per estar en excedència fins a juliol de 2011.

El 17 de setembre de 2010 presentà una instància en què explicava la seua situació i sol·licitava:

1. Que se li permeta matricular-se d'algunes assignatures de 2n curs, per exemple quadrimestrals, per a d'aquesta manera aprofitar més el temps.
2. Que se li considere la matrícula de l'any 2009-2010 com a parcial per a poder demanar beca aquest curs i compensar en part la falta de treball.

Des de la direcció de l'Escola se li va dir que a causa que la publicació de la Normativa s'havia produït una vegada iniciat el curs, s'han adoptat els criteris següents **absolutament excepcionals** per als alumnes de grau del curs 2010-2011:

1. Els alumnes que han superat menys de 48 crèdits es poden matricular d'assignatures de primer i segon fins a un nombre de crèdits igual al que han

superat, i és necessari completar els crèdits de 1r curs.

2. Els alumnes que han superat 48 o més crèdits es poden matricular fins un total de 60 crèdits, i és necessari completar els crèdits de primer curs.

Com que els criteris excepcionals de la seua Escola no li permetien cursar assignatures de segon curs va adreçar una nova petició al Vicerektorat d'Alumnat i Serveis Especials a l'Estudiant, que respectà els criteris ja excepcionals de l'Escola i li va comunicar que només es podria matricular de 37,5 crèdits.

C-55-2010 (20-09-2010) (Anul·lació de matrícula per incomplir les normes de permanència)

Ve demanar la mediació un alumne de * al qual li havien anul·lat la matrícula per no complir les normes de permanència.

L'alumne indicà que havia lliurat una sol·licitud al director de * en què indicava que el curs actual era el seu tercer curs en *, que sa mare és invident i que en els últims anys ha patit diverses operacions als peus, per la qual cosa cal donar-li una atenció especial, ja que només té un altre germà menor de 17 anys.

En la sol·licitud indicava que té aprovats 48,65 crèdits de primer (se n'exigeixen 56), que d'optatives n'ha aprovat 6, que prompte sabrà el resultat d'una altra assignatura de 6,75 crèdits i que a més té demanada la convalidació d'una assignatura de 12 crèdits. Finalment, demana ser admès novament en primer curs del pla antic i, si no és possible, en primer curs de grau.

Des de l'Oficina del Defensor es va sol·licitar a la Direcció de l'escola la revisió de l'anul·lació de la matrícula d'aquest alumne.

El 26 d'octubre l'alumne comunicà que s'havia atès la seua petició i que estava admès de nou.

C-56-2010 (22-09-2010) (Informació sobre les beques o ajudes oferides per la Universitat)

Un alumne discapacitat va preguntar per les ajudes o beques que ofereix la Universitat per a realitzar títols propis, especialista universitari o especialista professional.

A l'Oficina del Defensor se li indica que la Universitat no té ajudes o beques explícites per al que sol·licita. No obstant això, hi ha títols propis subvencionats per entitats alienes a la Universitat (bancs, empreses, etc.) i, en molts casos, aquestes entitats ofereixen beques, si bé cal estudiar cada cas concret.

Se li indica que sempre hi ha la possibilitat de demanar ajuda al director del màster. En el correu de contestació se li adjuntà la informació sobre les beques del Ministeri per a cursar màsters i títols propis a persones en desocupació que perceben l'atur o que l'han percebut, que han d'haver nascut entre l'1 de gener de 1970 i el 31 de desembre de 1985.

C-62-2010 (30-09-2010) (Problemes amb convalidacions)

Alumna que ha acabat la carrera *, i ha cursat 4 assignatures de **. Ara s'ha matriculat en *** i ha demanat la convalidació de l'assignatura de **. El professor li va dir que no se la convalidava.

El Defensor li aconsellà que parlara directament amb el director de l'escola, qui li va dir com havia de demanar oficialment la convalidació, i li va assegurar que no tindria cap problema.

El 28 d'octubre ens digué l'alumna que ja li havien convalidat l'assignatura.

E- 18-2010 (01-10-2010) (Anul·lació de matrícula per incomplir les normes de permanència)

Un alumne de * només aprovà 37,5 crèdits en tres anys, per la qual cosa se li informa que li han anul·lat la matrícula i que rebrà la notificació de l'anul·lació.

L'alumne indica al Defensor que els dos primers anys li costà molt l'adaptació, i els resultats van ser molt pobres. El tercer any li anava millor, però son pare va patir un infart cerebral, i va quedar parcialment paralític i ha hagut d'ajudar molt a sa mare, ja que és fill únic. Que la residència familiar estiga a **, a 100 km de València, ha sigut un altre factor afegit en contra.

Ha sol·licitat l'admissió a l'Escola **, però la normativa exigeix que han de reconèixer-li 30 crèdits.

Per a tractar de facilitar al màxim la solució del seu problema se li aconsella a l'Oficina del Defensor que presente una instància al Vicerectorat d'Alumnat en què explique la seua situació, i aporte la documentació corresponent i sol·licite ser admès a l'Escola **.

El 4 de novembre va rebre resposta de la vicerectora que li informava que no hi havia inconvenient en la seua admissió a ** sempre que aquesta escola acredite el reconeixement almenys de 30 crèdits en la titulació de destinació, i n'informe favorablement sobre l'admissió fora de termini.

L'Escola ** va donar les màximes facilitats, i cal agrair molt l'interès del director i el 22 de novembre l'alumne va rebre un correu que li indicava quan havia de formalitzar la matrícula.

E-14-2010 (06-10-2010) (Sol·licita la reincorporació a la UPV)

Una alumna de l'Escola * li quedaven només dues assignatures per a acabar la carrera. Es va matricular d'aquestes assignatures en el curs 2009–2010, però es donà de

baixa a la Universitat abans de Nadal per problemes amb un professor.

Es matriculà d'aquestes 2 assignatures en una universitat privada, on sol·licità la convalidació d'estudis. Ha haver de cursar les 2 assignatures esmentades i unes altres 4 que no li convalidaren.

En el curs 2010–2011 va decidir tornar a la Universitat Politècnica per a fer el projecte final de carrera, atès que havia cursat a la Universitat Politècnica quasi totes les assignatures i, a més, el decés de son pare impedia a la família poder cursar el projecte en la referida universitat privada per falta de mitjans econòmics.

Se li denegà l'admissió per no complir els requisits de les Normes d'Admissió d'Estudis Universitaris Oficials Parcials.

Com que en aquestes normes s'indica que poden ser objecte de valoració els casos en què concorren circumstàncies excepcionals degudament acreditades, se li va indicar a l'alumna el 5 d'octubre que devia justificar-ne la situació econòmica familiar i presentar una instància al Servei d'Alumnat, on el 19 d'octubre li comunicaren que havia sigut acceptada a la Universitat Politècnica per a realitzar el projecte final de carrera, gràcies a la via d'excepcionalitat de la normativa, que se li havia aplicat en el seu cas.

C-64-2010 (08-10-2010) (Informació sobre convalidacions)

Un alumne va obtenir la titulació * i cursà més crèdits de lliure elecció dels que li feien falta.

Sol·licità l'admissió en la corresponent titulació superior per la quota de titulats. En no ser admès es va anar a la Universitat ** per a cursar la dita titulació superior.

El 2010 va aconseguir ser admès en aquesta titulació superior a la nostra universitat i desitja demanar la convalidació dels crèdits de lliure elecció esmentats adés.

A l'Oficina del Defensor se li aconsella que faça la petició d'aquests crèdits de lliure elecció cursats a *, sense esmentar la Universitat **, per a afavorir l'aplicació directa de la norma aprovada. Se li lliura una còpia de la Normativa de Crèdits de Lliure Configuració, vigent a la UPV.

E-15-2010 (14-10-2010) (Problema relacionat amb assignatures *passarel·la*)

Van anar a l'Oficina del Defensor uns quants alumnes de *, que estaven cursant la titulació ** de segon cicle, i expressaren per escrit el descontent amb el procés de matriculació que no els permeten matricular-se d'assignatures troncal per tenir pendents les anomenades assignatures *passarel·la*, que són assignatures que han de cursar els alumnes que no procedeixen de la titulació *** de primer cicle. Se'ls nega la possibilitat de matricular-se a causa d'una modificació de la normativa de matrícula, i argumenten que si es poden matricular tindrien un excés de càrrega lectiva.

Els alumnes indicaren al Defensor que poden desenvolupar tota aquesta càrrega lectiva, i ofereixen com a prova el seu rendiment acadèmic en el curs anterior. A més, indicaren que la prioritat més important per a aquest curs seria aprovar les assignatures *passarel·la* i que no poder matricular-se de troncal suposaria prolongar els seus estudis un any més.

El Defensor tractà el tema amb la cap d'Estudis de l'escola, la qual li va explicar que les anomenades assignatures *passarel·les* es donaven en primers cursos en el pla anterior, per la qual cosa són assignatures en via de desaparèixer. Per tant, l'única cosa que pretenia la norma era que els alumnes aprovaren aquestes assignatures *passarel·la* com més prompte millor i que l'escola havia previst ampliació de matrícula quan aquestes assignatures estigueren aprovades.

El resultat és que els alumnes afectats han superat els problemes que tenien.

C-66-2010 (15-10-2010) (Termini per a sol·licitar beca)

Una alumna de * s'ha inscrit en el curs d'adaptació a la titulació de grau d'enginyeria. El termini d'inscripció era del 6 al 30 de setembre de 2010 i el 15 d'octubre no havia eixit la relació dels admesos, per la qual cosa creu que no podrà sol·licitar la beca del MEC, ja que el 15 d'octubre acabava el termini per a demanar beca.

Se li informa que quan isca la relació d'admesos pot sol·licitar la beca, en ser el retard a causa d'una causa aliena al sol·licitant.

E-16-2010 (20-10-2010) (Blocs de matrícula en un màster)

Diversos alumnes de segon curs del Màster * indiquen que el seu màster té 4 blocs d'assignatures optatives, que havien de cursar complet un dels blocs i que no era obligatori cursar el bloc d'investigació, que estava orientat als que desitjaren fer el doctorat.

Ara se'ls indica que han de cursar el bloc d'investigació obligatòriament, fet que suposa haver de matricular-se de 7,5 crèdits d'investigació en Transport, Urbanisme i Territori i abonar uns 300 €addicionalment.

Els alumnes es queixaren de falta d'informació, ja que l'obligatorietat de matricular-se dels crèdits d'investigació només es veu una vegada efectuada la matrícula.

Com que no va ser possible la convalidació de crèdits ja cursats pels crèdits d'investigació esmentats, que era una de les solucions proposades pels alumnes, la Universitat comunicà als alumnes que si s'hagueren cursat més crèdits dels necessaris i no s'hagueren cursat els 7,5 crèdits d'investigació, aleshores la Universitat, després de la sol·licitud prèvia de l'alumne, no se'ls cobrarà quan es matriculen. En el supòsit que ja els hagueren pagat, la Universitat retornarà l'import, també després de la sol·licitud prèvia.

C-69-2010 (25-10-2010) (Anul·lació parcial de matrícula en un màster)

Un alumne de nacionalitat * és titulat en ** i està cursant el primer quadrimestre del Màster *** al Departament ****.

Per tràmits de visat al seu país es retardà l'arribada a Espanya al 4 d'octubre. Es va trobar amb el màster prou avançat i en no haver cursat matèries semblants al seu país sol·licità l'anul·lació de la matrícula de les assignatures M, I i C, amb el reintegrament corresponent de taxes de matrícula.

El màster li donà el vistiplau i presentà una instància al Registre General. Passats uns dies va anar a l'Oficina del Defensor a preguntar pel reintegrament, ja que a un altre company en situació semblant li havien reintegrat ja les taxes.

El Defensor va esbrinar que se li concedirà el reintegrament així que arribe al Servei d'Alumnat la seua instància i s'estudie. El 26 d'octubre el Servei d'Alumnat comunicà a l'Oficina del Defensor que se n'havia resolt favorablement la petició i que la comunicació a l'interessat s'havia enviat via Registre General.

C-70-2010 (27-10-2010) (Termini per a sol·licitar convalidacions)

Un alumne de segon curs de * ens va dir que a * li informaren que el termini per a sol·licitar les convalidacions acabava el 30 d'octubre.

El dia 14 d'octubre va demanar una instància per a sol·licitar convalidació i que quan la presentà li digueren que el termini havia conclòs el 30 de setembre i no li l'admeteren.

Presentà una altra instància per a exposar què havia passat i sol·licitar que li admeteren la petició de convalidació.

A l'Oficina del Defensor se li informà que enguany s'havia unificat el termini de

petició de convalidacions en les titulacions anteriors amb el termini en les titulacions de grau, que és de l'1 al 30 de setembre, que la petició es fa des de la intranet, i que fins i tot s'anuncià de diverses maneres en la matrícula.

També se li informà que només està obert el termini de petició de convalidació per als alumnes de màster.

No obstant això, des de * han informat que tenen la instància de sol·licitud que s'admeta la seua petició de convalidació, que l'estudiaran amb detall abans de contestar i que si més endavant s'obri un altre termini per a sol·licitar convalidacions li ho comunicarien.

C-73-2010 (15-11-2010) (Anul·lació de matrícula en un màster)

Alumne de * està cursant el Màster en Transport, Territori i Urbanisme. Durant el curs passat es desplaçà des de la seua residència a ** a València, però durant el curs actual li és impossible romandre a València i tornà a **.

Fa una setmana comunicà per correu a una professora que només podrà assistir a l'examen final i li va preguntar si amb la documentació que havia pujat al Poliformat era suficient per a poder estudiar l'examen. En no rebre resposta s'adreçà al director del màster, de qui va obtenir la resposta que el màster era presencial.

Demanà mediació al Defensor Universitari, qui li ratificà que l'assistència aquest màster era obligatòria i que si no podia assistir al màster havia de demanar el reintegrament de les taxes abonades mitjançant instància al Servei d'Alumnat abans de final d'any. El Defensor contrastà aquesta informació amb el Servei d'Alumnat, on se li informà que alguna vegada s'ha concedit de manera extraordinària una reducció del nombre de crèdits matriculats per circumstàncies molt especials, cosa que suposava fer el màster en més temps.

L'alumne envià una carta el 23 de novembre en què demanava l'anul·lació de la seua matrícula i sol·licitava el reintegrament del primer termini que li havien cobrat.

El 7 de desembre demanà al Defensor informació sobre la situació del reintegrament. El Servei d'Alumnat va dir que el 2 de desembre se li envià un escrit d'acceptació a la seua sol·licitud i que després de tenir-ne l'acceptació es demanaria el reintegrament a l'Escola *, que és on pertany el màster.

El 22 de desembre tornà a telefonar al Defensor per a dir-li que encara no ha rebut el reintegrament. La transferència, la va fer la Universitat el 27 de desembre i se li informà per correu electrònic.

C-75-2010 (17-11-2010) (Normes de permanència i anul·lació de matrícula)

Un alumne de * se li anul·la matrícula per no haver superat en el curs 2009-10 els crèdits mínims establits en les normes de permanència.

L'alumne presenta una instància adreçada al Servei d'Alumnat en què indica que el seu baix rendiment es deu a haver de treballar per la mala situació econòmica familiar i les malalties dels seus pares.

El Defensor li aconsella que adrece una petició a la Comissió de Permanència i Avaluació per a revisar el seu cas per circumstàncies excepcionals, i aporte justificació documental.

L'alumne aporta informe mèdic de l'estat de salut de son pare i de sa mare, però diu que no té nòmines amb què justificar la seua activitat laboral.

Se li indica a l'Oficina del Defensor que no tenir nòmines pot dificultar la reconsideració de l'anul·lació de matrícula per la Comissió esmentada. Aquesta comissió confirmà l'anul·lació de la matrícula.

E-19-2010 (01-12-2010) (Problemes amb convalidacions)

Un enginyer *, per la falta de treball, va decidir cursar la Llicenciatura **, estimulat pel quadre de convalidacions automàtiques entre ambdues titulacions que apareix en el web de la Universitat que feien possible obtenir la segona titulació en any i mig.

Cursà el primer any de la seua segona titulació en el curs 2009-2010.

En el curs 2010 – 2011 trobà faena i va demanar la convalidació esmentada. Li indicaren que havia d'aportar els programes traduïts de les assignatures del seu últim curs de carrera que havia cursat a Alemanya com a alumne Erasmus, així com les certificacions d'haver aprovat a la universitat alemanya aquestes assignatures.

L'alumne s'enfadà moltíssim ja que considerava que era un frau la no convalidació automàtica de les assignatures indicades en el web, i que ell no tenia les certificacions que se l'exigien, atès que la universitat alemanya trameté directament les qualificacions a l'Escola *.

Es va queixar que se li estava tractant com a alumne estranger, quan ell no l'era atès que les assignatures aprovades com a alumne Erasmus apareixen aprovades en el seu expedient a l'Escola *.

Se li aclarí que la seua afirmació contenia un error, ja que el que apareixia en l'acta de cada assignatura és una diligència del secretari que indicava que s'adjunta a l'acta la relació d'alumnes que aprovaren aquesta assignatura en una universitat estrangera amb una beca Erasmus.

També se li indicà que qui havia signat un reconeixement de competències entre els continguts de certes assignatures és l'Escola * amb l'escola d'Alemanya, que verifica un cert percentatge de coincidència de continguts capaç de garantir l'adquisició de les competències esmentades. Atès doncs que en la Llicenciatura ** no havia signat res amb l'escola d'Alemanya semblava lògic que en la Llicenciatura ** es desitjara comparar els programes.

Des de l'Oficina del Defensor es feren consultes amb el cap del Servei d'Alumnat, qui comunicà la seua impressió que des de la Llicenciatura ** es desitjava concedir la convalidació, ja que altrament hauria tramès aquest cas a la Subcomissió de Convalidacions del passat 19 de novembre, ja que qualsevol escola o facultat té dues vies per a resoldre aquestes peticions:

1. No convalidar i passar l'informe a la subcomissió creada per a revisar les peticions.
2. Convalidar si l'alumne aporta la documentació que se li requereix i aquesta compleix els requisits.

El consell del cap del Servei d'Alumne va ser que el mateix alumne traduïra els programes que cursà a Alemanya, i que aportara aquestes traduccions amb alguna nota sobre l'absència de traducció oficial per la falta de recursos, però que si calia es podria aportar per a les assignatures que es convalidaren, junt amb un escrit de la subdirectora de Relacions Internacionals de l'Escola *, i que explica que el conveni entre Agrònoms i la universitat alemanya va ser possible per una gran coincidència de programes, cosa que seria un factor a favor de la convalidació per la llicenciatura que cursa com a segona titulació.

El Defensor explicà el problema a la subdirectora, que estava de baixa. Va redactar l'escrit i l'alumne va obtenir la convalidació desitjada.

C-79-2010 (09-12-2010) (Reconeixement de crèdits en un màster)

Alumne de l'Escola * va exposar al Defensor que està cursant el Màster ** i té problemes amb el reconeixement de crèdits.

El Defensor va realitzar les consultes pertinents al Servei d'Alumnat, on li indiquen que se li ha convalidat tot el que ha demanat, però en el mes d'agost s'aprovà un nou decret en el qual s'indica que per als títols propis el nombre màxim de crèdits a convalidar és de 18. L'alumne ha d'elegir quins crèdits vol que li convaliden entre els 40 possibles. Cosa que se li comunicà per telèfon i per correu electrònic.

L'única opció, si l'alumne estima oportú, seria que presentara un escrit al Vicerectorat d'Alumnat i Serveis a l'Estudiant en què sol·licitara si en el seu cas es pot considerar alguna excepció al decret esmentat.

C-83-2010 (16-12-2010) (Anul·lació de convalidació)

Un alumne de * que sol·licità convalidació de l'assignatura **. Poc després va sol·licitar l'anul·lació de la convalidació a través de la seua intranet.

Va al Defensor en adonar-se que la seua sol·licitud de convalidació continua vigent i que l'anul·lació no es realitzà.

Se li va informar que les convalidacions les efectua una subcomissió i que no poder anul·lar la sol·licitud de convalidació té per objecte evitar que demane anul·lació de convalidació un alumne que obté bona nota en els exàmens i desitge anul·lar la convalidació per a tenir millor qualificació en el seu expedient. En definitiva, es pretén que els alumnes que demanen convalidació no gaudisquen d'avantatges addicionals respecte a la resta d'alumnes.

Atès que l'alumne demanà anul·lar la convalidació a l'octubre, quan no havia fet cap examen, se li indica que pot presentar una instància per Registre General adreçada al Vicerectorat d'Alumnat i Serveis a l'Estudiant, en què demane l'anul·lació de la convalidació i explique què ha passat. La instància serà valorada per la subcomissió esmentada.

A més, es va aconsellar a l'alumne presentar-se a tots els exàmens com si li anul·laren la convalidació.

C-01-2011 (05-01-2011) (Convalidacions per programa Erasmus)

Un alumne de * va tenir una beca Erasmus a ** durant el curs 2009-2010. Allí va aprovar 10 assignatures de tercer i va realitzar el projecte final de carrera.

Abans d'anar a **, l'alumne i una altra companya compararen els temaris de les assignatures a ** amb els temes de * i enviaren els temaris als seus professors i preguntaren si eren compatibles. Només dos professors els contestaren negativament, a pesar d'això se n'anaren a **.

Indicà que l'opinió de * és que podien anar-se'n i que a la torna ja es veuria com resoldre el problema. A ** conegueren uns altres companys de la Universitat Politècnica de València, que els van dir que a les seues escoles els convalidarien el curs sencer.

Però en tornar a Espanya hi ha professors que s'han negat a convalidar-los les assignatures.

S'han fet distintes gestions, a l'Escola * i també presentant instància a la vicerectora d'Alumnat i Serveis a l'Estudiant, però no s'ha pogut fer res, ja que segons la normativa Erasmus, per a poder participar en un intercanvi Erasmus és necessari que hi haja un acord previ entre dues universitats.

Aquests acords els gestionen les escoles, per la qual cosa cada alumne Erasmus ha d'arribar a un acord acadèmic amb el seu centre d'origen a la UPV, en què es detalle què cursarà a la universitat de destinació i, què se li reconeixerà a la tornada si ho supera, bé siguen assignatures, crèdits, treballs o projectes.

Com que en el cas d'aquest alumne i la seua companya no hi ha hagut l'acord previ, s'han de sotmetre al procés de convalidacions normal d'una assignatura per matèries cursades en unes altres universitats, que implica l'informe previ dels professors de l'assignatura.

Des de l'Oficina del Defensor Universitari es realitzaren gestions amb * per tal d'evitar la repetició del problema i que els alumnes foren conscients que si algun alumne se'n va sense tenir l'acord acadèmic amb el seu centre ha de ser conscient que després s'ha de sotmetre al procés normal d'obtenció de convalidació d'assignatures cursades en unes altres universitats.

C-03-2011 (18-01-2011) (Problemes amb la beca)

Una alumna de * va rebre un correu des de la Unitat de Beques del Servei d'Alumnat que li indicava que en l'automatrícula indicà que era sol·licitant de beca del Ministeri d'Educació i de la Generalitat Valenciana.

En revisar la documentació aportada en la matrícula no consta que haja presentat aquesta sol·licitud, per la qual cosa modificaran la condició de la seua matrícula com a becària, fet que suposarà una variació en l'import corresponent a la liquidació de la seua matrícula.

L'alumna s'adreçà per correu electrònic a l'Oficina del Defensor Universitari, i va indicar que no admetia el que es deia en el correu, que estava fora i no podia passar per la Unitat de Beques. A més, va dir no entendre el contingut del correu.

Des de l'Oficina del Defensor es contactà amb la Unitat de Beques i es va contestar a l'alumna per a orientar-la sobre el que havia passat, i se li facilitaren uns quants telèfons del Servei d'Alumnat per si els necessitava, on li resolgueren el problema.

C-07-2011 (07-02-2011) (Problemes amb la beca)

Una alumna de * sempre ha tingut beca. En el curs actual, el 17 de desembre el Ministeri li comunicà que faltava informació fiscal, que la lliurà el 20 de desembre a la Unitat de Beques de la Universitat Politècnica de València.

Ara se li exigeix el pagament de la matrícula, cosa que és impossible per als seus pares. També se li denega l'accés a intranet per falta de pagament.

A la Unitat de Beques li informen extraoficialment que la beca està aprovada, però ha d'esperar la resposta del MEC.

A l'Oficina del Defensor se li indica que presente una instància al rector en què

sol·licite ajornament del pagament de la matrícula i que parle amb la responsable de l'administració de l'escola per a explicar-li el seu cas i resoldre el problema per intranet.

El 3 d'abril ens va dir l'alumna que li han concedit 3 terminis per a pagar la matrícula, però que la seua intranet indica que la seua situació de beca està pendent del Ministeri, per la qual cosa no ha d'abonar res.

C-10-2011 (22-02-2011) (Problemes amb convalidacions)

Una titulada en * realitzà el curs d'adaptació al corresponent al Grau en ** de febrer a juliol de 2010. Va ser una de les seleccionades entre 2000 aspirants i al juliol de 2010 aprovà totes les assignatures i el Projecte Final de Carrera, i va presentar la documentació necessària per a tramitar el títol de grau.

Es matriculà suposant que li convalidarien els 30 crèdits de pràctiques pels seus tres anys de treball, però només li han convalidat 18 crèdits, ja que després de matricular-se va eixir que l'experiència per la qual es convalidaven les pràctiques havia de ser treballant al nivell 02 de titulat.

A més, li falten dues notes en el seu expedient acadèmic, cosa que li suposa un perjudici en estar preparant una oposició i necessitar la titulació.

A l'Oficina del Defensor se li aconsellà que presentara un escrit per Registre General adreçat al rector, al director de l'escola i al vicerector d'Estudis i Convergència Europea, en què explicara amb precisió la seua situació i el detall sobre el nivell en el treball per a la convalidació de pràctiques publicat després d'haver-se matriculat.

L'alumna presentà la instància el 23 de febrer, amb còpia al Defensor per al seguiment. El 14 de març ens va dir que encara no li havien contestat l'escrit. Contactem amb l'escola i ens enviaren còpia de l'escrit que la vicerectora li va trametre al seu domicili el 3 de març. En contactar amb l'alumna, per a fer-li arribar el correu de la vicerectora de la

manera més ràpida possible, ens va dir que tenia un correu del director de l'escola en què indicava que la normativa de convalidació de pràctiques per experiència laboral serà substituïda per una molt menys restrictiva, que està prevista l'aprovació en el Consell de Govern de la Universitat Politècnica de València del dia 8 de març.

En el correu el director de l'escola indicava la seua confiança a poder resoldre així tots els casos que queden pendents per convalidació de pràctiques externes per experiència laboral.

El 21 de març el Defensor va donar les gràcies al director pel seu interès a resoldre aquest problema que afectava prou alumnes del curs d'adaptació. A més, el director telefonaria a l'alumna per a concertar una entrevista i explicar-li qualsevol dubte que puga tenir.

C-11-2011 (23-02-2011) (Problemes amb convalidacions)

Alumna de * va al Defensor per a exposar-li que hi ha una assignatura a * i una altra a ** que són idèntiques, tot i que tenen distint codi. Com a prova addicional de la igualtat indica que l'examen sol ser el mateix dia.

Als alumnes de ** se'ls convalida aquesta assignatura a *** i els alumnes de * no tenen aquesta convalidació, fet que considera que és un greuge comparatiu.

El Defensor li indica que ha de presentar una instància al Vicerectorat d'Alumnat i Serveis a l'Estudiant, exposant el cas, ja que hi ha una comissió encarregada de proposar les convalidacions, després de l'informe previ favorable de l'escola afectada.

El 12 de maig l'alumna comunicà al Defensor que encara no tenia la resposta i que faltaven dues setmanes per a l'examen. A l'endemà el Defensor va ser informat a Alumnat que es demanà un informe al centre i que hi va respondre negativament el 5 d'abril i que es comunicaria el resultat a l'alumna.

C-15-2011 (01-03-2011) (Problemes amb convalidacions del programa Erasmus)

Una alumna de * se'n va anar amb una beca Erasmus a **. Després del retorn va tenir problemes amb la convalidació de les assignatures cursades a ** i va al Defensor, ja que si no aconsegueix la convalidació perdrà la beca del Ministeri.

Atès que l'alumna ja havia parlat amb la Direcció de l'escola se li aconsellà que adreçara una instància a la vicerectora d'Alumnat, des d'on es va trametre la instància al Vicerectorat de Relacions Internacionals perquè atenguera el cas.

Després de diverses peticions, l'Escola * va informar el 17 de juny de 2011 al vicerector i al Defensor en els termes següents:

*“L'alumna al·lega que la * li facilità una sèrie d'assignatures que prèviament havia cursat un altre alumne el 2002 i havia generat regles de convalidació, però la Direcció de * fa constar que el dit quadre d'assignatures no va ser facilitat per cap membre de l'Oficina de Relacions Internacionals.*

També s'indica que els alumnes quan sol·liciten una beca Erasmus han de validar la continuïtat de les convalidacions de les assignatures que cursaran per si s'han produït canvis d'assignatures a les universitats de destins i durant l'estada tramitar aquesta validació perquè al seu retorn estiga tot verificat.

Tot aquest procés l'alumna no el va fer i començà la validació quan va tornar a Espanya.

Es completà el procés de validació i ara ja consta en l'expedient acadèmic de l'alumna les tres assignatures cursades a ** com a **“superades per programa de mobilitat a la UPV”**, amb la qualificació corresponent.

C-22-2011 (25-03-2011) (Problemes amb la beca)

Un alumne de * li denegaren la beca i el 22 de març li comentaren que la seua vivenda habitual s'ha considerat patrimoni i no se li ha concedit la beca en sobrepassar el màxim establert.

El 24 de març presentà la documentació que justificava que la seua vivenda habitual no era patrimoni, però li van dir que ja estava fora de termini.

El 25 de març va exposar al Defensor que si li hagueren explicat la causa de la denegació dins del termini hauria esmenat l'error immediatament i tindria beca.

Aquell mateix dia el Defensor realitzà una gestió al Negociat de Beques on li digueren que ja s'estava revisant el cas.

Beques va comunicar a l'alumne que s'havia pogut acceptar la documentació, cosa que va portar a la concessió de la beca poc després.

C-24-2011 (25-03-2011) (Anul·lació de matrícula)

Visità l'Oficina del Defensor un alumne de primer curs de * que només s'havia presentat a un examen al gener, a causa de l'agreujament de la salut de son pare malalt de càncer.

Li ha vingut denegada la beca i a la seua escola li exigeixen el pagament de la matrícula. No assisteix a classe des de final de gener.

A l'Oficina del Defensor se li indica que el seu cas és tan clar que no cal la intervenció del Defensor a la Direcció de la seua escola i que l'única cosa que ha de fer és exposar la seua situació amb aportació d'una mínima justificació a la Secretaria o la Direcció de la seua escola, i indicar-los que necessita anul·lar la matrícula per la impossibilitat de continuar els estudis.

Se li va dir que li resoldrien immediatament el problema i se li va oferir l'Oficina del Defensor per a qualsevol gestió posterior que poguera necessitar.

C-29-2011 (04-04-2011) (Anul·lació de la matrícula de treball final de màster)

Un alumne del Màster * demanava que li retornaren l'import dels crèdits del treball final de màster, atès que no l'havia cursat i, a més, que li convalidaren per unes pràctiques d'empresa. Indicà que s'havia matriculat extraoficialment al gener de 2011, quan les dates de l'anul·lació ja havien acabat.

No es realitzà cap gestió, ja que se li va indicar que segons la normativa vigent, no és procedent l'anul·lació de matrícula d'una matrícula realitzada amb caràcter extraordinari. Referent a la convalidació del treball final del màster per les pràctiques d'empresa tampoc no és possible, ja que ha d'haver una exposició pública del dit treball final de màster.

C-30-2011 (07-04-2011) (Convalidació d'estudis estrangers)

Un alumne amb la titulació de * va realitzar el Màster ** a la Universitat Politècnica de València. Després es traslladà al país *** on va obtenir la titulació ****. En aquesta titulació només va cursar l'últim any, ja que en presentar els estudis fets a Espanya l'habilitaren perquè realitzara l'últim any.

En tractar d'homologar a Espanya els estudis realitzats a *** es va trobar que el Ministeri d'Educació li exigeix un certificat en què conste el campus on estudià i les assignatures que li convalidaren.

Des de la Universitat de **** l'han enviat un certificat, en què es reflecteix el campus on estudià, però no diuen res sobre convalidacions, a causa que no hi va haver cap convalidació.

A l'Oficina del Defensor es va fer una consulta amb el Servei d'Alumnat, on es valorà que el problema era administratiu i s'oferiren a gestionar els tràmits que havia de fer l'alumne per a aconseguir l'homologació.

C-33-2011 (15-04-2011) (Sol·licitud de trasllat)

Una alumna de tercer curs de la titulació ** a la Universitat *** sol·licità el curs anterior el trasllat a València i li va ser denegat.

Aquest any va tornar a València per a demanar el trasllat el 14 d'abril i es va trobar que el termini per a sol·licitar trasllat s'havia tancat el 31 de març.

L'alumna va anar al Defensor per a expressar la seua queixa per l'avançament de tres mesos, respecte al curs anterior, de la data final per a demanar trasllat.

Després de diverses gestions, l'Oficina del Defensor va lamentar de comunicar a l'alumna que no es podia fer res, ja que havia perdut el seu dret a sol·licitar el trasllat en estar fora de termini. A més, la convocatòria era totalment legal, ja que la universitat no té obligació de convocar cada any en la mateixa data, i, aquest any, igual que en anys anteriors, s'havia fet la publicitat adequada de la convocatòria de sol·licitud de trasllat a Internet i als taulers d'anuncis.

C-34-2011 (26-04-2011) (Anul·lació de la matrícula del curs d'adaptació al grau)

Ens visità un alumne que es va matricular en el Màster * i que el primer dia de classe se li va informar que les dues assignatures de pràctiques ** només es podien aprovar aportant un certificat de vida laboral de 3 anys d'experiència com a ***. L'alumne va indicar que va ser la primera vegada que l'informaren d'aquest requisit, per la qual cosa immediatament va indicar la seua situació a la coordinadora del curs, per a manifestar-li el desig d'anul·lar la matrícula.

La coordinadora li indicà que no hi havia inconvenient a anul·lar la matrícula, però que no li tornarien les taxes. Li va oferir realitzar 30 dels 60 crèdits de què consta el curs i que se li guardaria la qualificació fins que complete els 3 anys d'experiència laboral requerits. Aleshores s'hauria de matricular de nou dels 30 crèdits restants.

Des de l'Oficina del Defensor es va esbrinar que en aquest màster almenys 18 crèdits han de ser reconeguts per expedient laboral, sense possibilitat d'obtenir-los per cap altra via, i a soles resta la possibilitat d'esperar un altre curs en què es puga acreditar l'experiència.

Es va exposar el problema al Servei d'Alumnat que va respondre que s'l'anul·laria la matrícula, després de la petició prèvia de l'interessat amb el subsegüent reintegrament de taxes, per haver-ho sol·licitat a l'inici de curs. Atès que les taxes corresponents a l'obertura d'expedient i assegurança escolar no són susceptibles de reintegrament, se li tornaran **** euros.

Es va indicar a l'interessat, el qual va agrair les gestions realitzades.

C-35-2011 (03-05-2011) (Convalidacions en un màster)

Una alumna de * es va llicenciar l'any 2002 i en aquell mateix any va fer un títol propi de la UPV a **.

Aquest curs acadèmic s'ha matriculat en el màster del mateix nom que el títol propi ** amb la intenció de convalidar estudis, atès que, segons indicació de l'alumna, els programes del màster coincideixen completament amb els programes que va cursar en el referit títol propi el 2002.

El 3 de maig l'alumna va al Defensor per a sol·licitar-ne la mediació, ja que encara que ha realitzat molts treballs burocràtics encara no ha aconseguit la convalidació i creu que podrà tot el curs sense aconseguir res.

A l'Oficina del Defensor, després de consultar el cap del Servei d'Alumnat, es va informar a l'alumna que:

- 1 Per exercici professional o estudis propis es pot obtenir el reconeixement de fins un 15% del total crèdits del màster.
- 2 Però si s'acredita que el màster prevé d'un títol propi desaparegut, aleshores no hi ha límit en el percentatge de crèdits del màster que es poden reconèixer des del títol propi.

S'indicà a l'alumna que l'apropiat en aquest cas haguera sigut presentar un recurs al rector, fet que hauria provocat un informe de la direcció del màster per a determinar si és o no continuació del referit títol propi desaparegut.

L'alumna va agrair la informació i va indicar que presentaria el recurs al rector.

C-36-2011 (06-05-2011) (Sol·licitud de trasllat a l'Escola d'Arquitectura)

Una alumna va aprovar selectivitat el curs passat i en primera opció va sol·licitar * i després **, que és la titulació que està cursant.

L'alumna ens va dir que en diverses ocasions va preguntar a la Secretaria de * les dates per a sol·licitar trasllat d'expedients, i que en la seua última visita li van dir que tornara al mes de maig perquè encara no li podien concretar la data, detall que podrien corroborar alguns testimonis.

L'alumna va tornar el 4 de maig a * i l'informen que ja ha passat el termini per a sol·licitar el trasllat d'expedient.

L'alumna va presentar una instància per registre adreçada al Vicerectorat d'Alumnat, amb còpia al Defensor, en què explicava el que li va passar i demanava l'esmena del perjudici ocasionat.

Des de l'Oficina del Defensor es va seguir la seua instància, però va prevaler el criteri que no es podia atendre'n la petició atès que el termini per a sol·licitar trasllat d'expedients es va publicar a Internet amb molta antelació. A més, a soles se li podria admetre obrint una nova convocatòria.

Es va informar l'alumna que en la resposta que rebrà a la seua instància se l'indicarà on ha de recórrer si no està d'acord amb la resposta.

C-40-2011 (11-05-2011) (Convalidacions en un màster)

Una titulada en * per l'especialitat de ** es va matricular en el Màster *** i en el mes de setembre va demanar una convalidació de crèdits de dues assignatures. L'alumna va dir que va tenir una reunió amb la direcció del màster i se li va dir que s'elevaria un informe favorable d'una assignatura.

Des d'aquell moment va pensar que tenia convalidada una assignatura. Però sobre el mes de febrer, l'escola li va demanar que lliurara documents per a resoldre la convalidació i l'alumna va respondre que els havia lliurat al setembre quan va sol·licitar la convalidació. Va assenyalar que degué desplaçar-se a la Universitat de **** en no poder obtenir-los per intranet.

Poc després l'Escola ***** li va dir que ja havien aparegut els documents i que apareixia el resultat de la convalidació en el seu expedient.

En el mes d'abril va rebre un correu que li indicava que ja s'havia resolt la convalidació sol·licitada. En la seua intranet va comprovar que s'havia refusat la convalidació. Des de la mateixa intranet presentà una reclamació en què indicava:

- 1 Que des de principi de curs va creure que tenia convalidada una de les dues assignatures sol·licitades.
- 2 Que atesa la data de resposta de la denegació, ja no pot cursar aquesta

assignatura en el curs actual i que se li ha fet perdre l'import de la matrícula que va haver de pagar.

- 3 Que, a més, hi ha uns altres companys que han sol·licitat convalidació amb característiques semblants i que la tenen concedida des del primer moment.

Ella pensa que li ha perjudicat l'extraviament de la documentació, sense tenir-hi cap responsabilitat. L'alumna va parlar amb el director del màster, el qual li assegurà que farà les gestions oportunes per a esbrinar que va succeir.

S'adreça al Defensor per a exposar el seu cas i saber que més hi pot fer, qui li aconsella esperar uns dies a la resposta del director, qui el 12 de maig va dir a l'alumna que l'informe favorable que ell presentà ha sigut refusat, a causa que la Comissió de Convalidacions no considera que siguin convalidables els continguts de l'assignatura que cursà a * de **** amb l'assignatura que sol·licita a la UPV.

El Defensor va esbrinar que la convalidació sol·licitada per l'alumna es concedeix als alumnes que la cursaren a València, per ser de contingut idèntic a una assignatura de segon cicle de l'Escola *****, que es convalida per l'assignatura del màster sol·licitada per l'alumna. En resum, els seus companys de València se'ls aplica una doble convalidació.

Aquesta informació addicional es comunicà a la alumna des de l'Oficina del Defensor, i li indicaren que, addicionalment, podia presentar reclamació al vicerector i tractar de justificar que se li hauria d'aplicar els mateixos criteris que als alumnes de València, i justificar la coincidència de programes, si és el cas.

C-41-2011 (13-05-2011) (Denegació de beca)

Va acudir al Defensor una alumna que ja havia acabat la titulació * i havia llegit el projecte.

Indicà que en el curs 2009-2010 li denegaren la beca, i va arribar a presentar un

recurs de reposició al Ministeri, que després d'un any li ha vingut denegat i li indiquen que pot presentar un recurs contenciós administratiu.

L'alumna preguntà si des de la Universitat es pot fer res més abans d'anar al contenciós, i va indicar que la beca del curs 2010-2011 li la denegaren en principi per uns documents i finalment li l'han concedit.

A l'Oficina del Defensor se li va indicar que es tracta de dues situacions diferents i que per a la beca del curs 2009-2010 no té una altra via que el contenciós, per la qual cosa se li facilità informació sobre l'assessor jurídic que hi ha a la Casa de l' Alumne, el qual ofereix orientació legal als alumnes de manera gratuïta.

C-43-2011 (16-05-2011) (Matrícula parcial)

Van anar a l'Oficina del Defensor uns alumnes de primer curs de la titulació * que treballen 40 hores setmanals, a més d'estudiar. Inicialment es matricularen de la meitat del curs, però un professor els va dir que ho havien fet malament i es matricularen de tot el curs. Creien que si es matriculaven de la meitat del curs tindrien dos anys per a aprovar la meitat del curs i altres dos anys per a aprovar l'altra meitat.

Estan preocupats pel problema de permanència a la Universitat i se'ls va informar que segons la normativa vigent un alumne el primer any ha d'aprovar almenys 12 crèdits per a poder continuar. Si no aproven els 12 crèdits i desitgen continuar han de demanar-ho a la Comissió Acadèmica del Centre, que en valorarà les circumstàncies i la trajectòria acadèmica.

També se'ls va dir que els alumnes de primer curs s'havien de matricular de tot el curs complet i que no s'entén com se'ls va permetre matricular-se de mig curs, sense haver demanat autorització a la Comissió Acadèmica del centre.

Finalment se'ls va comentar que disposar de més de dos anys per a aprovar primer i

poder continuar és més complicat. La Comissió Acadèmica del centre, ateses les circumstàncies extraordinàries, que podrien ser les 40 hores setmanals de treball, i la valoració del que s'ha fet, podria concedir un any addicional, opció que no és fàcil en principi.

Es va aconsellar als alumnes demanar una cita amb el cap d'Estudis de *.

E- 10-2011 (20-05-2011) (Petició de beca d'investigació doctoral)

Una estudianta estrangera vingué a la Universitat per a fer la tesi doctoral en el Programa * del Departament **. Va ser admesa a l'octubre de 2010 i actualment està matriculada.

Demanà informació al departament i al coordinador del programa de doctorat sobre l'obtenció d'una beca d'investigació i ambdós la van remetre al CTT, al Servei d'Alumnat, a Servipoli i al seu director de tesi.

Va trobar molt restrictius els requisits de les convocatòries, que li impediien poder optar a una d'aquestes beques.

Els viatges que ha realitzat a València han sigut molt costosos i els seus recursos s'esgotaran prompte si no troba cap suport econòmic, la qual cosa suposaria la fi del seu projecte d'investigació.

Ha sol·licitat al rector que avalue les deficiències del programa de suport a l'investigador estranger a la UPV i que considere la seua situació per a la concessió d'alguna ajuda en el seu cas particular i en el d'altres investigadors estrangers que pateixen condicions similars en el futur.

A més d'aquestes accions, va anar a l'Oficina del Defensor per a sol·licitar-ne el suport en la resolució del seu problema.

El Defensor li va presentar un esquema de les ajudes que concedia la Universitat, així com de les ajudes concedides per altres organismes. Encara que li va fer veure que el problema de les ajudes està que el nombre de sol·licitants supera el de les ajudes, va recopilar-ne les peticions, queixes i consideracions, que va transmetre al rector i a la vicerectora d'Investigació per a consideració seua i, si és el cas, possible solució.

C-47-2011 (20-05-2011) (Devolució de l'import d'una beca)

Alumne que ha rebut una notificació del Servei d'Alumnat sobre la devolució de l'import de la beca que li va ser concedida en el curs 2009-2010, ja que s'ha comprovat que es va presentar als exàmens corresponents a menys d'un terç dels crèdits matriculats.

A l'Oficina del Defensor, després de demanar opinió al Servei d'Alumnat, se li va informar que la petició de reintegrament no el faria la Universitat sinó el Ministeri d'Educació, ja que l'import d'aquesta beca s'ha de reintegrar a l'erari públic en no haver-se complert les condicions de concessió de la beca que exigien presentar-se (és a dir, que no s'exigia aprovar) assignatures corresponents a més d'un terç dels crèdits matriculats.

C-48-2011 (23-05-2011) (Problemes amb convalidacions)

Alumnes llicenciats * es matricularen en ** i sol·licitaren les corresponents convalidacions.

Tots es van estranyar que no es convalidara l'assignatura ***. Presentaren un recurs i se'ls va contestar el 7 d'abril que la seua assignatura d'igual denominació en la titulació * ja havia sigut considerada per a la convalidació de l'assignatura ****, per la qual cosa no es podia convalidar l'assignatura ***. En la contestació se'ls indicava que aquesta resolució posava fi a la via administrativa i que el següent recurs era el contenciós administratiu.

Els alumnes es queixaren que no se'ls haguera indicat que podien presentar un recurs de reposició, la qual cosa ja no era possible en haver transcorregut un mes des de la notificació.

El Defensor va poder esbrinar que la Vicerectora havia realitzat gestions i es revisaria la decisió sobre la convalidació de ***.

El 8 de juny els alumnes comunicaren al Defensor que el cap del Servei d'Alumnat els havia dit que es revisaria la decisió sobre la convalidació de l'assignatura *** i que en el cas que no fóra positiva, els trametria una comunicació que els permetria tenir 2 mesos més de temps abans del contenciós.

Finalment, el 13 de juliol els alumnes comunicaren al Defensor que les convalidacions s'havien resolt favorablement, i van agrair les gestions realitzades.

C-49-2011 (23-05-2011) (Problemes amb convalidacions)

Alumne ja titulat en * es va matricular en primer curs a **, i va demanar les corresponents convalidacions.

Es va sorprendre que no li hagueren convalidat l'assignatura *** i en la notificació que va rebre de la Comissió Acadèmica el 17 de desembre se li indicava que no se li havia convalidat l'assignatura *** per haver aportat només l'assignatura ****, però no l'assignatura *****, que també la tenia aprovada i que calia per a convalidar ***. Se li donava un termini d'un mes per a recórrer-hi a la Comissió o al rector.

L'alumne, amb l'escrit i la documentació que li faltava aportar, es va dirigir a la Secretaria de l'escola, on li van dir que no es preocupara, ja que sobre el mes de febrer eixiria una altra convocatòria per a sol·licitar les convalidacions i aleshores el tramitarien i es van quedar la documentació. També li van dir que tramitarien la sol·licitud perquè li abonaren l'import de les assignatures convalidades.

El 23 de maig li van dir que no havia eixit la convocatòria i que semblava que no hi hauria una nova convocatòria de convalidació.

L'alumne va anar al Defensor Universitari atès que per causa que no se li podia imputar a ell es trobava que incomplia la normativa de progrés i permanència per estar matriculat d'un nombre mínim de crèdits, cosa que haguera pogut resoldre ampliant la matrícula al febrer. A més, per raons personals, no podrà continuar estudiant, per la qual cosa en no complir la normativa de progrés i permanència no li permetran matricular-se de nou en anys pròxims.

El Defensor Universitari va parlar immediatament amb el cap del Servei d'Alumnat qui li va indicar que al febrer hi hagué una nova convocatòria de convalidació, que l'última convocatòria havia sigut l'11 de maig i que al juny eixiria una altra.

S'indicà a l'alumne que anara a la Secretaria de l'escola per a fer els tràmits i demanar la convalidació en la convocatòria de juny.

El 28 de juny l'alumne va enviar un correu al Defensor per a agrair-li la intervenció i indicar-li que ja li han notificat el reconeixement de la convalidació de l'assignatura ***.

C-56-2011 (01-06-2011) (Devolució de l'import d'una beca)

Una alumna està realitzant el Màster * al Departament **. La duració és de 2 anys.

Diu que ha rebut una notificació del Servei d'Alumnat de la Universitat Politècnica, en el qual li reclamen l'import de la beca que li va ser concedida l'any 2009 per no haver-se presentat als exàmens de, si més no, un terç dels crèdits matriculats.

L'alumna indica que en aquest màster no hi ha exàmens i que només es fan treballs i que ella els va presentar tots. Tampoc no hi havia control d'assistències mitjançant signatures i no sap com justificar que ha assistit i cursat el màster.

Se li va explicar que la petició de reintegrament ve del Ministeri i que la Universitat només actua de transmissor i que el barem que utilitza el Ministeri per a saber si s'han

examinat del mínim de crèdits exigits l'envia la UPV i es generat per un programa informàtic.

L'1 de juny l'alumna ens diu que anava a parlar amb la directora del màster per a veure en quina manera la poden ajudar en la justificació per al Ministeri.

C-58-2011 (07-06-2011) (Devolució de l'import d'una beca)

Es presentà a l'Oficina del Defensor un antic alumne de * a qui el Ministeri a través del Servei d'Alumnat li reclama la devolució de 1.678 euros, part de la beca de mobilitat que li concediren el 2008, per ser incompatible en part amb la beca Sèneca que també tingué aleshores.

A l'Oficina del Defensor es va comprovar que era incompatibilitat parcial. L'alumne indicà que aquest any va obtenir excel·lent de mitjana, que el seu expedient de tota la carrera és 9, que la seua situació actual és d'aturat, que està cobrant el subsidi, que pensa pagar a final de mes, ja que està pendent d'altres beques del Ministeri i no fer-ho dins del termini en podria afectar la concessió.

No obstant això, l'alumne elevarà una queixa al Ministeri, ja que considera que l'errada no és seua atès que l'aplicació informàtica li va permetre sol·licitar ambdues beques i en cap moment va ocultar res. I, a més, no entén que se li reclame 3 anys després de la recepció dels diners.

El Defensor li indicà que la Universitat Politècnica és només transmissora del que ordena el Ministeri, i va oferir l'Oficina del Defensor per a tramitar-ne la queixa, si així ho desitja.

C-70-2011 (19-06-2011) (Doctorat: Nombre de crèdits per a accedir a la Fase d'Investigació)

Un alumne va fer la preinscripció en la Fase d'Investigació en el Programa de Doctorat * al setembre de 2008. Va ser autoritzada per la comissió corresponent i es va matricular al desembre de 2008, i va continuar en els cursos 2009-2010 i 2010-2011.

Pel maig de 2011, la Comissió Acadèmica del Programa de Doctorat de * li informa que no compleix els requisits per a accedir a la dita fase d'investigació, ja que encara que en el curs 2007-2008 va presentar que havia superat 60 crèdits del Màster *, part de crèdits són assignatures de la carrera, que no computen com a part dels 60 crèdits requerits en el màster, atès que segons la normativa aprovada al febrer de 2007 per la Comissió de Postgrau i ratificada per la Comissió de Doctorat pel febrer de 2009 les assignatures reconegudes per estudis previs de 1r i 2n cicles no comptabilitzaven per a obtenir el títol de màster. De la mateixa manera, tampoc no compten en el còmput per a ser admesos al període d'investigació.

L'acceptació pel sistema informàtic de la petició de matrícula de l'alumne en el curs 2007-2008 es va deure a una falta d'optimització del sistema que va ser esmenat posteriorment.

El 19 de juny el Defensor va transmetre al cap del Servei d'Alumnat la petició de l'alumne que si s'ha de tornar a matricular per a completar els 60 crèdits que no li facen abonar les taxes de matrícula, ja que si se li haguera informat que havia de cursar més crèdits en el moment adequat, o bé si l'ordinador no n'haguera permès la matrícula, s'hauria matriculat en aquell moment, sense necessitat d'abonar taxa, ja que era becari.

Dies després se li va comunicar l'exempció del pagament de taxes.

C-66-2011 (30-06-2011) (Retard en convalidació)

Una alumna està cursant el Projecte Final de Carrera * a la Universitat **.

També durant aquest curs es va matricular a la Universitat Politècnica a ** i va sol·licitar diverses convalidacions.

Després de 3 mesos li van contestar que no li convalidaven l'assignatura *** i al maig se li va comunicar la baixa en aquesta assignatura per la no assistència a classe.

Va presentar un escrit al departament en què explicava el que li passa i sol·licitant que no se li donara de baixa. També va presentar una instància a la Direcció de l'escola per a sol·licitar la revisió respecte a la no convalidació de l'assignatura *** i hi va aportar documentació addicional.

Se li va anul·lar la baixa en l'assignatura i el director del corresponent departament va accedir a examinar-la el 9 de juny de tota l'assignatura, després de l'acceptació prèvia del subdirector cap d'estudis, però aquest mateix dia havia de presentar el seu Projecte Final de Carrera a la Universitat **.

Va anar a l'Oficina del Defensor per a exposar-ne la situació i se li va indicar que demanara a la vicerectora d'Alumnat i Serveis a l'Estudiant la revisió de la convalidació de l'assignatura ***.

Poc després el subdirector cap d'Estudis de la seua escola li va indicar que se li convalidava l'assignatura ***, després de revisar la documentació addicional que havia aportat.

C-74-2011 (04-07-2011) (Matrícula en grau)

Alumne de * va començar la carrera amb el Pla de 2002. Per un greu accident de trànsit va estar més de 6 mesos sense poder estudiar, per la qual cosa haurà de passar al nou pla de grau en el pròxim curs lectiu.

El Pla Bolonya exigeix haver aprovat 48 crèdits per a passar de curs i l'alumne només tenia aprovats 46 crèdits dels 60 crèdits de què es va matricular.

L'alumne presentà una instància al Vicerectorat d'Alumnat i Serveis a l'Estudiant i al Vicerectorat d'Estudis i Convergència Europea en què sol·licitava que en consideració a l'accident de trànsit que va tenir, i al fet que només li falten 2 crèdits per a complir la normativa de Bolonya, se li permeta en el pròxim curs realitzar la matrícula de segon de grau en *, a més dels 14 crèdits del primer curs. En total només hauria de cursar 67 crèdits, ja que l'assignatura ** de segon la té aprovada per convalidació des del pla antic.

Des de l'Oficina del Defensor se li aconsella que presente un certificat de tot el que va exposar.

L'alumne va poder realitzar la matrícula sol·licitada, ja que hi va haver una modificació de la normativa que preveia el seu cas.

C-77-2011 (07-07-2011) (Matrícula parcial)

Va demanar ajuda a l'Oficina del Defensor Universitari un alumne de Grau de * que va anar a la Secretaria de * a preguntar sobre matrícula parcial del pròxim curs i li van dir que ja el termini estava tancat.

L'alumne ens va dir que treballava de **, que no disposa de temps per a dedicar-se a un curs complet i que no té diners per a abonar les taxes del curs complet, ja que la seua dona està esperant un fill.

Va comentar que en les dates de sol·licitar la matrícula parcial, la seua dona va tenir un seriós problema d'embaràs que la va obligar a guardar repòs absolut i a una hospitalització.

Se li va orientar sobre la presentació d'una instància a la vicerectora d'Alumnat,

acompanyada d'un justificant de l'hospitalització de la seua dona durant el referit termini corresponent a la matrícula parcial.

Va presentar la instància amb el justificant a primers de juliol. Va ser informat positivament i va rebre resposta de la vicerectora a final de juliol que autoritzava la matrícula parcial fora del termini per motius extraordinaris.

C-78-2011 (08-07-2011) (Matrícula amb assignatures pendents)

Una alumna es va matricular en el Grau * i va aprovar 51 crèdits dels 60 matriculat. Els 9 crèdits restants corresponen a una assignatura que no es va presentar per motius laborals que l'obligaren a estar desplaçada a **.

Desitja saber de quants crèdits es pot matricular aquest any i se li va aclarir que es pot matricular d'un total de crèdits que no excedia el màxim de crèdits autoritzat per a segon, dels quals 9 d'aquests crèdits han de ser de l'assignatura que té pendent de primer.

Se li fa saber que el pla de matrícula el fixa el seu centre d'estudis.

C-81-2011 (21-07-2011) (Matrícula en curs acadèmic erroni)

Alumna de doctorat al Departament * estava acabant el treball d'investigació corresponent al DEA i al maig de 2010 va consultar a la Unitat de Doctorat si es podia matricular aleshores, ja que pensava entregar el treball a final de 2010, o bé si li aconsellaven que es matriculara al setembre. Li van respondre que es podia matricular al maig, però que havia d'indicar que era matrícula pel curs acadèmic 2010-2011, la qual cosa li permetria poder presentar el DEA fins al setembre de 2011.

Es va matricular al maig, i era conscient que el programa indicava que s'estava matriculant per al curs 2009-2010, sense que li oferiren l'opció de canviar el curs pel curs 2010-2011. Va completar el procés i va abonar les taxes corresponents.

Va acabar el DEA al juliol de 2011, però a la Unitat de Doctorat li van indicar que estava matriculada en el curs acadèmic 2010-2011, per la qual cosa s'hauria de matricular i abonar les taxes.

Va comentar el problema a l'Oficina del Defensor, el qual va exposar el tema a la Unitat de Doctorat i, amb gran amabilitat, van resoldre el problema i l'alumna no va haver de tornar a abonar les taxes.

SECCIÓ 2.2 ALUMNES: BEQUES ERASMUS, PROMOE, MARIE CURIE I ALTRES

C-46-2010 (25-08-2010) (Llista de sol·licitants de beca)

Alumne de * se'n va d'Erasmus a París i comunica al Defensor que va sol·licitar una beca internacional Bancaixa i que no apareix ni en la llista d'admesos ni en la llista de denegats.

Pel temor d'extraviament de la seua documentació, demana la medició del Defensor, qui esbrina que l'oficina que gestiona aquestes beques, l'OPII va rebre 1.037 sol·licituds per a 70 beques disponibles.

Intentant evitar molèsties als alumnes només s'ha publicat una llista d'admesos, una llista de denegats i una llista d'espera de capacitat més que suficient per a les possibles vacants.

L'alumne estava en la posició 617, massa lluny per a aparèixer en la llista d'espera. L'OPII va aclarir la situació de l'alumne i es va oferir a resoldre a l'alumne qualsevol altre dubte que hi tinguera.

També se li va dir que en totes les convocatòries de beques, oposicions, etc., sempre s'esmenta a qui s'ha d'adreçar la possible reclamació en cas de no estar-hi d'acord.

C-74-2010 (16-11-2010) (Sol·licitud de beca de pràctiques d'empresa a l'estranger)

Alumne llicenciat en * va exposar que desitjava participar en el programa de pràctiques en empreses a l'estranger, gestionat pel **. Aquest any s'oferien 160 beques entre les qual la seua destinació a Europa, anomenades beques Leonardo, i les beques per a la resta de destinacions, anomenades beques Blasco Ibáñez.

El sistema de cites per a atorgar les beques és en línia i el termini s'obria el passat dia 2 de novembre a les 9 hores. L'alumne es va connectar puntualment, però no va poder obtenir cita i igual va passar durant uns quants dies. Finalment, va aconseguir cita per al dia 14 de desembre, pensant que seria difícil que trobara beca per a algun dels països en què ha aconseguit un acord amb una empresa.

D'altra banda, sap que hi ha alumnes que han aconseguit 2 cites, fet que demostra la poca eficiència del sistema.

Visità el Defensor per a transmetre-li la queixa sobre el mètode d'atorgar aquestes beques, que li sembla injust contra els interessos dels alumnes i que fins i tot ho considera un atemptat contra el sistema educatiu universitari. S'ha informat que en altres universitats es té en compte la nota mitjana de l'expedient i uns altres mèrits, cosa que considera més justa que fer la selecció per ordre de petició.

El 15 de novembre l'alumne presentà una instància al ** en què sol·licitava la repetició del procés de selecció de becaris per al curs actual 2010-2011.

La direcció del ** va informar el Defensor de la falta de mitjans per a avaluar totes les sol·licituds, fet que els obliga a fer l'avaluació per estricte ordre d'arribada via web, amb els problemes que això implica. Li va dir a més que estan estudiant millorar el sistema per a pròximes convocatòries.

El 10 de desembre l'alumne comunicà al Defensor que ja no quedaven beques, però que aniria a la cita del 14 de desembre a lliurar la seua documentació per si hi haguera cap renúncia, ja que ja té cita concertada amb el SIO.

El Defensor indicà a l'alumne que suggeriria l'estudi d'aquest problema per a introduir uns altres criteris de selecció.

E-21-2010 (10-12-2010) (Denegació de beca d'excel·lència)

Dues alumnes, * i **, presentaren una sol·licitud per a participar en el procés de selecció de la convocatòria del Programa de Beques Excel·lència de la UPV. Van dir a l'Oficina del Defensor que complien els requisits. En concret, que * tenia una nota mitjana d'expedient acadèmic de 8,6 i que ** tenia un 8,45.

En la llista provisional * apareix com no admesa per no haver cursat el primer cicle a la UPV, mentre que ** apareix com a beca denegada, per haver-se adjudicat la beca a un altre alumne.

En no estar d'acord amb la llista provisional presentaran una instància per a sol·licitar que es revise el seu cas. El Defensor els informa que cal presentar ja la instància, atès que l'endemà, 11 de desembre de 2010, acaba el termini de 5 dies hàbils per a presentar-la. A més, també els diu que fa la valoració una comissió que es basa en els criteris de la convocatòria publicada en el web del vicerectorat.

El 27 de gener de 2011, tornen a l'Oficina del Defensor per a indicar-li que ja ha eixit la llista definitiva, en què han observat canvis respecte a la provisional que no els afecten i que no se'ls ha contestat el recurs.

El Defensor parla amb el Vicerectorat d'Investigació i li indiquen que la contestació a les alumnes va eixir el 20 de gener i li faciliten una còpia al Defensor, que la posa en coneixement de les alumnes, les quals li indiquen que valoraran si hi continuen recurrent o no.

C-82-2010 (15-12-10) (Sol·licitud de beca de Pràctiques d'Empresa a l'estranger)

Una alumna llicenciada en * sol·licità una Beca Leonardo per a realitzar pràctiques a l'estranger. El 2 de novembre l'alumna va sol·licitar en línia la cita al ** per a lliurar la documentació. El 4 de novembre presentà una queixa sobre el disseny del programa informàtic per haver obert el portal abans de l'hora estipulada, per la qual cosa li va correspondre una data molt tardana, el 14 de desembre.

S'adreçà al despatx del Defensor per a comentar-ne el cas, i va indicar que la no obtenció de la beca li crearia un problema greu, ja que una empresa a Itàlia l'admet durant sis mesos i li proporciona dos professors tutors. L'alumna també es queixa al Defensor que el programa cite diversos candidats a la mateixa hora, i li respon el professor que no hi veu cap problema si hi ha uns quants funcionaris recollint la documentació.

Quan el 14 de desembre l'alumna es presentà a ** li digueren que el seu nom no apareixia en la llista informàtica. L'alumna comentà el fet al Defensor, qui li indicà que era probable que després d'emplenar els camps no haguera executat l'ordre enviar, cosa que és independent d'imprimir la pantalla, que és el que havia fet l'alumna convençuda que això garantia la correcció de l'enviament en línia.

El Defensor medià a ** per aquest problema i li indicaren que se li podria donar una Beca de Lliure Mobilitat, que econòmicament és molt inferior a una Beca Leonardo, ja que només abona l'assegurança mèdica.

C-44-2011 (18-05-2011) (Compatibilitat entre beques)

A un alumne de 5è curs de l'Escola * se li va concedir una Beca Sèneca per a estudiar a la Universitat de Sevilla durant el curs 2009-2010.

Quan sol·licità la beca general del Ministeri, que li l'han concedit cada any, va fer constar clarament que gaudia de la Beca Sèneca.

El 3 de maig de 2011 el Servei d'Alumnat de la UPV li comunicà que el Ministeri ha revisat el seu cas i les dues beques que va tenir el curs 2009-2010 són compatibles, tret en residència i desplaçament, per la qual cosa ha de reintegrar en el termini de dos mesos la quantitat de 2.877 euros, que és la quantitat que se li abonà de més.

L'alumne al·lega que no ha de pagar ara pel que va ser un error de l'Administració, però a l'Oficina del Defensor se li informa que no és la Universitat la que li demana els diners, ja que aquesta petició ve del Ministeri d'Educació perquè ha creuat les dades, s'ha adonat de l'error i reclama l'abonament indegut, i que té 5 anys per a fer-ho.

Si l'alumne no el reintegra, el Ministeri d'Educació passarà la informació al Ministeri d'Hisenda perquè el cobre, bé a l'alumne o a algun familiar de qui depèn.

A més, li diu el Defensor que els alumnes han de conèixer les bases i les incompatibilitats de les beques, que es publiquen amb la convocatòria, i si es reben més diners ha de dir-ho per a reintegrar-los.

SECCIÓ 2.3 ALUMNES: TEMES SOBRE EXÀMENS

C-43-2010 (28-07-2010) (Consulta sobre nombre de convocatòries)

Una alumna de * s'adreçà al Defensor i li comentà que al gener va tenir un problema de ** i va ser hospitalitzada, coincidint amb la convocatòria ordinària de l'assignatura ***, per la qual cosa no es va poder presentar.

Va demanar un examen extraordinari al professor, el qual va consultar amb el departament i li va dir que no se li podia fer l'examen fora de la convocatòria.

Es presentà a la convocatòria extraordinària i va suspendre. Va preguntar al Defensor si té dret a dues convocatòries com tots els seus companys.

El Defensor li facilità les Normes de Règim Acadèmic i Avaluació de l'Alumnat, i li va indicar que segons aquesta normativa no es pot obligar a cap professor a fer cap examen més dels previstos, tret del cas que el professor o professors hi accedisquen voluntàriament.

El Defensor li comentà que hi ha hagut unes altres situacions molt especials en què tampoc no han fet un altre examen als alumnes afectats, i que respecte això els serveis jurídics de la Universitat ens indicaren que legalment no es pot obligar cap professor a realitzar un examen extraordinari fora dels previstos.

C-44-2010 (28-07-2010) (Revisió d'un examen)

Alumna de * que ha assistit el curs 2009-2010 a totes les classes i pràctiques de l'assignatura **, impartida per la professora ***.

L'alumna es presentà a la primera convocatòria oficial de l'assignatura i figurà en la relació d'alumnes aprovats que publicà la professora. No hi apareixia la nota. Dies després en l'acta va aparèixer com no presentada.

L'alumna parlà amb la professora i amb el director del departament, seguint el consell del Defensor Universitari. Atès que la professora manté la seua actitud es va suggerir a l'alumna que presentara un escrit al rector.

El 30 de juliol de 2010 l'alumna va informar al Defensor que en el seu expedient figurava un 4 de nota, i que en no estar-hi d'acord desitjava veure l'examen, cosa que no va ser possible ni aquell dia ni el 31 de juliol.

A setembre l'alumna es presentà a examen junt amb altres companys. No hi havia aula i la professora va dir als alumnes que en buscaren una. L'examen era inassequible i cap dels alumnes el va entendre, per la qual cosa decidiren presentar una instància en grup i explicar novament tot el que havia succeït.

El 4 d'octubre l'alumna parlà de nou amb el Defensor i li contà que havia anat a revisió de l'examen de juny i que la professora l'havia atesa malament i amb amenaces d'obrir-li un expedient per a impedir que es traga l'assignatura a la UPV. Aquell dia les notes de l'examen de setembre encara no havien eixit.

L'alumna va dir al Defensor que si tinguera mitjans demanaria el trasllat a una altra escola, ja que ha parlat ja amb tots els que la podien ajudar sense cap resultat. El Defensor parla amb el director de l'escola, qui proposa que l'alumna li adrece un escrit amb tot el que ha ocorregut i sol·licite la revisió de l'examen per un altre tribunal. El director va dir que acompanyaria l'escrit de l'alumna amb una carta seua.

Finalment, el dia 26 d'octubre, l'alumna diu al Defensor que des del 22 d'octubre consta en el seu expedient aquesta assignatura com a aprovada.

C-47-2010 (31-08-2010) (Revisió d'un examen)

El 31 d'agost una alumna de * exposa al professor que en l'assignatura * va obtenir en el curs un 4 de mitjana i que la professora li va dir que es presentara en l'examen final

només a Problemes, que li guardaria el 4 i que li posaria la nota mitjana.

Va traure un 8,4 en Problemes i l'alumna indicà a la professora en l'examen de Problemes que no feia la teoria per haver obtingut un 4, seguint les indicacions de la professora.

Quan eixiren les notes li va posar un 6 de nota final, com corresponia segons les indicacions de la professora.

Però quan es publicaren les actes aparegué com no presentada. El seu problema s'aguditzava per anar-se'n d'Erasmus al setembre.

L'alumna havia parlat amb el delegat d'alumnes i s'havia presentat una reclamació conjunta amb uns altres companys afectats.

Es realitzaren unes gestions des de l'Oficina del Defensor amb què es va poder resoldre el problema.

E- 12-2010 (08-09-2010) (Criteris d'avaluació)

Un alumne que va venir de Colòmbia es matriculà de 4t curs de *.

El 12 de juliol envià un escrit al director del Departament ** en què exposava que el responsable de l'assignatura * no havia respectat els criteris d'avaluació de l'assignatura. En l'escrit adjuntava els criteris.

L'alumne parlà per telèfon amb el director del departament, el qual li va indicar que s'havia estudiat el seu escrit i que després de recopilar la informació pertinent s'havia tramès la resposta a la subdirectora de l'escola el 7 de setembre.

El 8 de setembre l'alumne va exposar al Defensor que encara no tenia resposta al

seu escrit de 12 de juliol. Des de l'Oficina del Defensor es consultà la Direcció del departament i la subdirectora en cap d'Estudis de l'escola, i es va esbrinar que la Direcció del departament ratificava raonadament la decisió del responsable de l'assignatura.

Atès que hi havia hagut incompliment dels terminis establits s'informà l'alumne de les accions que podria prendre immediatament o bé després de la recepció per carta de la contestació.

C-71-2010 (08-09-2010) (Coincidència d'exàmens)

Un titulat en * està fent el 2n cicle de **, per a la qual cosa ha de realitzar 20,5 crèdits de Formació Complementària en **.

Li va coincidir l'examen de dues assignatures de Formació Complementària i sense èxit demanà el canvi d'una de les dates. La raó per a no acceptar el canvi de dates és que són assignatures de primer curs amb horaris d'exàmens fixats des d'abans de començar el curs.

Es va presentar a una de les assignatures i va suspendre. Després va dir al Defensor que volia reclamar la devolució de les taxes de matrícula, atès que no se li havia donat l'opció de realitzar l'examen.

El Defensor li va explicar que la devolució de taxes havia de sol·licitar-la al Servei d'Alumnat, des d'on es demanarà un informe preceptiu a l'escola, si bé és molt probable que la resposta siga negativa, ja que la Llei de Taxes és clara en aquest supòsit, pel fet que quan es va matricular ja se sabia que coincidien les dates d'exàmens d'aquestes dues assignatures.

C-52-2010 (15-09-2010) (Revisió d'un examen)

Un alumne de * va anar a l'Oficina del Defensor per a deixar constància dels problemes que havia tingut amb l'assignatura **.

En suspendre l'alumne va anar a revisió i el professor li va dir que no havia demostrat interès i que no mereixia l'aprovat. A més li va dir que les dades que havia utilitzat en el treball pràctic eren copiats d'Internet.

L'alumne va dir que el professor no va demostrar cap interès a atendre-li, però li va donar l'opció de millorar el treball i presentar-lo de nou.

L'alumne va millorar el treball utilitzant dades reals, incorporant gràfiques i proposant algunes aplicacions. Ho va enviar per correu electrònic el 21 de setembre i l'endemà passat rebia un correu del professor indicant que li aprovava amb un 5.

L'alumne pensa que el professor no va complir els criteris d'avaluació de l'assignatura que donen el mateix pes a les pràctiques que al treball.

El Defensor li va dir que podia haver trobat al professor en algun mal moment, però que des del seu punt de vista l'actuació del professor havia estat generosa, sense entrar en la qualificació final, que podria venir influïda per la valoració anterior. Li va indicar que si no estava d'acord amb la nota podia anar a agrair la nova oportunitat que l'havia donat i aprofitar la visita per a fer-li alguna indicació sobre la qualificació.

C-63-2010 (04-10-2010) (Revisió d'un examen)

Un alumne de * es va examinar al setembre de l'assignatura ** i va suspendre en haver obtingut 3,3 en qüestions, que és inferior al mínim de 3,5 exigint en aquesta part.

En la revisió se li va pujar un punt en la qüestió 5, i va obtenir la qualificació de 3,5.

En l'acta va aparèixer suspès amb un 4,44 i se li va explicar que era a causa d'haver tingut 3 zeros en qüestions i un zero en problemes.

El 4 d'octubre l'alumne es queixa al Defensor que s'han introduït criteris que no figuren en les normes de l'assignatura, i que ha patit un greuge comparatiu amb altres alumnes amb 2 o més zeros als quals no s'han aplicat aquests criteris. L'alumne va lliurar còpia al Defensor, de la instància que havia presentat al director del departament ***.

El 6 d'octubre el Defensor va parlar amb el director del departament, qui li va comentar que havia estudiat el problema i que l'alumne tenia raó i que acabava de comunicar al professor de l'assignatura que s'havia de procedir a la modificació de l'acta.

L'alumne va agrair la intervenció del Defensor

E- 02-2011 (24-01-2011) (Revisió d'un examen)

Alumna de * tramet un correu a l'Oficina del Defensor en què indica que desitja que es coneguen els problemes que té amb una professora. Després dels exàmens un grup de companys de classe tenen pensat posar una queixa sobre la professora.

Des de l'Oficina del Defensor se li aconsella que tracten el problema primer amb la sotsdirectora d'Alumnat.

L'alumna va enviar un correu a la sotsdirectora en què es queixava que no podia contactar amb la professora per a conèixer les qualificacions de cada part de la seua assignatura, que el 24 de gener va aparèixer en la seua intranet la nota final 5.8, si bé en la revisió va veure que la suma de les qualificacions parcials era 6.5

En la revisió la professora li va suggerir la correcció d'alguns detalls en el treball pràctic, després de la qual cosa la va qualificar amb 6.5.

L'alumna pensava que havia de tenir al voltant d'un 7, per la qual cosa va tornar a demanar revisió al departament i es va resoldre favorablement la seua petició.

C-06-2011 (31-01-2011) (Anul·lació de part d'un examen)

Una alumna es presentà el 14 de gener a l'examen de nivell C2 de coneixements de *, efectuat per l'Àrea **.

Des del Centre de Formació de Postgrau se li envià un correu que indicava que la seua qualificació era *no apta*

S'assenyalava "*Que a causa de les circumstàncies en què s'ha desenvolupat el dictat, aquesta part queda anul·lada en l'examen i tenint en compte que la part escrita val 20 punts (que representen el 30 % sobre el total) no s'ha comptabilitzat el dictat i s'han redistribuït els diferents valors que componen la prova escrita*".

L'alumna presentà una queixa per haver sigut completament diferent la forma de corregir a les aules 1.1 i 1.2 de la Facultat ***, que és on es realitzà l'examen simultàniament. Va fer el seu examen a l'aula 1.2, que va ser on es va decidir anul·lar el dictat per la pèssima actuació de l'examinador, tant per la deficient pronúncia com per la falta de pràctica a dictar. En anul·lar el dictat se'n va distribuir la puntuació entre la resta d'exercicis de l'examen. L'alumna pensa que haguera sigut més just fer un altre dictat als alumnes de l'aula 1.2.

L'alumna també va expressar la seua queixa al Defensor, qui li va manifestar que encara que la forma d'avaluar havia d'haver estat la mateixa en ambdues aules, el tribunal té capacitat legal per a resoldre algun problema que poguera presentar-se, cosa que pot comportar alguna alteració en la forma d'avaluar i fins i tot, en algun supòsit; l'anul·lació i repetició de la prova, si bé la casuística pot ser molt complexa.

Si algun alumne se sent perjudicat pot reclamar davant el responsable de l'examen, i sempre està en últim terme el recurs a la justícia ordinària.

El 3 de febrer l'alumna va contestar al Defensor que no emprendre accions de cap tipus, ja que ja té el nivell C2 de * per la Junta ***** des del mes de novembre, però desitjava que el Defensor coneguera el succeït.

C-23-2011 (25-03-2011) (Canvi de data d'examen)

Van visitar l'Oficina del Defensor uns quants alumnes de * que van indicar que venien en representació de la resta d'afectats.

Explicaren que a * se'ls havia canviat la convocatòria de setembre a la segona quinzena de juliol, amb intervenció de la Delegació d'Alumnes. El canvi se'ls va comunicar el 22 de març. Aquest canvi suposa que se'ls ajunten:

1. L'últim examen ordinari de juny (l'1 de juliol)
2. Les recuperacions del primer quadrimestre (de l'1-15 de juliol)
3. Les recuperacions del segon quadrimestre (del 15 al 30 de juliol)

Desitgen que a l'Oficina del Defensor se'ls oriente i en resposta se'ls aconsella que el primer tràmit ha de ser tractar-ne el problema amb la Direcció de l'escola, bé amb el cap d'Estudis o amb el director, ja que aquesta gestió encara no l'han fet, ha de ser anterior a la intervenció del Defensor i quasi amb seguretat portarà a la resolució del problema.

Els alumnes no van tornar a sol·licitar la intervenció del Defensor, el qual va esbrinar que va quedar resolt.

C-37-2011 (06-05-2011) (Petició de convocatòria addicional d'exàmens)

El 6 de maig visità l'Oficina del Defensor un alumne de primer curs del Grau * i va indicar que havia presentat una reclamació a la junta directiva de l'escola corresponent per a reclamar repetir els exàmens del primer quadrimestre, basant-se en els drets dels estudiants recollits en els articles 7.1, 7.2, 8 de l'Estatut dels Estudiants (Reial Decret 1791/2010, de 30 de desembre, BOE del 31.12.2010).

L'alumne ens va dir que tenia 46 anys, i que l'estat civil era casat amb fills. Treballa a temps complet en una multinacional com a gerent comercial, per la qual cosa en la seua situació no és possible conciliar les vides laboral, estudiantil i professional, i és impossible aprovar totes les assignatures.

A més, considera que la formació en el primer quadrimestre no ha sigut l'adequada, per la qual cosa molts estudiants s'han quedat en el camí per no haver-los ajudat adequadament en el seu primer any d'universitat. Pensa que, presumptament, s'han vulnerat els drets dels estudiants.

Sol·licita un examen de recuperació en el mes de juliol de les assignatures del primer quadrimestre i demana que el Defensor faça de mitjancer.

El Defensor es va posar en contacte amb el director de l'escola, el qual, després de mostrar al Defensor la documentació que té de l'alumne, va trametre el 13 de maig un correu a l'alumne en què li exposava que les dues peticions que va fer de canvi de grup se li concediren, i que les altres dues peticions que va fer a l'escola no va ser possible atendre-les per ser competència dels organismes superiors de la UPV, és a dir:

- 1) No es va accedir a fer-li una matrícula parcial, per no ser legalment possible a un alumne matriculat per primera vegada.
- 2) No se li va poder concedir repetir els exàmens del primer quadrimestre per no ser competència de l'escola determinar o variar el nombre de convocatòries.

Finalment, se li va indicar que presentara una instància al Registre General adreçada al vicerector d'Estudis i Convergència Europea, amb còpia al Defensor per a facilitar-ne el seguiment.

L'alumne presentà al Defensor una còpia de la petició el dia 26 de maig.

C-45-2011 (19-05-2011) (Problemes sobre una pràctica)

Un alumne de l'Escola * exposà al Defensor que està matriculat d'una assignatura quadrimestral de contingut bàsicament teòric amb dues pràctiques. La primera pràctica la va realitzar a l'aula i la segona s'havia de realitzar a l'aula d'informàtica des de març fins a maig.

Havia d'haver fet aquesta segona pràctica en el mes de març, però per problemes dels ordinadors no va poder realitzar la pràctica en la data establida, i va quedar ajornada per al 12 de maig.

Va dir que per un error inexcusable de part seua no realitzà la pràctica el 12 de maig i que no li deixen presentar-se a la convocatòria de juny, i s'ha de presentar a la convocatòria de setembre i llavors el seu examen serà avaluat sobre nou, i necessitaria obtenir 5 punts per a aprovar.

També va dir que els professors avisaren una setmana abans i que uns altres alumnes que es despistaren com ell van ser acoblats en grups posteriors, fet que no se li pot aplicar atès que el seu grup era l'últim. Això no ho veu just.

Desitja saber quins drets té en aquesta situació, a la qual cosa el Defensor li recomana que s'adrece amb senzillesa al professor o professores de l'assignatura i els explique el que ell anomena *error inexcusable pel qual no realitzà la pràctica* i que els demane que consideren la seua situació com a cas excepcional perquè no sente precedent i que confia en la benevolència dels professors que han manifestat en reiterats casos semblants.

El Defensor considera que en aquest cas no s'ha d'intervenir directament, ja que ell ha de ser el primer a defensar el compliment de la normativa vigent.

E- 11-2011 (30-05-2011) (Queixes sobre un Projecte de Final de Màster)

Una alumna del Màster * s'adreça al Defensor per a comentar-li el que en opinió seua són anomalies greus en el suspès obtingut en el projecte del màster, així com la resposta del director del màster al seu escrit de queixa.

L'alumna va insistir que no vol regatejar l'aprovat i que només desitja que no es torne a produir la situació que l'ha afectada, ja que diu no comprendre que quan el professor ** era el responsable de la direcció del seu projecte li indicara que el projecte es podia presentar i qualificar amb un 5. El professor ** va dimitir i va ser substituït pel professor *** que el qualificà amb un 2.

L'alumna considera que no pot tolerar el que ha passat i que amb un tutoratge més pròxim no s'haguera produït el desajust, per la qual cosa desitja elevar un escrit al rector.

El Defensor li diu que està en el seu dret, però que desitjaria tractar de fer de mitjancer en el seu problema del no aprovat, a la qual cosa es negà l'alumna. El Defensor li va indicar que tenia l'obligació, en tot cas, de transmetre la queixa al director del màster, qui explicà al Defensor les raons per les quals no es va poder aprovar el projecte presentat per l'alumna.

El 29 de juny l'alumna indicà al Defensor que havia tramitat una nova reclamació com a pas previ a iniciar algun tipus de procediment judicial. El Defensor va agrair la informació, reiterà l'ofertament de mediació pel problema del suspès, va indicar que un canvi de professor pot ser inevitable per diverses circumstàncies, a més de completament legal, i li va indicar que no pot actuar quan els problemes passen a la jurisdicció judicial.

C-53-2011 (30-05-2011) (Retard en el lliurament de qualificacions)

Una alumna de * va exposar al Defensor que un grup d'alumnes va tenir un examen el 20 d'abril en convocatòria extraordinària i que estaven preocupats, atès que havien passat més de dos mesos i ningú no els ha dit ni la nota ni tan sols quan es publicarien les qualificacions.

Volen saber que succeeix si no els anuncien la revisió amb suficient antelació o els donen les notes fora de termini.

El Defensor li indicà que els professors tenen penalitzacions quan hi ha retards en el lliurament d'actes, per la qual cosa dedueix que deu haver succeït alguna cosa amb aquest examen. També els aconsellà que, abans d'iniciar qualsevol actuació, els alumnes pregunten primer al professor, i si això no és possible, haurien d'anar a entrevistar-se amb el director del departament o amb el cap d'Estudis i si així encara no es resol, haurien d'anar al director de l'escola.

La primera gestió resolgué el problema i va aclarir la causa del retard.

C-63-2011 (17-06-2011) (Problemes amb la nota d'un examen)

El delegat d'alumnes de * va parlar amb el Defensor per a exposar-li queixes sobre la seua escola. El Defensor li va dir que coneixia molt bé el director de la seua escola i que havia de contar-li directament les queixes.

Va tornar un dia després per a dir al Defensor que el 20 de juny va anar a revisió d'examen de l'assignatura **, ja que encara que aprovà considera que hi va haver discriminació cap a la seua persona.

El 23 de juny va dir que la seua nota final no estava publicada en el programa Padrí de la seua intranet, a diferència dels seus companys que ja la tenien publicada. També va dir que havia enviat un correu al seu professor i a la seua professora tutora. El Defensor li va assegurar que l'omissió seria un error i li demanà les dades del professor.

El 24 de juny l'alumne comunicà al Defensor que havia rebut un correu de la professora tutora que li deia que té un 5 de nota final. A més, va agrair l'atenció rebuda del Defensor i li va dir que encara no havia tingut l'entrevista amb el director de l'escola, que tal vegada la posposaria a l'acabament dels seus estudis.

C-64-2011 (27-06-2011) (Problemes amb la presentació d'una pràctica)

Un alumne comentà al Defensor que havia suspès l'assignatura * de tercer curs de **. Va dir que no sabia que les pràctiques de l'assignatura s'havien d'enviar a través d'intranet, per la qual cosa envià les tres primeres pràctiques per correu electrònic.

En el butlletí de notes apareix com no corregida una de les tres pràctiques enviades per correu electrònic. Va anar a una tutoria i tingué un incident de males paraules amb el professor, ja que l'alumne pensà que l'estava enganyant.

El professor el tallà i li va dir que estava allí perquè ho havia demanat ell. L'alumne es va disculpar i el professor anotà el seu nom.

En l'examen següent ha obtingut la qualificació 1, cosa que considera injust. Va anar a revisió i diu que el professor li preguntava i ratllava sense cap més explicació.

El Defensor li indicà que les seues possibilitats de reclamació no acaben amb la revisió del professor, ja que si considera que l'examen està mal qualificat pot reclamar primer a l'estructura responsable de la titulació, que l'enviarà a la Comissió de Reclamacions d'Avaluació, seguint la previsió de l'article 19 de la Normativa de Règim Acadèmic. A més, contra la resolució motivada de la Comissió de Reclamacions d'Avaluació pot interposar un recurs d'alçada davant del rector.

L'alumne va decidir presentar-se al setembre i va aconseguir aprovar l'assignatura.

C-68-2011 (30-06-2011) (Errors en la comunicació d'una qualificació)

Un alumne de * de pla antic explicà al Defensor que va obtenir un suspès per curs en l'assignatura ** el 27 de maig.

La convocatòria ordinària del 30 de maig constava de dues parts i només se li va convocar en la primera part, i va obtenir un 6, segons publicació del dia 22 de juny.

L'alumne va entendre que ja tenia l'assignatura aprovada.

Però el 28 de juny va rebre un correu que indicava que la seua qualificació era 4,5. A més, el correu contenia la llista d'alumnes que s'havien de presentar a la convocatòria extraordinària de 4 de juliol, entre els quals no es trobava.

No va poder parlar amb el seu professor i s'adreçà al responsable de l'assignatura, que li va indicar que havia de parlar amb el professor.

La proximitat de l'examen extraordinari i no saber si estava o no aprovat el portaren a anar a l'Oficina del Defensor, el qual a través de la Secretaria del director va localitzar el professor, qui li va explicar que la llista del correu electrònic era la d'alumnes aprovats per curs i que els alumnes aprovats en la recuperació pensava incloure'ls a tots en l'acta extraordinària corresponent a l'examen de 4 de juliol, si bé, per claredat, i per a evitar una altra confusió, diligenciarà l'acta i hi inclourà els alumnes que aprovaren en la recuperació, com és el cas de l'alumne considerat.

C-79-2011 (08-07-2011) (Problemes en el lliurament de pràctiques)

Visità l'Oficina del Defensor un alumne de segon curs de * que havia presentat sol·licitud de continuació d'estudis, ja que incomplia la normativa acadèmica de permanència i progrés en suspendre dues vegades l'assignatura ** de primer curs.

El professor d'aquesta assignatura ** no li va voler acceptar els treballs perquè no se'ls pujà pel Poliformat, per alguna errada que l'alumne desconeix en aquesta assignatura. Se'ls envià per un altre mitjà dins del termini establert i explicant-li el problema.

El professor li contestà que havia de resoldre el problema i que només admetia treballs presentats pel Poliformat.

L'alumne va dir que conserva tots els correus, així com la resposta del professor, com a prova que els lliurà dins de termini.

Els treballs puntuen entre un 30% o 40% de la nota final. La part dels treballs li l'ha qualificat amb un 0, a pesar de la qual cosa ha obtingut una nota final de 4.4, fet que li fa suposar que amb una valoració mínima dels treballs aprovaria de sobra.

Va al Defensor en petició de mediació atès que si no es resol aquest problema no es podrà matricular de cap assignatura de tercer, amb la qual cosa perdrà temps i diners.

El Defensor li va explicar que directament no veu possibilitat de fer de mitjancer, ja que no ha complit la normativa d'enviar per intranet els treballs. Li comentà que quan sol·licita algun projecte al Ministeri també ha d'enviar-lo per la pàgina web disposada pel Ministeri i que no li donen cap altra opció.

Amb independència d'aquesta consideració, el Defensor li comentà que els exàmens tenen un procés de revisió en diverses etapes que, si no se li han passat els terminis pot utilitzar, i arribar fins i tot al rector. Si els terminis ja s'han passat, hauria de parlar amb el professor i explicar-li tot el succeït, que encara no sap si l'errada informàtica va ser seua o de la xarxa de la Universitat, i que li suggerisca reconsiderar-ne la decisió de no qualificar els seus treballs, de manera excepcional i per consideració al greu perjudici que li ocasionaria no poder matricular-se en tercer.

Si creu que parlar amb el professor no li servirà de res, pot exposar el mateix argument al director del departament. El Defensor dubta que es pugui fer així; no obstant això, li va indicar que tenia l'Oficina del Defensor per a qualsevol aclariment addicional que desitjara. Respecte a la sol·licitud de continuació d'estudis, calia esperar la resposta del vicerector a la vista de l'informe de la Comissió.

C-80-2011 (13-07-2011) (Queixa sobre possible extraviament d'un foli en un examen)

Alumne de * s'adreça al Defensor per a exposar-li que no té avaluats dos exercicis en una assignatura de què s'ha examinat recentment, ja que la professora no troba dos fulls del seu examen.

Va dir que la professora ha buscat aquests dos fulls, però no li apareixen. L'alumne pensa que li devien caure, a la professora, ja que està convençut que els lliurà.

El Defensor li indica que l'única cosa que podria fer és tractar de localitzar la professora i demanar-li que torne a revisar-ho tot molt lentament per a veure si apareix.

La professora comentà al Defensor que entenia l'alumne, però que el dia de la revisió ella li havia donat l'oportunitat d'escriure en un foli el que recordara dels codis que suposadament estaven en els fulls extraviats, durant el temps que necessitara.

L'alumne li retornà el foli en blanc perquè no recordava res en aquell moment. La professora indicà que semblava clar que la pròxima oportunitat d'aprovar havia de ser al setembre.

L'alumne va reconèixer aleshores davant del Defensor que la professora li havia donat ja una bona oportunitat per a aprovar, que la professora tenia voluntat d'aprovar-lo, però que per raons que no fan al cas ell no estava en condicions de fer l'examen.

L'alumne va agrair a la professora l'oportunitat que li donà i al Defensor l'interès demostrat i va dir que es presentarà al setembre.

C-82-2011 (21-07-2011) (Revisió d'un examen)

Un alumne de * ens va dir que havien eixit les notes de l'assignatura ** i que estava en desacord amb la qualificació obtinguda.

L'alumne creu que la seua qualificació ha sigut molt subjectiva, ja que uns altres *** dels seus companys són molt semblants al seu, que creu que és un treball complet i que compleix els requisits per a aprovar.

A més, ens va dir que coneix el seu professor i que no està disposat a aprovar-lo, per considerar que l'alumne no ha après suficientment enguany.

Pregunta al Defensor per la possibilitat que uns altres professors o departament li corregisquen el seu ***.

El Defensor lliurà a l'alumne les Normes de Règim Acadèmic i Avaluació de l'Alumnat perquè les consulte, sobretot l'article 14, punt 4, en què s'indica que si l'alumne no hi està d'acord pot elevar un recurs al departament, després al centre i, finalment, al rector.

L'alumne ens va dir el dimarts 26 de juliol que tenia la revisió amb el professor i que ens en comunicaria el resultat. Poc després ens va dir que el professor li enviaria el resultat de la revisió per correu electrònic.

SECCIÓ 2.4 ALUMNES: TEMES SOBRE AVALUACIÓ CURRICULAR

C-55-2011 (30-05-2011) (Informe i avaluació curricular)

Una alumna de l'Escola * que està cursant el Màster **. Li falta aprovar l'assignatura ***, per la qual cosa al febrer va sol·licitar avaluació curricular.

En haver transcorregut més de tres mesos sense resposta, el director del màster li aconsella que comente el seu cas amb el Defensor, qui esbrina que la Subcomissió d'Avaluació no ha pogut considerar-ne el cas per haver rebut el preceptiu informe de la seua escola el 20 de maig.

El president de la Subcomissió d'Avaluació Curricular indica al Defensor que la pròxima reunió de la Subcomissió d'Avaluació està prevista per al 13 de juliol, però si s'avançara ens diria el resultat obtingut per l'alumna.

El 25 de juny el director de l'Àrea de Rendiment Acadèmic comunicà al Defensor que s'havia reunit la Subcomissió d'Avaluació i que una de les sol·licituds estudiades havia sigut la d'aquesta alumna, que havia rebut un dictamen positiu, que en breu es comunicaria a l'alumna.

Aquell mateix dia es va transmetre la informació a l'alumna des de l'Oficina del Defensor.

SECCIÓ 2.5 ALUMNES:
PROBLEMES SOBRE SEGURETAT I FALSIFICACIONS

E-17-2010 (26-10-2010) (Retirada de vehicle al campus per la grua municipal)

Una alumna del * va anar el 25 d'octubre a la seua classe en horari de 15 a 20 hores.

Com que el pàrquing estava ple, va deixar el cotxe a l'edifici 7A (carrer de Pedro Duque, cruïlla amb el carrer de José Cabrera). Segons l'alumna, el seu cotxe no molestava i només envaïa un piló.

Quan va eixir de classe no estava el seu cotxe, ja que una grua municipal de l'Ajuntament s'havia emportat el seu cotxe a les 19.35 hores. Per a retirar-lo del dipòsit municipal va haver de pagar 139,44 euros i una multa de 200 euros.

Va anar al Defensor per a saber si la dita grua podia retirar un cotxe aparcats dins de la UPV, i que si és certa aquesta possibilitat s'hauria d'haver avisat a tots els membres de la comunitat universitària.

Al Servei d'Assumptes Generals s'informà al Defensor que tenien constància del cas i que fins i tot tenien una fotografia que justificava que el vehicle estava aparcats en una zona assenyalada com a zona crítica, així com que el passat 21 d'octubre s'havien publicat de nou les zones amb senyalització de zona crítica als vials del campus, informació ja publicada diverses vegades amb l'advertència que s'avisaria la grua municipal quan algun vehicle obstaculitzara una zona crítica.

Tot i que s'explicà a l'alumna la causa de la retirada del seu vehicle en totes les visites que va realitzar a l'Oficina del Defensor no se li va poder convèncer que la

Universitat tenia la raó. Finalment, el Defensor li va dir que no realitzaria cap acció de mediació atès que considerava que la raó era de la Universitat. L'alumna va respondre que presentaria una instància al rector per a sol·licitar una indemnització, ja que considerava que no obstaculitzava res, cosa que podia provar-lo amb fotografies.

No es va voler entrar a valorar la possible prova de l'alumna ni tampoc recordar-li que el Servei d'Assumptes Generals tenia una fotografia molt clara de l'obstaculització. Simplement se li va dir que des de l'Oficina del Defensor Universitari es demanaria a Serveis Generals que donara la difusió més àmplia possible a tota la comunitat universitària del programa de senyalització de vials, per tal d'evitar tant com siga possible situacions semblants a la de l'alumna.

C-61-2010 (28-09-2010) (Robatori en un departament)

Un alumne de l'Escola * estava fent el projecte al ** i es va haver de comprar un ordinador portàtil en no poder utilitzar per al seu treball cap dels ordinadors de **, per no haver-ne cap lliure.

El 27 de setembre li robaren el portàtil, l'iPad i la cartera de dins del despatx al **. A aquest despatx s'accedeix mitjançant una targeta electrònica i a l'entrada del ** hi ha un guàrdia jurat.

Presentà la denúncia a la Policia Nacional i també una instància a Assumptes Generals en què sol·licita la indemnització corresponent.

També va anar al Defensor per a conèixer-ne els drets respecte a la indemnització que li puga donar l'assegurança que té subscripta la Universitat Politècnica.

El Defensor, després de demanar informació al cap del Servei d'Assumptes Generals, va indicar a l'alumne que havia d'adjuntar a la instància la denúncia presentada a la policia i que el Servei d'Assumptes Generals tramitaria la petició de la indemnització a l'asseguradora.

Se li va dir, a més, que tractara de justificar documentalment que s'havia comprat el portàtil en no poder utilitzar cap dels ordinadors del **, atès que no tenien ordinadors disponible lliures. Aquest document també s'enviaria a l'asseguradora, ja que només està assegurat el material propietat de la Universitat Politècnica.

C-76-2010 (25-11-2010) (Malentès en entrar en un aparcament de la UPV)

Dos alumnes de * anaven a entrar a l'aparcament del camp de futbol el dia 24 de novembre a les 8 del matí. Aleshores una guàrdia de seguretat els va fer un senyal perquè li presentaren l'acreditació.

L'alumne diu que li va fer un senyal que indicava que la tenia a la cartera i que com tenia pressa continuaren i aparcaren. La guàrdia de seguretat els va seguir i cridant els va demanar l'acreditació molt enutjada, i va cridar un company.

L'alumne lliurà l'acreditació, en reconegué la falta i li va dir que prendria les dades perquè tenia molt pressa. La guàrdia de seguretat explicà el que havia ocorregut al seu company a crits i l'alumne com que tenia pressa li va agarrar el carnet de la mà. Aleshores l'altre guàrdia l'agarrà del coll per a reduir-lo.

Fins llavors l'altre alumne havia estat al marge, però aleshores hi intervingué i els separà. Llavors el guàrdia alçà el braç al segon alumne i va tornar a intervenir el primer alumne i es va produir un altercat desagradable. El segon guàrdia deia que el primer alumne havia agredit la seua companya.

Cridaren uns altres dos guàrdies de seguretat que es comportaren amb gran mesura. Un d'ells calmà els ànims i l'altre va demanar l'acreditació als alumnes, en prengué nota i es va donar per acabat l'altercat.

Els alumnes amb tot el rebombori no pensaren a demanar la identificació dels guàrdies, però després presentaren una instància al Registre General adreçada al rector, al

Defensor i al Servei d'Assumptes Generals en què explicaven el que havia ocorregut.

Anaren a veure el Defensor amb una fotocòpia de la instància, i es queixaren d'haver patit una agressió i que la reacció dels dos primers guàrdies de seguretat va ser desproporcionada. Insistiren que no són delinqüents, i que només desitjaven arribar amb puntualitat a classe.

El Defensor visità el cap del Servei d'Assumptes Generals per a comentar-li el que havia succeït i com que encara no li havia arribat la instància dels alumnes li deixà una fotocòpia de la que l'havien lliurat els alumnes.

A l'endemà, 26 de novembre, el cap de Serveis Generals va trametre al Defensor una còpia de l'informe que havia rebut de l'empresa de seguretat.

En el dit informe s'indica que l'alumne pel requeriment de la identificació per la guàrdia de seguretat va fer un gest obscè (puny tancat i dit cor alçat) i no parà. La resta de l'informe és molt semblant a la descripció dels alumnes.

El Defensor comunica als alumnes totes les gestions realitzades, i ressalta l'actitud dels 2 guàrdies de seguretat que anaren després, i desitja que aquella actitud siga el denominador comú per a tots, alumnes, personal de serveis i professors. Els va dir que atès que havien reconegut la falta faria de mitjancer per a evitar qualsevol sanció, alhora que el cap d'Assumptes Generals havia indicat a l'empresa de seguretat que donara les ordres necessàries per a tractar d'evitar els incidents relacionats amb situacions de nerviosisme, que han de controlar-se.

C-20-2011 (15-03-2011) (Malentès en entrar en un aparcament de la UPV)

Un alumne de * denuncià que el 8 de març va entrar al pàrquing que està al costat de la seua facultat. El pàrquing tenia la barrera alçada. Una vegada dins entrà un guàrdia jurat amb moto que li demanà la identificació. Cridant li va dir que havia entrat sense autorització i que havia d'eixir.

L'alumne es negà a traure el cotxe i va demanar al guàrdia jurat que s'identificara. Aleshores el guàrdia jurat va cridar uns altres companys. L'alumne va dir que anaren sis en total i que el tingueren retingut contra la seua voluntat al pàrquing i que va patir alguna espenta. Va indicar que no va poder cridar a la policia per falta de cobertura.

Finalment, van ser els mateixos guàrdies jurats els que cridaren la Policia Nacional, que hi va arribar en 20 minuts. Poc després també arribà l'inspector de l'empresa responsable de la seguretat de la Universitat.

L'alumne va poder prendre unes imatges de vídeo que testimonien el clima de violència. El 15 de març presentà una denúncia a la Comissaria de Policia, on va coincidir amb l'inspector de seguretat que va anar al pàrquing.

Va lliurar a l'Oficina del Defensor una còpia signada de la instància adreçada al rector que lliurarà al Registre General.

El 16 de març el Defensor va comentar aquest incident amb el cap del Servei d'Assumptes Generals, qui li va dir que es contestaria des de Rectorat a l'alumne i que es prendrien les mesures oportunes perquè aquest succés aïllat no es torne a repetir, així com es tractaria d'evitar la utilització fraudulenta del pàrquing.

C-42-2011 (16-05-2011) (Accident a la UPV)

Un alumne de * comunicà al Defensor que el dimarts dia 10 passà per davall de l'escala que hi ha entre els edificis 5C i 5E i va rebre un colp fort al cap, que li va produir mareig i una ferida. Es tractava d'una pedra o tros de paret que va caure i el colpejà.

Va ser atès al Gabinet Mèdic, on el curaren, li posaren punts i es va fer un comunicat d'accident. L'atenció al Gabinet va ser perfecta, però l'alumne es queixa que no s'haja interessat ningú pel que va passar, ni tan sols per a veure el lloc de l'incident.

El Defensor esbrinà que des del Gabinet Mèdic s'havia seguit el protocol habitual en aquests casos, que ja s'havia visitat l'obra responsable de l'accident per a inspeccionar-ne la seguretat i que s'acabava de parlar amb l'alumne.

SECCIÓ 2.6 ALUMNES: TEMES VARIS

C-80-2010 (08-09-2010) (Incompliment de les Normes de Permanència)

Una alumna de * ha aprovat el mínim nombre de crèdits de primer curs per a demanar beca per al pròxim curs, però per a poder sol·licitar beca s'ha de matricular almenys de 60 crèdits.

En haver suspès 24 crèdits de primer curs no es pot matricular de cap altra assignatura de segon (Normativa de Progrés i Permanència de la UPV), amb la qual cosa no podrà complir la condició d'estar matriculada de 60 crèdits per a poder demanar beca.

Està en l'atur però no rep prestació, per la qual cosa li seria impossible continuar estudiant sense la beca.

A l'Oficina del Defensor es recomana a l'alumna que presente un escrit al rector en què indique les seues circumstàncies, que la Normativa de Progrés i Permanència de la UPV s'aprovà amb posterioritat que ella haguera realitzat la matrícula i que sol·licite que se l'autoritze a matricular-se de 60 crèdits.

Tres mesos després, el 9 de desembre, l'alumna indica al Defensor que torna a tenir problemes amb les Normes de Permanència, ja que exigeixen la superació del primer curs en màxim 2 anys. Explica que prové de Formació Professional i que la seua base en matemàtiques i física és molt inferior a la dels alumnes de batxiller. Si al gener no aprova no podrà continuar, ja que no hi ha examen de recuperació al juliol. L'alumna va preguntar al Defensor:

- 1 Quines possibilitats tindria de continuar cursant les assignatures de primer curs?
- 2 Si no li concediren la beca i no pagara la matrícula, podria comptar amb aquest curs com a no cursat?
- 3 I si aquest curs li contara com a curs realitzat i no aconseguira aprovar-lo tot, hi podria recórrer perquè li ampliaren un any el període per a poder aprovar primer curs?

Se li comunicà que en la mateixa Normativa de Progrés i Permanència, aprovada pel Consell Social de la Universitat, es troben les possibles excepcions que contestarien les seues preguntes primera i tercera.

En el supòsit de no pagar la matrícula se li donaria de baixa de la Universitat i si decidira tornar tindria dues possibilitats:

- 1 Si ja ha estat un any a la Universitat podria tornar sense necessitat de realitzar el procés de preinscripció, però ja hauria esgotat el seu any de permanència.
- 2 En cas contrari se la consideraria una alumna de nou ingrés i hauria de fer una nova preinscripció, ja que a tots els efectes, inclosa la permanència, se la consideraria una alumna nova.

L'alumna no va tornar a contactar amb l'Oficina del Defensor, però es considera convenient fer un estudi del rendiment dels alumnes procedents de Formació Professional per a ajudar-los en la seua possible falta de base en certes matèries.

C-51-2010 (13-09-2010) (Dificultat de conciliar treball i assistència a les classes)

Un titulat en * està treballant com a enginyer des de fa dos anys i s'ha matriculat en ** per a obtenir una segona titulació. Com que el seu treball li impedeix l'assistència obligatòria a classe, per a buscar solució a aquest problema s'entrevista amb el cap d'Estudis, el qual li aconsella contactar amb el responsable de cada assignatura i exposar-li la situació.

S'adreça al Defensor per a resoldre el problema d'assistència en l'assignatura de ***, que creu pot preparar-la sol o bé demanar la convalidació per certes assignatures que va cursar en la primera titulació.

El Defensor el va posar en contacte amb el responsable d'aquesta assignatura, qui li va oferir solucions sobre el seu problema de no poder assistir a classe.

C-54-2010 (13-09-2010) (Dificultat de conciliar treball i assistència a les classes)

Un enginyer tècnic es troba treballant fora de València, per la qual cosa li està resultant molt difícil superar les assignatures de l'últim curs d'enginyeria que està cursant a la nostra universitat, ja que se li exigeix assistència a classe, presentació de treball, assistència a pràctiques, viatges, etc.

Dificultats addicionals són la falta de contacte amb els seus companys per a realitzar els treballs i el cost del transport i allotjament.

Com que els professors no li ofereixen alternatives s'adreça al Defensor per a demanar-li informació sobre l'existència d'alternatives d'avaluació per a alumnes que en justifiquen degudament la situació laboral. L'alumne cita l'exemple de la Universitat de Castella-la Manxa, on hi ha assignatures que ofereixen dues maneres d'avaluació. Coneix bé aquesta universitat per haver-hi obtingut la titulació.

El Defensor tractà aquest problema amb el director de l'escola i amb el vicerector d'Estudis i Convergència Europea, i va aconsellar a l'alumne que havia d'adreçar les seues peticions a la Comissió Acadèmica competent en la titulació que estava cursant, i el va advertir que la dita Comissió podria exigir limitació en el nombre de crèdits matriculats, i és dubtós que pugui fer cap suggeriment respecte al sistema d'avaluació.

El Defensor va aconsellar a l'alumne que adrece un escrit al vicerector d'Estudis i Convergència Europea i expose la seua problemàtica, com a exemple d'altres alumnes que poden tenir problemes semblants, així com les solucions oferides en altres universitats. Tot això sense perjudici de les accions semblants que es realitzen des de l'Oficina del Defensor respecte al seu problema.

C-57-2010 (23-09-2010) (Descontent amb decisions d'adaptació al Pla Bolonya d'una escola)

Un grup d'alumnes de * s'adrecen al Defensor per correu electrònic per a demanar informació sobre l'assessor jurídic de la Casa de l'Alumne, ja que desitgen fer una protesta formal sobre el seu descontentament respecte a certes decisions preses per la Direcció de la seua escola pel que fa a l'adaptació al Pla Bolonya.

A més de sembrar-los que les instal·lacions i el nombre de professors són insuficients, formulen unes altres queixes.

Se'ls facilitaren les dades sol·licitades i es va oferir l'Oficina del Defensor per a una possible mediació.

C-58-2010 (23-09-2010) (Queixa sobre el nombre d'hores de pràctiques)

Alumna de l'Escola * s'adreça al Defensor en nom seu i en el de molts altres alumnes que estan en la mateixa situació.

És alumna d'últim curs de carrera que per circumstància i motius personals ha decidit no adaptar-se al Pla Bolonya. Consideren que l'escola els està retallant drets, ja que en la matrícula pagaren una assignatura de 9,75 crèdits i el 22 de setembre se'ls comunicà que el 50% d'aquestes hores són pràctiques que no les podran donar perquè no hi ha contractat cap professor i no saben quan el contractaran. Comenten que uns altres anys ja ha ocorregut igual i solament han tingut professor les últimes setmanes i els han exigit la mateixa matèria que a altres grups.

Es queixen que no se'ls haja avisat abans de la matrícula i que se'ls ha cobrat íntegrament l'assignatura a pesar de tenir la meitat de la docència.

A més, se'ls ha oferit un horari amb només un grup de 191 alumnes, les assignatures tenen horaris de matí i de vesprada, i és evident que hi ha buits suficients i vesprades completes en el segon quadrimestre per a poder oferir unes altres opcions que no dificulten l'estudi als alumnes que treballen. Finalment, indica que els han retallat considerablement l'oferta d'assignatures optatives.

L'alumna exposa al Defensor que estan atemptant contra els seus drets per no adaptar-se al nou pla. El Defensor li respon que està convençut que ningú no desitja atemptar contra els seus drets i que tant des de l'escola com des del Rectorat s'estarà fent tots els possibles per a resoldre les carències que indica.

Després de diverses gestions, el 8 d'octubre el Defensor comunica a l'alumna que ha trobat una excel·lent disposició en la Direcció de l'escola i que es resoldrà immediatament el problema que plantejà.

C-59-2010 (24-09-2010) (Informació sobre el nombre de convocatòries oficials)

Una alumna de * està en tercer curs de llicenciatura, amb dues assignatures pendents del curs anterior. Pregunta a l'Oficina del Defensor a quantes convocatòries oficials tenen dret per a completar els estudis.

El Defensor li informa que quan s'extingeix la docència d'un curs del pla anterior l'alumne té dret a 6 convocatòries en els 2 anys següents, amb tres convocatòries per any.

Per tant, per a les dues assignatures del curs anterior té dret a 3 convocatòries durant aquest curs, és a dir 3 exàmens finals. L'alumna comenta que l'escola li ofereix fer tres parcials i poder aprovar per parcials. El Defensor li comenta que és més fàcil aprovar per

parcials i que el que l'escola l'ofereix s'ha de considerar a més del seu dret als tres exàmens finals.

C-60-2010 (28-09-2010) (Queixa relacionada amb Internet)

Uns alumnes de * es queixen al Defensor que a la classe de * el professor els ha indicat la necessitat de descarregar un llibre d'Internet, en què es comenta la possibilitat de realitzar un pagament de 10\$ per a descarregar-lo, possibilitat que, segons els alumnes, el professor transforma en exigència per a entregar la pràctica.

El Defensor es posa en contacte amb el professor esmentat per a aclarir el cas, qui li indica que solament es pretén que els alumnes col·laboren mínimament en les despeses que ocasionen les pràctiques i que donarà una nova explicació a classe.

Els alumnes es tornaren a queixar al Defensor que per a continuar unes altres pràctiques de l'assignatura havien de fer una altra descàrrega d'un altre pdf, que aquesta vegada estava en la pàgina web del professor. El Defensor els comentà que havia parlat amb el professor i que li va dir que donaria una explicació en la pròxima classe, i els alumnes respongueren que no havia dit absolutament res, tret que quedaven molt pocs dies per a lliurar la pràctica.

El Defensor Adjunt s'entrevistà amb el director del departament, que coneixia el problema, i li va dir que els alumnes haurien de presentar una queixa al departament i a la Direcció de l'escola perquè es pugui tractar el problema i resoldre'l, informació que es va transmetre als alumnes.

C-65-2010 (08-10-2010) (Sol·licitud de canvi de grup)

Un alumne colombià de l'Escola * va presentar el 17 de setembre una instància en què sol·licitava que el canviaren en l'assignatura ** al grup de castellà, ja que era l'única assignatura que tenia en valencià, idioma que no entenia bé. Se li va indicar que havia de justificar-ne la petició i ell aportà la documentació que provava que era colombià.

El dia 4 d'octubre se li denegà la petició, ja que es considerava que no estava suficientment justificada. Aleshores l'alumne va parlar amb el subdirector d'Ordenació Acadèmica per a sol·licitar la seua ajuda. El subdirector li va dir que l'enviara un correu electrònic explicant-li el que havia succeït.

En retardar-se la resposta s'adreçà al Defensor, qui contactà amb la Direcció de l'escola, des de la qual el 18 d'octubre li indicaren que el problema ja s'havia resolt.

C-67-2010 (18-10-2010) (Pregunta sobre matrícules d'honor)

Una alumna de * presentà el seu Projecte Final de Carrera que va ser qualificat amb un 10. Va anar a l'Oficina del Defensor en no considerar just que uns altres dos alumnes hagen obtingut Matrícula d'Honor, i 10 i 9 són les seues qualificacions en el projecte.

Demanà ajuda al Defensor ja que es personà a la Secretaria i li indicaren que no es podia veure el sistema per estar blocat. El Defensor li va indicar que Secretaria no li podia ensenyar les qualificacions dels seus companys i l'alumna demanà al Defensor que intentara a recaptar informació.

Es tractava d'un mal entès, ja que l'alumne amb projecte qualificat amb 9 no tenia Matrícula d'Honor.

C-72-2010 (09-11-2010) (Comunicació de premis per millor expedient)

En la memòria 2009-2010 es va exposar la consulta 83/09, referent a un alumne del campus de * que cursà primer curs de ** i que es queixà a l'Oficina del Defensor de no haver sigut admès al premi als alumnes amb millor expedient en el primer curs de la UPV per tenir 3 assignatures convalidades del curs anterior.

L'alumne indicà que aquesta condició està continguda en les bases de la convocatòria, però la considera discriminatòria i injusta, ja que es permet participar

alumnes amb convalidacions especials, com són els procedents de cicles formatius, que es matriculen, no s'examinen i els posen la nota que tenien en el seu expedient, i es poden considerar amb caràcter general com si hagueren obtingut en aquestes assignatures convalidacions especials.

El 9 de novembre de 2010 l'alumne comunicà a l'Oficina del Defensor que se li havia concedit un premi en 2n curs per millor expedient.

C-77-2010 (26-11-2010) (Canvi del criteri d'avaluació)

Una alumna del Màster * s'adreçà al Defensor per a preguntar-li si un professor pot canviar la forma de puntuar un examen el mateix dia que es realitzarà. Es tracta d'una assignatura quadrimestral que al principi de curs el professor va dir que l'examen final seria tipus test a contestar si o no i que el dia de l'examen va dir que, segons un barem, restaran les preguntes que estiguen malament i que, a més, cada pregunta té diverses opcions.

Se li indicà a l'Oficina del Defensor que el que té validesa és el que s'especifica en la Guia Docent. Però que si en la guia no s'especifica com serà l'examen, aleshores és aplicable el que indica el professor, si bé pot adreçar una queixa al departament per no estar publicats els criteris d'avaluació i per l'escàs temps de què disposaran els alumnes per a adequar els seus coneixements al nou format considerat.

C-81-2010 (09-12-2010) (Reconeixement de crèdits en un màster)

Alumne amb una titulació en * expedida a l'estranger (concretament a **) sol·licità l'admissió en el segon mòdul del Màster ***. Va ser acceptat pel Comitè Acadèmic del Màster i va passar directament a cursar el segon mòdul referit.

L'alumne va demanar convalidacions de les assignatures del primer mòdul del màster, i va indicar que li havien dit en el màster que li concedirien les convalidacions.

Però li han denegat el reconeixement de crèdits que sol·licità i l'alumne presentà el 9 de desembre un recurs d'alçada davant del rector en què al·legava que per una mala informació subministrada pel Màster *** s'ha desplaçat des del seu domicili actual a **** a València, que té abonada part de la matrícula i que no pot cursar el segon mòdul ni tampoc el primer.

El 10 de desembre lliurà una còpia del recurs al Defensor, qui li indicà que per reglament la seua intervenció es veuria molt limitada per haver ja un recurs d'alçada presentat, però que intentaria esbrinar la causa de la denegació.

Un parell de dies després des de l'Oficina del Defensor es comunicà a l'alumne que la causa de la denegació era que la seua titulació en ** era considerada per la Universitat com una titulació de primer cicle, per la qual cosa hauria de sol·licitar la convalidació d'assignatures cursades en ** per assignatures de segon cicle i una vegada li concediren aquesta convalidació havia de demanar el reconeixement d'aquestes assignatures convalidades per assignatures de segon cicle.

El 13 d'octubre ens va indicar que finalment, després de realitzar els tràmits indicats, el Comitè de Resolució li va reconèixer els crèdits i va poder continuar cursant el segon cicle.

C-04-2011 (21-01-2011) (Problemes amb el Projecte Final de Carrera)

Un alumne de l'Escola * comentà al Defensor que havia exposat el seu Projecte Final de Carrera el 20 de gener i que el tribunal li va indicar que hi havia parts del projecte plagiades i va demanar assessorament sobre possible accions que podria realitzar.

Se li va informar que quan reba o es publique la qualificació del seu projecte presente un escrit al president del tribunal en què demane revisió de la qualificació i demostre que no ha plagiat.

A més, se li va informar del contingut de l'article 19 de la Normativa de Règim Acadèmic i Avaluació de l'Alumnat a la UPV (que preveu la reclamació davant de l'estructura responsable del títol i, després de rebre la resolució motivada de la Comissió de Reclamacions d'Avaluació pot interposar un recurs d'alçada davant del rector de la Universitat).

Tres dies després preguntà al Defensor sobre la sanció que se li podria imposar si preval el criteri d'haver plagiat. El Defensor va respondre que s'aplica sanció després de l'obertura d'expedient, si bé estava convençut que no se n'obriria i que tot es reduiria a no aprovar el Projecte Final de Carrera.

C-05-2011 (26-01-2011) (Problemes sorgits sobre pràctiques del Projecte Final de Carrera)

Un alumne de l'Escola * realitzà 240 hores de pràctiques no curriculars, remunerades amb 600 euros per mes des de l'1 d'agost de 2010 fins al 30 de setembre de 2010. En els dos mesos següents realitzà unes altres 240 hores de pràctiques.

En acabar aquest segon període de pràctiques va sol·licitar a la seua escola completar les pràctiques referides amb altres 260 hores que deia que li faltaven per realitzar, però a l'escola li indicaren que no li corresponien aquestes 260 hores de què parlava i que l'única possibilitat que tenia de continuar realitzant pràctiques seria matriculant-se del Projecte Final de Carrera, que solament li donaria dret a 240 hores addicionals de pràctiques, ja que s'acumulen les pràctiques ja realitzades.

L'alumne va anar al Defensor per a exposar que s'havia matriculat del Projecte Final de Carrera i que no li concedien les hores addicionals de pràctiques. El Defensor va parlar amb el director de l'Escola *, el qual li va assegurar que no se'l podia considerar matriculat en no haver abonat la matrícula. El director de l'escola va dir al Defensor que, després d'una cita prèvia, rebria l'alumne per a explicar-li les raons de la denegació.

Dies després el director de l'Escola * va telefonar al Defensor per a contar-li els incidents de la reunió amb l'alumne, en presència del subdirector en cap d'Estudis, que motivaria l'obertura d'un expedient a l'alumne.

El 2 de març l'alumne visità el Defensor per a comentar-li que la reunió amb el director no havia donat cap resultat positiu i que havia acabat amb una amenaça d'obrir-li expedient. El Defensor li contestà que fins aquest moment havia actuat amb la màxima diligència que era capaç en totes les peticions que l'alumne havia realitzat, però que havia de saber que el Defensor s'ha d'abstenir quan s'obri un expedient.

A més el Defensor li va transmetre la preocupació pel fet que les pràctiques no curriculars remunerades s'han de considerar pràctiques al servei de tots els alumnes matriculats. Sense pretendre fer cap judici li comentà que qualsevol altra utilització, per exemple com a treball temporal remunerat, desvirtuaria el sentit de les pràctiques i no havia de ser admès.

C-08-2011 (09-02-2011) (Irregularitats sobre la Guia Docent)

Alumnes de la * s'adreçaren al Defensor el 9 de febrer, seguint la indicació de la subdirectora en cap d'Estudis, per a exposar-li certes irregularitats sobre l'actuació d'un professor, com és haver impartit un temari diferent del que figura en la Guia Docent, incloent-hi un apartat no explicitat en la Guia que va ser impartit per un exprofessor, que no va atendre el desenvolupament de l'examen ni les tutories prèvies per haver-se'n anat de viatge, que l'examen tenia alguna pregunta incorrecta i que l'encarregat de cuidar no podia respondre a les qüestions que formulaven els alumnes.

El Defensor els va fer alguna observació respecte al tema de viatges per congressos o per atenció a alguna comissió de servei i els assegurà que tractaria el tema amb el director del departament per a evitar les disfuncions assenyalades. Les alumnes indicaren que la seua denúncia només tenia per objecte evitar en el futur la repetició d'aquests incidents.

Aquell mateix dia 9 de febrer les alumnes presentaren un escrit al Registre General adreçat al director del departament en què està adscrit el professor en els termes de protesta que havien manifestat al Defensor Universitari.

El 10 de febrer, el Defensor Universitari tractà el problema amb el director del departament, i el va trobar molt receptiu i va assegurar que parlaria amb el professor afectat per a evitar perjudicis a tots. També comentà que encara no l'havia arribat l'escrit presentat per les alumnes al Registre General.

El 16 de febrer, el director del departament comunicà per escrit a les alumnes que considerava resolt el problema plantejat i que, per tant, el contingut de l'examen en la pròxima convocatòria s'ajustaria a la Guia Docent. La mateixa cosa va comunicar personalment al Defensor.

C-12-2011 (25-02-2011) (Titulats i pràctiques en empresa)

Una alumna de l'Escola * visità el Defensor i li comentà que mentre estudiava va tenir un contracte de pràctiques des de 2009 fins a 2010 al despatx **, regentat per dos titulats joves. Quan acabà la carrera al juliol de 2010 li van dir que no la podien contractar i li oferiren l'opció de fer-se autònoma per a continuar treballant-hi.

A l'oficina *** de la seua escola li indicaren que si es matriculava de màster o d'alguna assignatura podia continuar realitzant pràctiques d'empresa.

Va seguir el consell i tornà a fer pràctiques des de setembre de 2010 fins a gener de 2011. Novament la mateixa empresa li renovà dos mesos més el contracte de pràctiques, des de mitjan gener de 2011.

Tornà a tramitar les pràctiques d'empresa a l'oficina *** i, en principi, li tornaren a acceptar la documentació, però fa una setmana li comunicaren que no pot fer pràctiques per ser ja titulada. Aquesta decisió crea un problema a l'empresa que ja l'ha abonat un mes i no el pot declarar a Hisenda com a pagament de pràctiques per no ser legal.

Des de l'Oficina del Defensor es feren diverses gestions i es comprovà que no era possible que continuara fent pràctiques d'empresa.

C-13-2011 (27-02-2011) (El màster no dóna la competència de grau)

Una alumna tenia la titulació de grau mitjà expedida per l'Escola *. Realitzà un màster, que com és conegut li permet realitzar el doctorat, però no li dóna la competència de tenir un grau.

Es trobà que, a diferència dels alumnes amb grau, no podia sol·licitar beca per a fer el doctorat. Pel fet que considerà una discriminació va anar a l'Oficina del Defensor, però no es va poder trobar solució al seu problema, tret que poguera justificar alguna causa sobrevinguda que es valorara creditora d'una ajuda d'Acció Social de la Universitat.

A l'Oficina del Defensor se li aconsellà que presentara una instància en què descrivira el seu problema tant al Rectorat com a la Direcció de la seua escola per a transmetre'ls el seu problema i sol·licitar-hi alguna possible solució.

C-14-2011 (02-03-2011) (Retard en percepció d'honoraris)

Un alumne de doctorat va ser invitat pel seu director de tesi a impartir un curs al Centre de Formació de Postgrau. A canvi percebria una quantitat com a gratificació.

Canvià de director de tesi i com que solament havia rebut una part de la quantitat acordada pel curs, el seu nou director de doctorat li recomanà que abans de tornar a reunir-se amb l'anterior director de la tesi comentara el retard en el pagament amb el Defensor Universitari.

El 2 de març li va exposar el retard en el cobrament al Defensor Universitari i li comentà que a l'endemà tenia una reunió amb el seu antic director de tesi sobre el retard en el cobrament.

El Defensor el va tranquil·litzar i li va indicar que els ingressos procedents de cursos i convenis solen estar afectats de retards i que si l'anterior director es reuniria demà amb ell això era una prova clara del desig de resoldre el problema que plantejava.

En la reunió del 3 març el director anterior li va indicar que el retard es devia perquè la Secretaria havia de resoldre uns problemes que havia tingut quant a la forma d'efectuar la proposta de pagament. El secretari del nou director de la seua tesi envià a la Secretaria els formularis per a efectuar el pagament.

El 23 de març el doctorand telefonà al Defensor per a indicar-li que ja s'havia efectuat el pagament corresponent a les hores impartides en el curs esmentat.

C-16-2011 (04-03-2011) (Proposta de retard de pràctiques en empresa)

Ens visità una alumna de la Facultat * que comentà que en el mes de febrer havia sol·licitat una plaça per a realitzar a Castelló les pràctiques d'empresa a **.

Va ser admesa i havia de començar les pràctiques l'1 de març. Signà els documents corresponents al Servei Integrat d'Ocupació (SIO) de la UPV. Dos dies després de la firma la cridaren des de ** i li digueren que les havien enviat personal ***, que en aquests moments no la necessitaven i li proposaren retardar les pràctiques, a la qual cosa l'alumna contestà que no li venia bé retardar-ne les pràctiques.

L'alumna va dir que des de Castelló intentaren recol·locar-la a València a la mateixa empresa on l'alumna va anar tres dies consecutius. Al final d'aquests tres dies la cap de Personal li va dir que no hi podia continuar fent pràctiques d'empresa, atès que no tenien cap document signat amb la UPV i, a més, no la necessitaven en aquells moments.

L'alumna exposà al Defensor com de marginada s'havia sentit i el mal resultat obtingut, ja que el resultat final és que li han anul·lat la pràctica.

El Defensor esbrinà al SIO que la UPV té un procediment establert amb ** pel qual envien alumnes quan els demanen i després que aquests hagen firmat les pràctiques que realitzaran al SIO. Al SIO ens van dir que revisarien aquest cas i que enviarien un informe al Defensor Universitari.

El 14 de març es va rebre l'informe del SIO, en què explicava que abans de l'1 de març ** ja els va informar que no s'iniciaria la pràctica, que intentarien recol·locar-la en un altre servei, que ja havien parlat amb l'alumna i que informarien al SIO quan hagueren decidit on havia de realitzar la pràctica, per tal d'actualitzar la documentació que firmen els alumnes al SIO.

El 14 de març ** encara no havia comunicat a la UPV en quin servei seria reassignada l'alumna per a fer-ne les pràctiques, per la qual cosa no s'havia tramitat cap documentació relativa a la nova pràctica ni s'havia firmat cap document nou.

Insistiren al SIO que si no se signa al SIO la documentació corresponent no es pot realitzar les pràctiques d'empresa, no entenent en absolut els tres dies que l'alumna va anar a ** a València.

Tot l'anterior es comunicà immediatament a l'alumna, que el 16 de març comunicà al Defensor que l'explicació donada ara pel SIO era molt clara, però que a ella no se li va informar sobre res pel SIO, i està clar que si haguera tingut la informació de què disposa ara no hauria anat tres dies a ** a València.

Finalment, l'alumna manifestà el desig que s'informe millor els alumnes per a evitar males sensacions i possibles perjudicis, ja que ella va refusar una oferta de treball que li va eixir després de firmar la realització de les pràctiques d'empresa a ** a Castelló. Va concloure per a dir que per desinformació s'havia quedat sense un possible treball.

C-17-2011 (10-03-2011) (Termini de reclamació de qualificació)

Una alumna de la Facultat de * va tenir en el mes de desembre la lectura del seu Projecte Final de Carrera, realitzat al Departament **.

La qualificació es publicà el 25 de desembre i l'alumna no hi estava d'acord, per la qual cosa el 12 de gener presentà un escrit de reclamació al departament, i va obtenir per resposta que no es podia admetre per haver sigut presentat fora de termini, en haver transcorregut 8 dies lectius després de la publicació de les qualificacions.

Al Servei d'Alumnat li digueren que pot presentar una altra instància de reclamació al dit servei i que si no està conforme amb la resposta que obtinga pot presentar un recurs al rector.

Com que al departament li digueren que l'opció següent que tenia era presentar un recurs d'alçada davant del rector, visità el Defensor per a confirmar què havia de fer.

El Defensor li va informar que en les reclamacions sobre les qualificacions cal seguir l'article 19 de la Normativa de Règim Acadèmic i Avaluació, en què es parla del termini de 8 dies lectius, en el punt 9 es parla que contra la resolució motivada de la Comissió de Reclamacions es pot interposar un recurs d'alçada davant del rector, però el problema en aquest cas és que no hi ha resolució per no haver-se admès en haver superat el termini de presentació de 8 dies hàbils.

El Defensor li va dir que opinió seua no es podia fer res per haver incomplert el termini de presentació i que, per seguretat, es podria preguntar al Servei d'Alumnat abans de presentar un recurs davant del rector.

Al Servei d'Alumnat van dir que havien passat un dia i que havia prescit el dret de reclamar.

E-03-2011 (14-03-2011) (Nombre de convocatòries per a presentar el Projecte Final de Màster)

Visitaren l'Oficina del Defensor Universitari uns alumnes matriculats al Màster * en el curs 2010-2011 i indicaren que han presentat una instància de reclamació al Registre General adreçada a la vicerectora d'Alumnat, ja que es matricularen amb la normativa del curs 2009-2010, que preveia tres convocatòries ordinàries (juny, setembre i desembre) i una convocatòria extraordinària al gener per a presentar el Projecte Final de Màster), cosa que no es correspon amb la desaparició de la convocatòria de desembre.

També exposaren les seues queixes respecte al calendari, ja que en la nova convocatòria de juny la data de lliurament del Projecte Final de Màster és del 20 al 23, cosa que sembla estar en contradicció amb el fet que les classes acaben el 22 de juny de 2011. Una cosa semblant succeeix amb la convocatòria de setembre, que és de l'1 al 6 d'aquell mes, i que oblida que agost és període de vacances, per la qual cosa no disposen ni de professor ni d'instal·lacions universitàries.

Els alumnes sol·liciten en el seu escrit la convocatòria de desembre com en anys anteriors i si no és possible demanen el retard de la convocatòria de setembre fins a desembre. En el supòsit que això no fóra possible tampoc, aleshores sol·liciten l'exempció del pagament de la matrícula dels crèdits del Projecte Final de Màster en la convocatòria de gener, per a obtenir així les tres convocatòries que s'ofereixen en la matrícula de juny 2010

La vicerectora es posarà en contacte amb la dita Comissió Acadèmica i amb el degà de *, ja que ells poden establir les convocatòries que consideren oportunes per a la presentació del Projecte Final de Màster.

C-18-2011 (14-03-2011) (Tracte no cortès)

Un alumne de doctorat al Departament * presentà al Registre General un escrit de queixa contra el responsable de ** al seu departament i l'escrit anava adreçat al departament i al Servei de Recursos Humans. A més, portà una còpia a l'Oficina del Defensor.

El seu escrit deia que el 14 de març el responsable esmentat va tenir un tracte poc cortès, pròxim al racisme.

L'alumne demanà al Defensor que es prengueren mesures necessàries per a evitar qualsevol maltracte a qualsevol alumne, i en particular els alumnes que no són d'Espanya, ja que, deixant de banda que molts d'ells són estudiants d'alt rendiment al seu país, tots els alumnes mereixen un tracte digne i respectuós.

A l'endemà, 15 de març, el Defensor es va posar en contacte amb la ** del departament que ja coneixia el problema i li assegurà que es prendran les mesures necessàries perquè no es repetisca cap incident d'aquest tipus. Li va dir que el departament enviaria un escrit al Servei de Recursos Humans.

Es va indicar a l'alumne que des de l'Oficina del Defensor s'havien fet unes gestions i s'havia detectat l'interès del departament per evitar la repetició d'aquestes situacions.

L'alumne tornà dues setmanes més tard a l'Oficina del Defensor per a concertar una altra cita i se li va dir que el Defensor estava de viatge. El Defensor tornà el 9 d'abril i aquell mateix dia envià un correu a l'alumne per a atendre'l quan poguera, però l'alumne no va contestar.

C-19-2011 (15-03-2011) (Anul·lació de plans d'estudi)

Una alumna, matriculada en el curs d'adaptació per al Grau de *, s'ha assabentat d'una sentència en ferm del Suprem que anul·la els plans d'estudis d'aquesta mateixa titulació en la **. Creu que succeirà una cosa semblant en altres universitats, per la qual cosa desitja anul·lar-ne la matrícula a la UPV, i decideix contrastar la seua opinió amb la de la coordinadora del curs, a qui no aconsegueix localitzar.

Va a l'Oficina del Defensor perquè l'orienti i el Defensor aconsella esperar uns dies perquè acaben les Falles i a continuació li facilitarà l'entrevista que desitja.

El 21 de març se li facilità una entrevista amb el cap d'Estudis i amb la coordinadora del curs, que li dissiparen els dubtes.

C-71-2011 (20-03-11) (Correcció de la tesi doctoral)

Un alumne va al Defensor i indica que fa 7 anys que va dipositar la seua tesi doctoral i diu que no n'ha rebut cap correcció i que no n'ha realitzat la defensa. Indicà que aquest retard li ha causat enormes perjudicis.

El Defensor parlà amb un dels dos directors de la tesi i esbrinà que no es va aprovar la lectura de la tesi perquè s'ha de reescriure i que l'alumne no ha volgut mai assumir que havia de fer un esforç addicional abans de la lectura. A més, la residència fora d'Espanya de l'alumne n'ha complicat la revisió. No obstant això, se li ajudarà tant com siga possible per a intentar que es pugui llegir la dita tesi, condicionat al fet que l'alumne faça possible que se li pugui ajudar.

C-25-2011 (29-03-2011) (Canvi d'assignatura en un màster)

Un alumne del Màster * va realitzar el 2010 el canvi de l'assignatura ** per l'assignatura ***.

Presentà i va llegir el Projecte Final de Màster en el mes de desembre.

Al març de 2011 li informaren que no pot obtenir el títol perquè li falten 20 crèdits, per la qual cosa s'ha de matricular en ****. Això l'obliga a abonar 150 euros de taxes de matrícula tant si cursa l'assignatura com si obté la convalidació.

L'alumne es queixa al Defensor de les taxes que ha d'abonar ara i assenyala en

particular que no li va informar ningú quan demanà el canvi d'assignatura i li demana la mediació per a no haver d'abonar aquestes taxes no previstes.

El Defensor consultà a la seua facultat i al Servei d'Alumnat i en ambdós llocs li confirmaren que ha de pagar les taxes, ja que no se li poden aplicar les taxes que va abonar per *** per estar cursada i, a més, tenir nota.

El 30 de març el Defensor li explica la raó que porta que l'única alternativa és abonar les taxes i l'alumne comprèn la situació.

C-27-2011 (30-03-2011) (Queixa sobre Guia Docent i revisió)

Un professor de la Universitat és alumne del Màster * i es queixa a l'Oficina del Defensor que l'assignatura ** no té Guia Docent.

A més, en l'assignatura ** va obtenir un 9,5 en teoria i un 4 en el treball. Es queixa de la segona nota, ja que creu que mereix el doble. El professor no ha demostrat cap sensibilitat en la revisió.

El Defensor li indicà que considera innecessari que l'explique les possibilitats de reclamació que l'ofereix l'article 19 de la nova Normativa de Règim Acadèmic i Avaluació i va respondre que ja ha fet la reclamació a la Comissió de Reclamacions d'Avaluació, si bé és pessimista, ja que creu que prima el corporativisme.

El Defensor li va respondre que no pot fer de mitjancer en un procés establert i que són molts els casos que ha vist de notes modificades en una reclamació en segona o tercera instància, a la qual cosa va respondre l'alumne que el seu desig ara és que es coneguera el seu disgust a l'Oficina del Defensor.

C-28-2011 (30-03-2011) (Petició de convalidació)

Va a l'Oficina del Defensor un enginyer * que està cursant el Màster ** i el Màster ***.

Desitja obtenir per convalidació la Llicenciatura en ****, però el Ministeri li exigeix que curse 3 assignatures, que les ha cursat en el Màster ** i en demanar certificació del que hi ha cursat se li indica que ha de sol·licitar aquest certificat a l'Escola ***** , on li diuen que no li poden certificar res per no haver-se matriculat en aquella escola.

El Defensor li indica que el seu problema és solament administratiu i li concerta una cita amb el cap del Servei d'Alumnat, i li assegura que li resoldran el problema d'obtenció del certificat d'assignatures cursades a la UPV.

C-32-2011 (11-04-2011) (Obtenir crèdits de lliure elecció per pràctiques a l'empresa on està contractat)

Un alumne de * té 35 anys, treballa, està casat i té un fill.

Els resultats obtinguts en primer curs foren molt bons. Ara està cursant segon amb molt bons resultats, però està preocupat pel tercer curs, que serà l'últim any en què s'impartirà docència d'aquest curs.

Desitjava obtenir 16 crèdits de lliure elecció mitjançant pràctiques en la seua empresa, però li han dit que això no és possible quan es té un contracte laboral de 40 hores setmanals, com és el seu cas.

Havia pensat obtenir crèdits de lliure elecció amb el Grau Mitjà de *, però li han dit que tampoc no és possible, ja que el va obtenir quan no estava cursant els estudis universitaris.

Va al Defensor per a contrastar la informació que li han donat i se li assegura que, segons la normativa del Servei Integrat d'Ocupació, pot realitzar pràctiques amb una

empresa o institució amb què no tinga relació contractual, per la qual cosa podrà obtenir els 16 crèdits indicats.

Respecte al tema del valencià, només li donarien crèdits de lliure elecció pel seu títol de Grau Mitjà si l'haguera obtingut durant els estudis universitaris.

C-38-2011 (13-04-2011) (Falta d'hores de docència)

Arribà a l'Oficina de Defensor Universitari una instància que va presentar al Registre General una alumna de *, matriculada en l'últim curs de la seua carrera amb una queixa sobre l'assignatura ** que té un horari de 12 hores setmanals distribuïdes en dues sessions cadascuna de 6 hores.

La docència la imparteixen tres professors diferents i l'alumna es queixa que els pocs dies de classe que tenen amb cadascun i la densitat del programa fa quasi impossible obtenir bons resultats. A més, comenta que solament poden utilitzar els tallers de * quan està el tècnic del laboratori corresponent, després de l'autorització prèvia del professor.

Acaba la seua instància per a indicar que el seu malestar és compartit per molts companys d'aula i de cursos anteriors, que no han dit res per por de represàlies.

Si la instància haguera tingut dades de l'alumna s'hauria intentat localitzar-la per a definir i concretar millor la queixa plantejada que, a primera vista, feia la impressió que s'havia d'haver adreçat al director o directora del departament, amb qui es contactà des de l'Oficina del Defensor per a informar-li sobre la queixa, que va rebre la resposta que ja coneixia la queixa i que parlaria amb l'alumna.

C-39-2011 (10-05-2011) (Pagament de tramesa postal)

Un alumne de * estava cursant un màster, però no començà a cursar el Màster **.

L'alumne va tenir un accident de cotxe al desembre de 2009, quedà en coma,

segons consta en un comunicat mèdic, i va estar ingressat a l'Hospital Aita Menni a Arrasate, a Guipúscoa.

Va eixir del coma i els seus pares se l'emportaren al seu domicili a ***.

Els pares demanaren a l'Oficina d'Acció Internacional de la UPV que s'encarregara d'enviar els llibres del seu fill des de la UPV al seu domicili a *. Els dugueren unes etiquetes per a completar l'adreça i per a posar-les a les caixes dels llibres.

Quan als interessats arribaren les caixes a correus els digueren que feia falta una carta d'autorització de l'Oficina d'Acció Internacional. En sol·licitar-la els comentà un funcionari d'aquesta oficina que el seu cap no podia firmar aquesta autorització per no ser un tema de competència seua.

Els pares han tingut moltes despeses com a conseqüència de l'accident i del viatge a Espanya per a estar amb el seu fill i no poden per ara fer-se càrrec del cost de l'enviament que s'estima en 100 euros.

Una companya del seu fill, ***, els suggereix demanar la mediació del Defensor, qui comenta el problema amb el Vicerectorat de Relacions Internacionals i Cooperació, de qui depèn l'Oficina d'Acció Internacional, i els demana que considere la possibilitat que la UPV s'encarregue de realitzar l'enviament.

L'11 de maig el vicerector comunicà al Defensor Universitari que l'Oficina d'Acció Internacional desestimà fer-se càrrec de l'enviament atès que normalment la despesa de l'enviament està coberta per l'assegurança o per la beca que reben els alumnes. No obstant això, va indicar que els pares adrecen una instància al Vicerectorat de Relacions Internacionals i Cooperació i es faran tots els possibles per a sufragar la despesa de l'enviament.

Aquell mateix dia es comunicà a *** la indicació del vicerector i el 13 de maig es presentà la instància de la petició al Vicerectorat de Relacions Internacionals i Cooperació.

C-46-2011 (19-05-2011) (Inscripció en oferta general de treball)

Un enginyer * que està cursant 2n cicle de ** adreçà una instància al Defensor per Registre General en què indicava que intentà sense èxit accedir al web de Servipoli per a inscriure's en les ofertes de treball. Posteriorment, esbrinà que es va deure perquè la dita pàgina només funciona amb el navegador Explorer i que utilitza habitualment els navegadors Mozilla o Crome.

El dia 12 de maig telefonà a Servipoli i se li informà que ja estava tancat el termini d'inscripció per a l'oferta general de treball i que en les ofertes de l'Àrea d'Esports i del Centre de Normalització Lingüística s'havia d'acreditar un nivell mitjà d'Office.

També li informaren que només poden participar els matriculats que hagen aprovat 30 crèdits en el curs anterior, sempre que tinguin més de 60 crèdits aprovats de la titulació en curs.

Aquest enginyer va estar d'Erasmus a *** en el curs anterior, on aprovà 16 crèdits. Abans d'anar-se'n a *** ja havia aprovat 168 crèdits. Dels 16 crèdits aprovats a *** encara no ha sol·licitat la convalidació.

Demana que s'admeta en les borses d'Esports, Lingüística i en la llista general, i argumenta que no es pot excloure ningú per problemes de navegador.

El Defensor parlà amb l'alumne i amb el director del SIO, des d'on el 2 de juny li contestaren que no es pot inscriure per no haver superat 30 crèdits en el curs actual o en l'anterior, i que aquest requisit necessari té una excepció per a alumnes de primer any de segon cicle a què no es pot acollir per haver iniciat el segon cicle l'any 2001.

La resposta del SIO acabava indicant que se li estava donant el mateix tracte que a qualsevol altre alumne.

C-50-2011 (24-05-2011) (Errades de coordinació en el curs 2010–2011)

Una enginyera * es matriculà en 2n cicle de *. Va anar al Defensor per a posar en coneixement seu els problemes següents que li han afectat, i indicar que la seua actitud era constructiva i que solament desitjava evitar-ne la repetició el pròxim curs.

- 1) En formalitzar la matrícula va tenir problemes amb l'ordinador i només li deixà matricular-se de dues assignatures. No li pogueren atendre aquell dia a Secretaria, on tardaren quatre dies a poder atendre-la.
- 2) Pel problema anterior, quan començaren les classes no estava encara matriculada, no tenia apunts ni accés al Poliformat. Afortunadament, passades uns dies es va poder matricular del que desitjava.
- 3) L'horari contenia errors en l'assignació d'aules, fet que provocà desencontres entre alumnes i professors a l'hora de començar algunes classes.
- 4) També hi va haver algun error en horaris, que l'obligà a anul·lar la matrícula d'una assignatura per aquest motiu.
- 5) Hi ha assignatures que s'imparteixen sense minuts intermedis de descans. Algunes s'imparteixen a aules distintes i fins i tot a edificis distintes, cosa que fa impossible que s'arribe amb puntualitat.
- 6) A l'abril una professora no es presentà a un examen per estar malalta. La professora no avisà ningú, ni als alumnes ni als seus companys. Repetiren l'examen la setmana següent un dijous de vesprada en l'únic buit que tenien, ja que aquella setmana hi havia pràctiques, a més de classe.
- 7) En Poliformat hi ha professors que penen les apunts i pràctiques a les 10 de la nit per a la classe següent de les 9 del matí. Així no es poden imprimir a l'escola, perquè

reprografia tanca a les 21 hores, i es dificulta llegir-los abans de la classe.

- 8) Es produeixen canvis d'aula sense avís. Una classe d'avui, 24 de maig, no s'ha pogut impartir a l'aula programada per estar ocupada per un examen d'una altra assignatura.

Expressà el seu disgust pel que considera que és falta de coordinació, ja que on va cursar el seu títol d'enginyeria no va tenir mai problemes.

El 25 de maig el Defensor va transmetre aquestes preocupacions a la subdirectora en cap d'Estudis, qui en prengué bona nota, va remarcar-ne el caràcter puntual, i va assegurar que es prendrien mesures perquè no tornaren a ocórrer, i va demanar al Defensor que transmetera a l'alumna la bona voluntat de tot l'equip de l'escola per a ajudar-la en el que queda de curs i en el futur.

C-52-2011 (24-05-2011) (Suplantació d'un professor)

La cap d'Estudis de * comentà al Defensor la falta greu següent:

1. Utilitzant el correu electrònic, l'alumne *, o algú extern relacionat amb l'alumne, es va fer passar pel professor ** del Departament *** i demanà al professor **** que li enviara l'examen, ja que estava de viatge. Va succeir divendres anterior a l'examen, programat dilluns.
2. Per casualitat ** passà pel despatx de ***, qui li preguntà si havia rebut l'examen que li havia enviat. En respondre que no, es va descobrir la suplantació i es canvià tot l'examen, i es va conservar un dels problemes en què es va introduir una lleugera modificació per a facilitar la detecció dels alumnes que disposaren de la informació obtinguda fraudulentament.
3. La correcció dels exàmens revelà l'existència d'11 alumnes que semblava que disposaven de la informació robada.
4. S'interrogà a un dels 11 alumnes que havia resolt el problema pel mètode que s'havia

d'haver seguit amb el problema inicialment proposat i, tot i que inicialment va dir que estudià tot el cap de setmana, que havia dues formes de fer el problema i que simplement n'havia elegit una, després d'una altra llarga conversa amb el professor ***** confessà que tenia la informació.

5. L'alumne es mostrà molt preocupat per la possibilitat que l'obriren un expedient, ja que corria el rumor que l'escola ja havia demanat l'obertura d'expedient als 11 alumnes. Se li informà que l'expedient comença per una fase informativa i que no s'aplicaria la mateixa sanció al que suplantà la personalitat que als que intentaren beneficiar-se d'informació privilegiada. Aleshores, l'alumne va donar a entendre que cap dels 11 volia delatar a qui suplantà la personalitat.
6. La subdirectora en cap d'Estudis comentà al Defensor que encara no s'havia elevat cap petició al Rectorat sobre obertura d'expedient, atès que, malgrat que les opcions possibles ja les han enviat al departament, aquest encara no ha contestat amb cap petició.
7. També comentà la subdirectora que fa uns mesos va passar un intent similar en Matemàtiques que no va tenir èxit i que han dit als alumnes que quan un fa una acció delictiva, no ètica o immoral ha de córrer amb totes les conseqüències, és a dir que si es descobreix s'ha de carregar amb les conseqüències.
8. La subdirectora fixà la seua posició i va indicar que no era gens partidària ni de castigar en excés ni de no aplicar cap sanció. Explicà la seua postura contant que fa poc l'havia visitat un enginyer industrial que tenia una nota negativa en el seu expedient per haver sigut penalitzat a no poder estudiar durant un any i li demanà que fera els possibles per llevar la sanció del seu expedient pel perjudici que li ocasionaria en les entrevistes de treball i va indicar la subdirectora que faria els tràmits perquè es llevara aquesta nota negativa del seu expedient.
9. El Defensor va dir a la subdirectora que compartia la seua postura i que s'hauria

d'iniciar un expedient informatiu, cosa que està condicionat a la decisió del Departament ***.

10. El Defensor comentà que seria desitjable que es desplegara la disposició transitòria segona de l'Estatut de l'Estudiant en els termes indicats per la subdirectora, ja que, a pesar que n'era conscient de les dificultats del desplegament, pot ser ajudada a garantir sancions equilibrades per faltes greus, amb un termini raonable entre la falta i l'aplicació de la sanció.

C-54-2011 (30-05-2011) (Proves per a majors de 45 anys)

Un decorador, que també és pintor, es presentà a les proves de majors de 45 anys per a poder cursar el Grau *, que és la seua vocació.

L'any passat ja es presentà a les proves i no va poder entrar per unes dècimes. No sol·licità revisió i va decidir esforçar-se més enguany en la preparació de l'examen. Però se li ha qualificat una de les assignatures amb nota inferior a 4, amb la qual cosa ja està automàticament suspès, ja que s'exigeix que la nota mitjana supere el 5, i cada nota parcial que siga superior a 4.

Va al Defensor i demana orientació, i se li indica que l'única possibilitat que té és seguir el procés de sol·licitar revisió d'aquesta qualificació inferior a 4, bé com a reclamació o com a segona correcció, i l'expliquem les diferències de cada possibilitat.

C-57-2011 (03-06-2011) (Queixa per possible plagi)

Un exalumne de la UPV comentà al Defensor que va llegir la seua tesi doctoral al juliol de 2001 i que dos anys més tard en el llibre * un dels membres del tribunal de la seua

tesi publicà l'article ** utilitzant dades que recopilà en la seua tesi doctoral. Només se'l cita al final en la bibliografia general.

L'alumne quedà molt desmoralitzat i ha tardat anys a assimilar-ho per complet, a més, la seua família li aconsellà no fer cap actuació per temor a represàlies del membre del seu tribunal de tesi esmentat.

Consulta al Defensor si pot fer res després de tant de temps. Només desitjava que s'amoneste aquest professor d'alguna manera i sumar esforços per a evitar que aquestes coses ocorreguen en la comunitat universitària.

El Defensor realitzà unes consultes jurídiques que desaconsellaren que l'alumne fera cap tipus de reclamació ja que en l'article ** se citava la seua tesi i a més es tractava d'una publicació amb més de 5 anys d'antiguitat, la possible falta per plagi de la qual podria estar prescrita. Probablement un jurista només apreciaria que el professor podria haver sigut més generós amb l'alumne en la forma de citar-lo.

El consell donat a l'alumne va ser que donara a conèixer la seua tesi i l'alumne va respondre que ja havia pensat penjar en el seu bloc temes sobre la tesi, amb dates exactes, per a posar la veritat sobre aquesta investigació a disposició del públic. El Defensor només li va dir que no veia malament la seua idea, sempre que no formulara atacs.

C-60-2011 (10-06-2011) (Possibilitar assistència a classe d'alumnes que treballen)

Un enginyer tècnic * s'ha matriculat en un segon cicle de l'enginyeria superior corresponent, i es troba entre els cursos 3r i 4t.

Es queixa de la falta de docència en grups de vesprada, cosa que possibilitaria completar estudis a titulats amb horari laboral matutí.

Porta tres anys matriculat, sense poder assistir ni a classes ni a pràctiques de moltes assignatures. Ha comentat el seu problema diverses vegades amb el cap d'Estudis de l'escola i no li han convençut mai les respostes en què, junt amb arguments de restriccions en POD i disminució del nombre d'alumnes li ha semblat endevinar que es creu que aquesta titulació no és per a gent que treballa.

Avui a classe ha hagut de sentir de nou *“això, ho vaig dir a classe, però com tu no véns...”*

El Defensor li respon que entén la seua posició i també les restriccions que pateix el subdirector en cap d'Estudis, per la qual cosa el que més podria acostar la seua problemàtica als responsables de gestionar una possible solució seria adreçar una instància motivada per registre general als vicerectors d'Estudis i Convergència Europea i de Professorat i Ordenació Acadèmica.

C-69-2011 (30-06-2011) (Incompliment de Normativa de Permanència)

Alumnes de l'Escola * tenen un problema de permanència a final de juny, si bé confien a resoldre el dit problema en la convocatòria de setembre.

Pregunta al Defensor què haurien de fer en el supòsit que al setembre incompliren la normativa de permanència. Els seus dubtes estan relacionats amb la possibilitat de preinscriure's al juny en una altra titulació de la mateixa escola i si podrien renunciar a l'obtingut per la preinscripció en el cas d'aconseguir complir la normativa de permanència al setembre.

El Defensor els aclarí que poden sol·licitar la preinscripció en una altra titulació de la mateixa o d'una altra escola i que la preinscripció no els obliga a res, per la qual cosa si fan ara la preinscripció i al setembre compleixen la normativa de permanència poden continuar en la titulació actual i oblidar-se de la preinscripció.

A més, el Defensor els va indicar:

- 1 Que si en fer la matrícula al juliol el sistema l'obliga a demanar simultaneïtat, han de sol·licitar simultaneïtat, que és l'opció que dóna la UPV a un alumne que ha aprovat un

mínim de crèdits i encara no compleix les normes de permanència per a poder cursar una altra carrera.

- 2 Que si es preinscriu en una altra universitat, no ha de tenir el menor problema, en ser considerat un alumne nou.
- 3 Que si canvien de titulació poden demanar convalidacions després de matricular-se.

C-73-2011 (04-07-2011) (Incompliment de Normativa de Permanència)

Tres alumnes matriculats en el Grau * van a l'Oficina del Defensor amb la convicció que no superaran el primer curs en dos cursos acadèmics i que seran expulsats en no complir les normes de permanència.

Els alumnes es queixen que entraren en el Pla Bolonya en el curs 2009-2010 i que fins al mes de març no se'ls informà de la nova normativa de permanència. Això va influir negativament en la seua programació i obtingueren més suspensos de què haurien obtingut amb una informació puntual a l'inici del curs sobre la normativa de permanència. Els alumnes procedien del pla antic i pensaven deixar-se assignatures per a més avant.

El Defensor els informà de la situació actual i els aconsellà que l'únic que podien fer era presentar una instància cadascun al Registre General, adreçada al vicerector d'Estudis i Convergència Europea, i argumentar-ne la sol·licitud que no se'ls aplique la Normativa de Permanència.

C-75-2011 (05-07-2011) (Caràcter de l'Associació d'Antics Alumnes)

Un membre de l'Associació d'Antics Alumnes de la UPV s'adreça al Defensor i es queixa d'haver rebut un correu de la UPV de cancel·lació del compte de correu electrònic que tenia amb l'Associació i que la UPV havia rescindit el contracte o acord que hi havia amb la dita Associació. Va dir que sentia que s'havien vulnerat els seus drets, ja que en inscriure's en l'Associació li digueren que el compte de correu seria vitalici.

El Defensor li va indicar que l'Associació d'Antics Alumnes té caràcter privat i que la UPV li havia cedit unes instal·lacions i serveis, sense cap obligació de mantenir indefinidament la cessió. Per tant, el problema que l'alumne planteja no està dins de l'àmbit d'actuació de l'Oficina del Defensor i que qualsevol queixa relacionada amb l'Associació d'Antics Alumnes ha d'adreçar-la-hi.

L'alumne envià alguns correus més per a exigir l'actuació del Defensor, el qual va tractar de justificar-li que el seu problema no era de la competència de l'Oficina del Defensor.

C-76-2011 (07-07-2011) (Preinscripció en un màster)

Un alumne exposà al Defensor que al seu dia l'escola li va proposar passar a grau en * per mitjà del curs d'adaptació. Ha acabat el grau enguany amb unes notes excel·lents i exposarà el Projecte Final de Carrera el pròxim dia 12 de juliol.

A tots els alumnes que acaben el grau enguany se'ls ha denegat la preinscripció en el Màster ** perquè es va tancar el termini de preinscripció en el màster abans que isqueren les notes del segon quadrimestre, cosa que ha impedit a tots els alumnes que acaben el grau enguany poder complir el requisit d'haver aprovat totes les assignatures abans que acabara el termini de preinscripció i de defensar el Projecte Final de Carrera abans de desembre.

Els dies 8 i 11 de juliol visitaren l'Oficina del Defensor diversos alumnes amb el mateix problema. El Defensor va tenir una entrevista el 13 de juliol amb el director de l'escola, qui li comentà que les dates de preinscripció en el màster estaven fixades des de principi de curs, que el màster només disposa de 60 places i que acaben uns 300 que no es poden matricular tots en el màster.

No obstant això, li comentà el Defensor que tal vegada per les dates de preinscripció

no s'hauria d'excloure tots els alumnes que acaben enguany. El director va dir que tindrien present aquest requisit en la convocatòria del pròxim curs, però que canviar ara aquesta exigència suposaria rebre queixes i impugnacions d'uns altres aspirants a fer el màster que es veieren perjudicats pel canvi.

El director va indicar que els alumnes molt interessats a realitzar el Màster ** haurien de presentar una instància i exposar-ne la situació i sol·licitar ser admesos en el cas de produir-se cap vacant. Una altra possibilitat seria reubicar-los en uns altres màster amb menor demanda. El Defensor comentà al director que el primer dels alumnes que el visità ja tenia concertada una entrevista amb el director per a exposar-li la seua situació.

Dies més tard, el director ens va dir que havia parlat amb el vicerector d'Estudis i Convergència Europea per a tractar de trobar una solució al problema de la impossibilitat de preinscripció dels alumnes que hagueren acabat enguany el grau. El vicerector li va indicar que es podia baremar els alumnes egressats enguany que en sol·licitaren l'admissió en el màster, per si al final hi havia vacants.

A pesar de l'interès del director i del mateix vicerector a resoldre aquest problema, el que es va poder oferir als alumnes va ser la reubicació en uns altres màsters. El primer dels alumnes, que va ser el que amb més insistència demostrà el seu interès a realitzar el Màster ** comunicà a l'Oficina del Defensor que estava realitzant-ne un altre que li havien ofert, ja que tot i que li digueren que seria possible realitzar el Màster ** si quedaven places, tenia la necessitat d'acceptar un màster per a poder sol·licitar beca, que per a ell és necessària per a continuar els estudis.

Més avant va comunicar a l'Oficina del Defensor que li havien ofert la possibilitat de realitzar el Màster ** que inicialment desitjava, però que havia decidit quedar-se en el màster que estava cursant, amb el qual se sentia satisfet i que hi ha uns altres companys que han pres la mateixa decisió.

C-67-2011 (10-07-2011) (Programa de pràctiques en empresa)

Un alumne ja llicenciat i membre de l'Associació d'Antics Alumnes de la UPV desitjava acollir-se per aquesta Associació al Programa de Pràctiques en Empresa en la modalitat que l'alumne busca l'empresa, i és aquesta la que presenta la documentació a l'Associació.

L'alumne buscà l'empresa per a començar a treballar el 4 de juliol. L'empresa va enviar la documentació a la UPV i a final de juny l'empresa va dir a l'alumne que el cridarien de l'Associació d'Antics Alumnes perquè firmara la documentació.

Va ser l'alumne qui telefonà a l'Associació i es va trobar amb la sorpresa que li digueren que no havien rebut cap documentació i que ja no hi havia temps per a sol·licitar la pràctica, ja que l'Associació ha experimentat una variació en l'estructura, i fins al setembre no estarà definida la nova normativa o estructura, i aleshores es podran sol·licitar de nou les pràctiques.

El Defensor li va aconsellar enviar un escrit al director de l'Associació i sol·licitar ser acceptat sobre la base de la data de lliurament de documents per l'empresa. Seria aconsellable acompanyar l'escrit de justificació de la data de lliurament de documentació per l'empresa.

L'empresa no tenia justificació de la data de lliurament i es limità a dir que va enviar la documentació i que des de la UPV no els digueren que estiguera fora de termini. També va dir l'empresa que al setembre no li interessava contractar-lo.

L'alumne desisteix del seu intent de fer una pràctica amb aquesta empresa.

CAPÍTOL 3. TEMES RELACIONATS AMB ADMINISTRACIÓ I SERVEIS

Com s'ha indicat en la introducció no es descriuran casos, ja que malgrat que no es donen noms pot resultar relativament senzill localitzar el problema, sobretot en l'entorn on es va generar.

Per tant, per a garantir al màxim la privacitat de les consultes efectuades només s'indicarà que:

- 1 Han sigut objecte d'atenció especial a l'Oficina del Defensor alguns problemes en què les parts involucrades o alguna d'aquestes els sentien com a greus. La preocupació a l'Oficina del Defensor era doble pels afectats i pel possible deteriorament de les bones relacions habituals al nostre campus, fins i tot mantenint punts de vista contraposats. En aquests casos que, afortunadament han sigut pocs, sempre han actuat conjuntament el Defensor i el Defensor Adjunt, i han buscat assessorament legal sobre la base de la jurisprudència establida.
- 2 Durant el període de constitució de la Mesa Negociadora entre Administració i sindicats han arribat a l'Oficina del Defensor diversos problemes objecte d'aquesta Mesa. A l'Oficina del Defensor s'han atès els problemes, s'ha orientat tant com era possible, però, com és lògic, s'ha deixat clar que la solució passava perquè el problema es tractara en la Mesa Negociadora. Després de la seua constitució ha disminuït dràsticament el nombre de casos relacionats amb les competències de la Mesa Negociadora.
- 3 Finalment, s'han plantejat a l'Oficina del Defensor problemes amb via administrativa establida. En aquests casos s'ha mediat seguint la normativa vigent, quan s'ha considerat aconsellable la mediació. Altrament, només s'ha indicat quin era la normativa vigent.

CAPÍTOL 4. TEMES RELACIONATS AMB EL PROFESSORAT

Seguint també el comentari de la introducció, no es descriuran tampoc casos concrets, a causa de la facilitat de localització de cada problema en l'entorn que es generà.

La majoria de problemes relacionats amb professors han estat vinculats amb qüestions administratives i acadèmiques, els continguts de les quals s'esbossaran a continuació.

La major part de problemes administratius s'han generat amb relació a la gestió de cursos màster, cursos de postgrau i treballs realitzats per membres de la Universitat Politècnica. Tal vegada es replantege en algun moment si les contingències no atribuïbles a negligències o infraccions legals haurien de ser cobertes per un fons generat per aportacions d'aquests mateixos cursos, cosa que també és problemàtic per la dificultat a precisar què s'ha d'entendre per negligència i fins i tot per infracció.

Uns altres problemes administratius han estat relacionats amb nomenaments, viatges, distints punts de vista respecte a premis i qüestions relacionades amb creació i dissolució d'unitats d'investigació.

Un nombre reduït de problemes ha estat relacionat amb no renovacions de professors associats, que finalment, en prou casos, els ha pogut tornar a contractar la Universitat. En algun cas puntual s'ha generat malestar per alguna reubicació de despatxos o laboratoris.

Els problemes entre professors relacionats amb qüestions acadèmiques han sigut pocs en nombre, però alguns han sigut llargs i hem de lamentar que alguna vegada no s'ha aconseguit un acord satisfactori per a tots. Tots han tingut el denominador comú de dues tendències distintes en l'enfocament d'una mateixa assignatura.

Els problemes acadèmics entre professors i alumnes han sigut pocs i generalment relacionats amb exàmens. No obstant això, cal lamentar que algun d'aquests problemes potser meresca el qualificatiu de frau i que no haja sigut possible evitar l'obertura d'algun expedient.

Algun professor ha rebut correus electrònics qualificables si més nos d'estrany i que en algun cas han provocat preocupacions. Cal destacar la gran ajuda que ha prestat la Direcció del Gabinet Mèdic en l'anàlisi d'aquests correus.

Han arribat a l'Oficina del Defensor qüestions relacionades amb expedients, amb processos judicials o conseqüències dels processos judicials, que s'han oït, s'ha donat algun consell quan ha sigut requerit i s'ha trobat pertinent, però sempre s'ha deixat molt clar que l'Oficina del Defensor no pot actuar en els processos relacionats amb expedients o amb actuacions judicials.

CAPÍTOL 5. EXPEDIENTS I CONSULTES RELATIUS A TITULATS. CURS 2010–2011

C-78-2010 (01-12-2010) (Alumne ja llicenciat que vol fer el doctorat i només el pot fer amb el nou pla)

Un enginyer * de pla antic desitja fer el doctorat, cosa que només és possible amb el nou pla, que exigeix un pla de formació més la investigació.

Com a Pla de Formació pot triar realitzar el màster, i obtenir el títol de màster, o cursar només 60 crèdits del màster.

El programa on desitja fer el doctorat té 2 màsters: El de ** amb 75 crèdits i el de *** amb 90 crèdits.

L'enginyer va triar 60 crèdits entre els dos màsters, i va sol·licitar el reconeixement de 30 dels dits crèdits que va cursar en la seua carrera. El dit reconeixement li va ser aprovat per la Comissió de Doctorat.

L'alumne va cursar i va aprovar els 30 crèdits restants, però se li va comunicar que no havia completat el pla de formació, ja que li faltaven 30 crèdits.

Va visitar al Defensor i se li va explicar que el reconeixement que havia sol·licitat només és vàlid per a cursar el màster, però no para cursar el doctorat, segons un acord de la UPV.

L'enginyer va manifestar que en la concessió del reconeixement de crèdits s'hauria d'haver fet constar que no tenia validesa per al pla de formació requerit en el doctorat. El Defensor li va indicar que faria els possibles perquè s'afavorisca la màxima difusió de la normativa aplicable a fi d'evitar situacions com la que estava patint.

C-31-2011 (08-04-2011) (Equivalència a la titulació superior)

Un diplomad en * va realitzar el màster a ** amb el convenciment que diplomatura i màster equivalien a titulació superior.

Perdrà un treball que ha realitzat durant els 3 últims anys a la UPV per no tenir el títol de grau.

Va acudir al Defensor el 9 d'abril per a manifestar la seua queixa que 228,5 crèdits de la carrera i 116 crèdits més 6 convalidats en el màster no li serveixen per a tenir titulació equivalent a la de grau.

Desgraciadament el Defensor va haver de confirmar-li que els seus dos títols no l'habilitaven per a fer un treball en què es requereix títol de grau i li va aconsellar obtenir el títol de grau com més prompte millor. El diplomad li va respondre que l'obtindria a la Universitat ***, que era on més facilitats havia trobat.

E-09-2011 (19-05-2011) (Titulats a l'Escola de Turisme)

El problema el plantejaren uns 40 alumnes titulats per l'Escola de Turisme * amb revàlida feta a la Universitat **.

En el curs 2010–2011 es matricularen a *** per a realitzar el curs d'adaptació al grau. Se'ls va informar que el curs seria de gener a juny i que l'import de taxes seria d'uns 400 euros, aproximadament.

Després d'estar formalitzada la matrícula per l'ordinador se'ls va dir que calia una segona fase del curs des de setembre fins a maig, per la qual cosa haurien d'abonar uns 400 euros aproximadament; ni fase ni despeses ho havien pressupostat.

Les classes de la segona fase seran junt amb els alumnes que cursen el grau, però algunes optatives dels alumnes del curs d'adaptació són obligatòries per als alumnes de grau

i fa a soles unes setmanes han sabut quines seran les assignatures optatives.

Finalment, van dir els alumnes que acaben de rebre un correu en el qual se'ls indica que han d'abonar 19 euros més del que inicialment es va preveure pel reconeixement de l'expedient acadèmic de la seua carrera, en ser una universitat privada. El termini per a completar el pagament és del 3 al 27 de maig.

Els alumnes es van queixar que ho han sabut a colps del que se'ls hauria d'haver dit abans de la matrícula, per a poder valorar què era més convenient, si estudiar a Gandia o fer-ho en línia per la Universitat *****, ja que la majoria treballen i no viuen a Gandia, per la qual cosa tenen problemes econòmics i problemes d'horaris amb els seus treballs. També hi ha alumnes que desitgen donar-se de baixa.

Els alumnes van fer diverses gestions amb la Direcció de l'escola que els va informar que és el primer any que hi ha curs de grau i que s'han produït disposicions que els afecta i que s'han publicat després que efectuaren la primera matrícula.

Els alumnes van tenir una entrevista amb el Defensor Adjunt el dimecres 25 de maig, qui després d'una entrevista llarga el 8 de juny amb la Direcció de l'escola va poder comunicar als alumnes que:

- 1 Part dels problemes han sorgit per no haver-se previst que els alumnes afectats podrien accedir al curs d'adaptació, la qual cosa es va fer possible després que la seua titulació s'assimilara a la de diplomat. Va ser aleshores quan els alumnes accediren a un pla que no estava pensat per a ells, fet que pot provocar que algunes de les matèries de què s'han matriculat ja les hagueren cursat. En tot cas, han de realitzar 60 ECTS addicionals.
- 2 A més, l'aparició de la llei de taxes de la Generalitat Valenciana obliga a un pagament addicional pel reconeixement de crèdits de matèries cursades fora d'una universitat pública, encara que corresponen a un títol oficial reconegut per una universitat pública. Per tant, les taxes que abonaren els alumnes a la Universitat ** per la revàlida o

expedició del títol no els exigeix del pagament pel reconeixement dels crèdits en el títol de grau.

- 3 La intervenció dels vicerectors afectats i del Servei d'Alumnat havia fet possible fraccionar el pagament de les taxes de matrícula en tres terminis, a abonar al juny, juliol i agost, cosa que és compatible amb l'obligació de liquidar-ho tot amb la Generalitat Valenciana al setembre, o bé renunciar a la matrícula i obtenir la devolució de les taxes abonades.

Els alumnes agraïren la intervenció del Defensor.